

Europeiska unionens officiella tidning

C 229

fyrtonionde årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

22 september 2006

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

.....

II Förberedande rättsakter

Regionkommittén

65:e plenarsession den 14–15 juni 2006

2006/C 229/01	Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Att främja ett hållbart resursutnyttjande: En temainriktad strategi för förebyggande och materialåtervinning av avfall" och "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om avfall"	1
2006/C 229/02	Yttrande från Regionkommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om främjande av rena vägtransportfordon"	18
2006/C 229/03	Yttrande från Regionkommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets rekommendation om nyckelkompetenser för livslångt lärande"	21
2006/C 229/04	Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen Genomförandet av gemenskapens Lissabonprogram: En politik till stöd för EU:s tillverkningsindustri – mot en mer integrerad industripolitik"	29
2006/C 229/05	Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: En ny ramstrategi för flerspråkighet"	34
2006/C 229/06	Yttrande från Regionkommittén om "Tredje lagstiftningspaketet för sjöfartssäkerhet"	38

SV

Pris: 18 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

2006/C 229/07	Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om i2010: Digitala bibliotek"	51
2006/C 229/08	Yttrande från Regionkommittén om "Kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: Genomförande av gemenskapens Lissabonprogram – tillväxt och sysselsättning genom en modern politik för små och medelstora företag"	53
2006/C 229/09	Yttrande från Regionkommittén om "Europaparlamentets resolution om minoritetsskydd och antidiskrimineringspolitik i ett utvidgat EU"	57
2006/C 229/10	Utkast till yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Kommissionens bidrag under och efter perioden av eftertanke: Plan D som i demokrati, dialog och debatt" och "Vitbok om EU:s kommunikationspolitik"	67

II

(Förberedande rättsakter)

REGIONKOMMITTÉN

65:e PLENARSESSION DEN 14–15 JUNI 2006

Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Att främja ett hållbart resursutnyttjande: En temainriktad strategi för förebyggande och materialåtervinning av avfall" och "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om avfall"

(2006/C 229/01)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Att främja ett hållbart resursutnyttjande: En temainriktad strategi för förebyggande och materialåtervinning av avfall KOM(2005) 666 slutlig och Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om avfall (KOM(2005) 667 slutlig – 2005/0281 (COD)),

kommissionens beslut av den 5 januari 2006 att i enlighet med artikel 175 och artikel 265 första stycket i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i detta ärende,

presidiets beslut av den 12 april 2005 att ge utskottet för hållbar utveckling i uppdrag att utarbeta ett yttrande i ärendet,

Regionkommitténs yttrande om kommissionens meddelande "Mot en temainriktad strategi för förebyggande och återvinning av avfall" (KOM(2003) 301 slutlig – CdR 239/2003 ⁽¹⁾),

Regionkommitténs förberedande rapport "Genomförandet av direktivet om deponering av avfall (1999/31/EG) på regional och lokal nivå" (CdR 254/2005),

det utkast till yttrande (CdR 47/2006 rév.2) som antogs av utskottet för hållbar utveckling den 3 april 2006 (föredragande: **Laust Grove Vejstrup**, ledamot av kommunstyrelsen i Sydthy kommun, DK-PPE).

Yttrandet antogs vid Regionkommitténs 65:e plenarsession den 14–15 juni 2006 (sammanträdet den 14 juni).

1. Regionkommitténs ståndpunkt

Allmänna kommentarer

1.1 Regionkommittén välkomnar kommissionens temainriktade strategi eftersom den innebär en integrerad och holistisk syn på avfallsområdet, något som är värdefullt för att de ytterligare miljöförbättringar som behövs på området skall kunna åstadkommas.

⁽¹⁾ EUT C 73, 23.3.2004, s. 63.

1.2 Avfallspolitiken är av fundamental betydelse för hela miljöpolitiken, varför samlade och förbättrade avfallspolitiska insatser även kommer miljöområdet i stort till del.

1.3 I flertalet medlemsstater är det de lokala och regionala myndigheterna som har ansvar för genomförandet av en betydande del av EU:s miljöpolitik, och avfallshanteringen utgör en av de viktigaste aspekterna inom denna politik. Lokala och regionala myndigheter bör spela en nyckelroll i utvecklingen av nya strategier och förslag vad gäller åtgärder på avfallsområdet.

1.4 Det krävs avsevärda insatser samt en dialog med den lokala nivån för att övergå från att endast transportera bort avfall till en hållbar politik med fokus på förebyggande åtgärder, återanvändning, materialåtervinning och annan återvinning, och för detta arbete behöver lokala och regionala myndigheter ökade personalresurser och finansiella medel.

1.5 Kommittén vill lyfta fram avfallshierarkin som en ledande och dominerande princip inom avfallspolitiken, men påpekar samtidigt att man bör vara öppen för nya metoder, som en proportionerlig användning av livscykeltankandet där man beaktar produkternas hela livscykel, så snart det finns dokumenterat att de fungerar och är praktiskt genomförbara.

1.6 Vi vill dock varna för att genomförandet av temastrategin på en rad områden (t.ex. frågan när avfall upphör att vara avfall (*end of waste*) och blandningar av farligt avfall) kan leda till onödiga och olyckliga anpassningar med negativa konsekvenser för miljön som följd.

1.7 Det finns fortfarande behov av klar och tydlig lagstiftning, t.ex. när det gäller definitionen av materialåtervinning och annan återvinning.

Strategins mål

1.8 Regionkommittén ställer sig bakom den temainriktade strategins mål och bedömningen att det i EU:s avfallspolitik finns potential för att minska de allmänna negativa miljöeffekter som uppstår p.g.a. resursförbrukningen, och vi delar också uppfattningen att EU skall ha som mål att bli ett återvinningssamhälle.

1.9 Vi tolkar den tematiska strategins målsättningar som att fokus läggs på avfallshierarkin.

Åtgärder som föreslås i strategin

Tillämpning, förenkling och modernisering av befintlig lagstiftning

1.10 Regionkommittén anser att det är förnuftigt att som i den tematiska strategin lägga fokus på problemen med att genomföra och anpassa den gällande lagstiftningen, med hänsyn tagen till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

1.11 Vi delar uppfattningen att det är viktigt med en förenkling och modernisering av befintlig lagstiftning, så länge som detta underlättar genomförandet av miljöskyddsåtgärder.

Det nya ramdirektivet om avfall

Artikel 1

1.12 Regionkommittén noterar med tillfredsställelse att kommissionen hänvisar till rangordningen av avfallshanterings-

metoder, som ses en viktig utgångspunkt för åtgärderna på avfallsområdet och lägger grunden till en sund och givande avfallspolitik.

1.13 Vi beklagar att rangordningen planas ut till tre nivåer. Att ställa återanvändning, materialåtervinning och annan återvinning på samma nivå strider mot andemeningen i en rad olika rättsakter.

1.14 Vi ifrågasätter huruvida medlemsstaterna på basis av det tolkningsutrymme som ges i denna artikel kommer att vidta de åtgärder som krävs och använda sig av bästa möjliga verktyg för att nå de mål som sätts upp i artikeln.

Artikel 2

1.15 Regionkommittén beklagar att den rättsliga grundvalen för godkännande av avfallsflödes-specifik lagstiftning har strukits.

Artikel 3

1.16 Kommittén vill påpeka att definitionen av producent innebär att en aktör som hanterar avfall alltid betraktas som en avfallsproducent, oavsett om avfallets art eller sammansättning har ändrats. Detta står i strid med kommissionens eget end-of-waste-koncept (frågan om när avfall upphör att vara avfall).

Artikel 5

1.17 Kommittén välkomnar preciseringen av definitionen av återvinning i samband med förbränning, men noterar att det fortfarande råder stor oklarhet om definitionen av återvinning i samband med andra behandlingsformer.

Artikel 8

1.18 ReK beklagar strykningen av hänvisningen till principen om att förorenaren skall betala, som utgör basen för tillämpningen av tillverkaransvaret.

Artikel 11

1.19 Kommittén konstaterar med oro att införandet av ett förfarande för att avgöra när avfall upphör att vara avfall samt definitionen av detta kan få omfattande och negativa konsekvenser, bl.a. följande:

— För produkter som uppfyller definitionen kan inga behandlingskrav ställas.

— Produkter som uppfyller definitionen kan inte spåras.

— Anvisningsrätt och utnyttjandeplikt bortfaller för produkter som uppfyller definitionen och som alltså inte längre betraktas som avfall.

1.20 Kommittén noterar att end-of-waste-konceptet begränsas till avfallsflöden där det kan ge en verklig miljöfördel, men noterar samtidigt den mycket oklara avgränsningen av konceptets användningsområde eftersom dessa miljöfördelar inte definieras närmare.

Artikel 12

1.21 Kommittén välkomnar att direktivet om farligt avfall och ramdirektivet slås samman till ett ramdirektiv.

Artikel 16

1.22 ReK beklagar att det i bestämmelserna om avskiljning av farligt avfall inte tydligt anges att blandning är förbjudet för alla aktörer (inbegripet producenter, insamlare och transportörer), utom för de anläggningar som har tillstånd att blanda i enlighet med artikel 19 (jfr punkterna 1 a och 1 d).

Artikel 21

1.23 Kommittén delar kommissionens ambition att miniminormer för hanteringstillstånd skall fastställas vid nivåer som säkerställer ett högt hälso- och miljöskydd. Kommittén är dock negativ till att kommissionen får befogenhet att fastställa dessa miniminormer enligt ett odemokratiskt kommittéförfarande.

Artikel 25

1.24 Regionkommittén stöder bestämmelserna om registrering av de aktörer som hanterar avfallet i de sista skedena.

Artikel 26

1.25 Kommittén står bakom de ökade kraven på avfallshanteringsplaner, eftersom dessa planer kan betraktas som viktiga och flexibla instrument som dessutom kan bidra till att sprida goda metoder på området.

1.26 Regionkommittén ställer sig bakom uppmaningen att använda ekonomiska instrument i avfallspolitiken, inbegripet material- och behandlingsavgifter, också vad gäller avfallsförebyggande, och hänvisar till att det redan finns goda erfarenheter av detta i andra länder. Den nuvarande skiljaktiga användningen av ekonomiska instrument snedvrider konkurrensen och understryker på så vis behovet av att bibehålla en välfungerande inre marknad.

Artikel 30

1.27 Kommittén ser med oro på att kommissionen överlåter till de enskilda medlemsstaterna att utveckla indikatorer för de resultat som uppnåtts, och uppmanar därför enträget kommissionen att fastställa kvantitativa och kvalitativa vägledande mål och indikatorer på gemenskapsnivå.

Artikel 32

1.28 ReK ser positivt på de nya bestämmelserna om inspektion av verksamheter eller företag som samlar in eller transporterar avfall.

Bilaga V

1.29 Regionkommittén anser att jämförelsetabellerna är ett användbart instrument för att säkerställa att direktivet genomförs fullt ut.

Införande av ett livscykel tänkande

1.30 Genom den tematiska strategin införs livscykelanalyser, vilket kommittén välkomnar eftersom de tar hänsyn till produkternas miljöpåverkan under hela livscykeln. Kommittén ser dock kritiskt på att man i den tematiska strategin endast i begränsad omfattning fokuserar på de tidiga faserna i denna cykel, nämligen producenterna och deras ansvar för att utforma mer miljövänliga produkter. Kommittén anser att direktivet tydligt bör kopplas till Reach-direktivet, i syfte att förebygga produktion av farligt avfall och att minska avfallens farlighet.

1.31 Kommittén undrar också hur dessa analyser skall utarbetas. Det är av avgörande betydelse att man fastställer klara riktlinjer för vilka aktörer som har befogenhet att validera sådana analyser, eftersom analysernas betydelse annars kommer att urvattnas och analyserna förlorar sin tilltänkta funktion.

Förbättring av kunskapsbasen

1.32 Regionkommittén stöder kommissionens ambition att främja kunskapsförsörjning, forskning och utveckling på avfallsområdet, eftersom mer kunskap och information är centrala beståndsdelar när det gäller att förbättra producenternas och myndigheternas avfallshanteringsmetoder och att förändra konsumenternas beteende så att de producerar mindre avfall. Med tanke på ansvarsfördelningen i majoriteten av medlemsstaterna måste man emellertid bygga på den redan solida kunskapsbas som finns på lokal och regional nivå. Avfallsstrategin ger en splittrad bild av de kunskapskällor som finns på gemenskapsnivå: Europeiska miljöbyrån, Eurostat, Gemensamma forskningscentret, det europeiska institutet i

Sevilla och kommissionens nya hemsida "Science for Environment Policy – DG Environment News Alert Service". För de lokala och regionala aktörerna är det avgörande att kommissionen arbetar på att närmare definiera de uppdrag som tillkommer vart och ett av dessa kunskapscentrum, att man koordinerar och strukturerar deras analyser och att befintlig kunskap tillhandahålls i lättillgänglig form.

Förebyggande av avfall

1.33 Kommittén instämmer i att det finns behov av en mer ambitiös strategi för att förebygga avfall i medlemsstaterna, och anser att utveckling av program i denna riktning är en förnuftig åtgärd.

Mot ett återvinningssamhälle i EU

1.34 ReK betonar att lika konkurrensvillkor mellan medlemsstaterna är av central betydelse för att förebygga miljömässigt olämpliga åtgärder som exempelvis en sänkning av standarderna, och stöder därför kommissionens initiativ på området.

1.35 Det är viktigt att inbegripa sociala aspekter i miljöpolitiken och det är därför glädjande att kommissionen är medveten om att området för avfallshantering och återvinning är en arbetsintensiv sektor med hög tillväxt. Kommittén uppmanar till en diskussion om huruvida genomförandet av strategin kan skapa arbetstillfällen inom hela EU.

1.36 För att kunna genomföra denna del av strategin måste lagstiftningen för de företag som är engagerade i vidareutveck-

ling av återvinningen skapa tillräckligt stabila villkor som är anpassade till deras planerings- och investeringshorisont.

Övervakning och utvärdering

1.37 Regionkommittén vill påpeka att de lokala och regionala myndigheterna spelar en viktig roll i genomförandet av den tematiska strategin, och att de därmed också har en viktig uppgift att fylla i samband med övervakning och utvärdering av den. Därför anser vi att de lokala och regionala myndigheterna bör ges en ledande roll som nyckelaktör vid tillämpningen av avfallspolitiken i de olika EU-länderna.

2. Regionkommitténs rekommendationer

2.1 Kommittén beklagar att blandningsförbudet inskränks markant genom att förbudet ersätts med villkor för tillstånd att blanda och att definitionen på blandning görs snävare, något som kan betraktas som en avsevärd förändring med stora miljömässiga risker som följd. Kommittén anmodar därför kommissionen att hålla fast vid det oinskränkta förbudet mot blandning av farligt avfall.

2.2 Regionkommittén uppmanar kommissionen att i samband med utvärderingen 2010 och framtida utvärderingar diskutera om energiåtervinningskravet på 65 % för nya anläggningar skall höjas mot bakgrund av den tekniska utvecklingen. Det bör också diskuteras om andra krav skall ställas på materialåtervinningsanläggningar med hänsyn till den tekniska utvecklingen.

Regionkommitténs rekommendationer

Rekommendation 1

Skäl 17a

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
	<u>Skäl 17a</u> Medlemsstaterna får åberopa och tillämpa principerna om närhet och självförsörjning ifråga om avfall avsett för förbränning med energiåtervinning för att möjliggöra adekvat planering av behandlingskapaciteten och säkerställa att det brännbara avfall som produceras inom territoriet kan omhändertas vid nationella förbränningsanläggningar.

Motivering

Den föreslagna kategorin förbränning med energiåtervinning som återvinningsmöjlighet kan i vissa länder utlösa en obalans mellan förbränningskapaciteten och de mängder som skall behandlas, även om den kapacitet som erbjuds överensstämmer med de nationella behoven. De behöriga myndigheterna bör i sådana fall få begränsa importen av avfall som skall förbrännas i syfte att säkerställa behandlingsmöjligheter för det avfall som produceras inom deras rättsområde.

Rekommendation 2

Artikel 1

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
I detta direktiv fastställs åtgärder vars syfte är att minska resursrelaterad miljöpåverkan vid generering och hantering av avfall. I samma syfte slås det också fast att medlemsstaterna i första hand skall vidta åtgärder för att förebygga uppkomsten av avfall och för att minska avfallsproduktionen och avfallens farlighet, och i andra hand vidta åtgärder för att återvinna avfall genom återanvändning, materialåtervinning eller andra återvinningsmetoder.	<u>1.</u> a) I detta direktiv fastställs åtgärder vars syfte är att minska resursrelaterad miljöpåverkan vid generering och hantering av avfall. b) I samma syfte slås det också fast att medlemsstaterna i första hand skall vidta åtgärder för att förebygga uppkomsten av avfall och för att minska avfallsproduktionen och avfallens farlighet, och i andra hand vidta åtgärder för att återvinna avfall genom återanvändning, materialåtervinning eller andra återvinningsmetoder. — att förebygga uppkomsten av avfall och för att minska avfallsproduktionen och avfallens farlighet, — återanvändning, — materialåtervinning, — andra återvinningsmetoder, — bortskaftande av avfall. <u>2.</u> a) <u>På grundval av miljöindikatorer som antagits på gemenskapsnivå får medlemsstaterna vidta åtgärder som avviker från de prioriteringar som fastställs i artikel 1 b.</u> b) <u>Om konsekvensanalyser tydligt indikerar att en alternativ behandling visar sig vara bättre för en specifik avfallsström, får medlemsstaterna på liknade sätt avvika från de prioriteringar som fastställs i artikel 1 b så länge sådana indikatorer inte har utarbetats och antagits.</u> <u>3.</u> <u>Ansvar för utvärdering av resultaten från den analys som nämns i artikel 2 b åvilar de behöriga nationella myndigheterna. De analyserade resultaten rapporteras till kommissionen och genomgår en granskning i enlighet med förfarandet i artikel 36.2.</u>

Motivering

Livscykel­­tänkande välkomnas som en vägledande princip. För närvarande utgör livscykelinstrument emellertid inte något praktiskt alternativ till avfallshierarkin. Det kommer att ta många innan en gemensam metod för användningen av dessa instrument kan antas inom EU. Dessförinnan är det viktigt att klargöra förhållandet mellan livscykel­­tänkande och den politiskt fastställda avfallshierarkin och upprepa att den senare fortfarande är fundamentet för avfallspolitiken. Möjligheten att avvika från den hierarki som beskrivs i punkterna 2 a och b skapar den nödvändiga flexibiliteten och kommer samtidigt att gagna en vidare utveckling av livscykelinstrumenten. Med tanke på de lokala och regionala myndigheternas redan etablerade kunskaper bör de spela en nyckelroll vad gäller tillämpningen av dessa instrument.

Lokala myndigheter och avfallshanterare måste få tydliga anvisningar, och placeringen av ansvaret för validering av resultaten av livscykelbedömningar är en viktig förbättring av förslaget. Granskningsförfarandet i punkt 3 kommer att säkerställa att analysen inte används för att skydda nationella marknader och att de jämbördiga spelreglerna på så vis inte förvrängs av införandet av en livscykelstrategi.

Rekommendation 3*Artikel 2.5 (ny)*

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
	5. <u>Bestämmelser som avser särskilda fall eller som kompletterar bestämmelserna i detta direktiv i fråga om hanteringen av vissa avfallskategorier kan komma att beslutas genom särdirektiv.</u> <u>Kommissionen skall företa regelbundna översyner av avfallsflöden för att utvärdera prioriteringarna för upprättande av ytterligare harmoniserade EU-krav som syftar till att styra avfallshanteringen i riktning mot rekommenderade behandlingsalternativ.</u>

Motivering

Ändringsförslaget återger texten i artikel 2.2 i det nuvarande ramdirektivet om avfall. Det bildar den rättsliga grunden för antagandet av specifika avfallsdirektiv, eftersom behovet av ytterligare direktiv inte bör avfärdas. Den föreslagna ändringen kommer också att erbjuda en rättslig grund för det direktiv som föreslås i samband med ändringsförslag 9 rörande artikel 11. Ändringsförslaget tillfogar också ytterligare ett krav som rör avfallsstyrningen. Detta tillvägagångssätt, som syftar till en harmonisering av valet av behandling av specifika avfallsströmmar, är ett komplement till upprättandet av anläggningsnormer i och med att det skapar lika konkurrensvillkor.

Rekommendation 4*Artikel 3 b*

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
<i>Artikel 3</i> Definitioner I detta direktiv avses med (a) <i>avfall</i>: ämne eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med, (b) <i>producent</i>: var och en som bedriver en verksamhet som ger upphov till avfall och var och en som genom förbehandling, blandning eller andra förfaranden ändrar avfallets art eller sammansättning, (c) <i>innehavare</i>: den som producerar avfallet eller den fysiska eller juridiska person som äger eller är i besittning av det, (d) <i>hantering</i>: insamling, transport, återvinning och bortskaffande av avfall, inklusive kontroll av sådan verksamhet och efterbehandling av platser för bortskaffande av avfall, (e) <i>insamling</i>: uppsamling av avfall för vidare transport till en avfallshanteringsanläggning, (f) <i>återanvändning</i>: alla former av återvinning där produkter eller komponenter som har blivit avfall används igen för samma syfte som de ursprungligen var avsedda för, (g) <i>materialåtervinning</i>: återvinning av avfall i form av produkter, material eller ämnen, antingen för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål. Begreppet omfattar inte energiåtervinning.	<i>Artikel 3</i> Definitioner I detta direktiv avses med (a) <i>avfall</i>: ämne eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med, (b) <u><i>farligt avfall</i>:</u> — <u>avfall som har en eller flera av de egenskaper som anges i bilaga III i koncentrationer som ligger över gränsvärdena i artikel xx i direktiv 88/379/EEG om farliga preparat (beredningar) (enligt förteckningen i bilaga IIIA).</u> — <u>avfall som har en eller flera av de egenskaper som anges i bilaga III i koncentrationer som ligger över gränsvärdena i artikel xx i direktiv 88/379/EEG om farliga preparat (beredningar) (enligt förteckningen i bilaga IIIA) och som markerats med asterisk i den avfallsförteckning som upprättats i enlighet med artikel 4.</u> — <u>farligt avfall som produceras av hushåll skall inte betraktas som farligt avfall förrän det hämtas av ett avfallshanteringsföretag eller en privat eller offentlig avfallsinsamlare.</u>

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
(h) <i>mineraliska spilloljor</i> : mineralbaserade smörjoljor eller oljor för industriella ändamål som inte längre lämpar sig för det syfte som de ursprungligen var avsedda för, särskilt använda oljor för förbränningsmotorer och växellådor samt turbinoljor och hydrauloljor,	(c) <u>blandat avfall</u> : avfall som härrör från avsiktlig eller oavsiktlig blandning av två eller flera avfallsslag och för vilka det inte finns någon enskild avfallsskod i bilagorna III, III B, IV och IV A. Avfall som transporteras i en enskild avfallstransport bestående av två eller flera avfallsslag, men där dessa är åtskilda, anses inte vara blandat avfall.
(i) <i>behandling</i> : återvinning eller bortskaffande.	
	(h) (d) <i>mineraliska spilloljor</i> : mineralbaserade smörjoljor eller oljor för industriella ändamål som inte längre lämpar sig för det syfte som de ursprungligen var avsedda för, särskilt använda oljor för förbränningsmotorer och växellådor samt turbinoljor och hydrauloljor,
	(h) (e) <i>producent</i> : var och en som bedriver en verksamhet som ger upphov till avfall (<u>ursprunglig producent</u>) och var och en som genom förbehandling, blandning eller andra förfaranden ändrar avfallets art eller sammansättning (<u>ny producent</u>),
	(e) (f) <i>innehavare</i> : den som producerar avfallet eller den fysiska eller juridiska person som äger eller är i besittning av det,
	(g) <i>handlare</i> : en person som agerar som huvudansvarig för inköp och därpå följande försäljning av avfall, inbegripet handlare som inte fysiskt befattar sig med avfallet,
	(h) <i>mäklare</i> : person som för annans räkning anordnar återvinning eller bortskaffande av avfall, inbegripet mäklare som inte fysiskt befattar sig med avfallet,
	(i) (e) <i>hantering</i> : insamling, transport, återvinning och bortskaffande av avfall, inklusive kontroll av sådan verksamhet och efterbehandling av platser för bortskaffande av avfall,
	(j) <i>miljöriktig hantering</i> : hantering som innebär att alla rimliga åtgärder vidtas för att se till att avfall hanteras på ett sätt som innebär skydd för människors hälsa och miljön mot skadliga effekter som sådant avfall kan medföra,
	(e) (k) <i>insamling</i> : uppsamling av avfall för vidare transport till en avfallshanteringsanläggning, inbegripet utbyte under transport och mellanlagring före insamling eller under transport,
	(h) (l) <i>behandling</i> : återvinning eller bortskaffande, inbegripet mellanliggande åtgärder, t.ex. samman-smältning, blandning, omförpackning, utbyte och lagring före återvinning eller bortskaffande,
	(m) <i>förebyggande åtgärder</i> : åtgärder som vidtas innan produkten eller ämnet har blivit avfall och som syftar till att minska produktionen av avfall eller de miljöskadliga konsekvenserna av resursanvändning i allmänhet,
	(h) (n) <i>återanvändning</i> : alla former av återvinning åtgärder som innebär att där produkter eller komponenter som har blivit avfall används igen för samma syfte som de ursprungligen var avsedda för utan föregående behandling utöver rengöring och reparation,

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
	(e)(o) <u>materialåtervinning</u>: återvinning av avfall i form av produkter, material eller ämnen, antingen för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål. Begreppet omfattar inte energiåtervinning. (p) <u>återvinning</u>: behandlingsåtgärder som — leder till att avfallet fyller en meningfull funktion genom att ersätta andra resurser som skulle ha utnyttjats för att fylla denna funktion, antingen i anläggningen eller i samhället i stort, eller till att det bereds för sådant utnyttjande, — uppfyller de effektivitetskriterier som används för att bedöma huruvida avfallet har nyttiggjorts, — säkerställer att den totala miljöpåverkan inte förvärras genom användningen av avfall som ersättning för andra resurser, — säkerställer att föroreningar inte överförs i till slutprodukten under processen, (q) <u>bortskaffande</u>: alla behandlingsåtgärder som inte uppfyller kriterierna för återvinning.

Motivering

Artikeln bör omfatta alla definitioner som är relevanta i förhållande till bestämmelserna i avfallsdirektivet. Samtidigt måste definitionerna överensstämma med de definitioner som redan antagits i den befintliga lagstiftningen om avfall, i synnerhet förordningen om avfallstransporter. Genom detta ändringsförslag föreslås således att man

- i artikel 3 samlar de definitioner som finns utspridda i kommissionsförslaget,
- lägger till vissa definitioner som saknas (exempelvis används begreppen "handlare" och "mäklare" i artikel 25 utan att ha blivit definierade) genom att använda definitioner som redan har antagits genom medbeslutandeförfarandet i samband med antagandet av den nya förordningen om avfallstransporter,
- klargör vissa av de föreslagna definitionerna.

Rekommendation 5

Artikel 4

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
Kommissionen skall sammanställa en avfallsförteckning i enlighet med det förfarande som avses i artikel 36.2. Förteckningen skall omfatta avfall som kan anses vara farligt enligt artiklarna 12–15, varvid hänsyn skall tas till avfallens ursprung och sammansättning samt, i förekommande fall, till haltgränsvärden.	Kommissionen skall sammanställa en avfallsförteckning i enlighet med det förfarande som avses i artikel 36.2 senast två år efter det datum som föreskrivs i artikel 39. Förteckningen över avfall skall bygga på den befintliga förteckningen, som skall gälla till dess att den nya förteckningen träder i kraft. Den nya avfallsförteckningen skall också innefatta uppgifter om de väsentliga ämnesegenskaperna (sammansättning och koncentration av ämnen). Förteckningen skall också omfatta avfall som kan anses vara farligt enligt artiklarna 12–15, varvid hänsyn skall tas till avfallens ursprung och sammansättning samt, i förekommande fall, till haltgränsvärden.

Motivering

Ändringsförslaget till artikel 4 syftar till att säkerställa rättssäkerhet med avseende på avfallsförteckningen. Den befintliga avfallsförteckningen har genom kommittéförfarande gång på gång justerats och är nu uppdaterad. Och trots att kvaliteten på avfallslistan alltid kan förbättras bör man inte negligera de ansträngningar som gjorts för att utarbeta förteckningen. De bör tvärtom utgöra grunden för fortsatt arbete med en

avfallsförteckning och på så sätt erbjuda en kontinuitet för myndigheterna och operatörerna. I och med att direktiv 75/442/EEG och 91/689/EEG upphävs är det viktigt att se till att den nuvarande förteckningen förblir giltig tills den nya antas, och det är också viktigt att fastställa en bestämd tidsgräns för utarbetandet av den nya listan. De praktiska erfarenheterna visar att en ämnesinriktad avfallsförteckning (med sammanställning och koncentration av ämnen som väsentliga kriterier) är att föredra. På så sätt blir det lättare att bedöma relevansen med avseende på miljö-, säkerhets- och riskfaktorer och att fastställa utvärderingsförfaranden. Kommissionens förslag till utarbetande av en ny förteckning är otydligt, och det är viktigt att göra klart att förteckningen kommer att inkludera såväl icke-farligt avfall som farligt avfall.

Rekommendation 6

Artikel 5

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
1. Medlemsstaterna skall se till att allt avfall genomgår förfaranden (nedan kallade "återvinningsförfaranden") som leder till att det nyttiggörs genom att ersätta andra resurser som skulle ha utnyttjats för att fylla denna funktion, antingen i anläggningen eller i samhället i stort, eller till att det bereds för sådant utnyttjande. De skall betrakta åtminstone de förfaranden som anges i bilaga II som återvinningsförfaranden. 2. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 36.2 anta genomförandebestämmelser för att fastställa effektivitetskriterier som skall användas för att bedöma huruvida de metoder som anges i bilaga II har lett till att avfallet nyttiggjorts enligt punkt 1 eller inte.	1. Medlemsstaterna skall se till att allt avfall genomgår förfaranden (nedan kallade "återvinningsförfaranden") som leder till att det nyttiggörs genom att ersätta andra resurser som skulle ha utnyttjats för att fylla denna funktion, antingen i anläggningen eller i samhället i stort, eller till att det bereds för sådant utnyttjande. De skall betrakta åtminstone de förfaranden som anges i bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning nr Xxxxx om klassificering av avfallshanteringsförfaranden som återvinningsförfaranden. 2. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 36.2 anta gGenomförandebestämmelser kommer att upprättas genom den förordning som nämns i punkt 1 för att fastställa effektivitetskriterier som skall användas för att bedöma huruvida de metoder som anges i bilaga II har lett till att avfallet nyttiggjorts enligt punkt 1.

Motivering

Klassificeringen av behandlingsförfarandena påverkar kraftigt förmågan att planera kapacitetskraven på medellång och lång sikt. Den är också avgörande för konkurrensvillkoren för den enskilda behandlingsanläggningen. Med detta ändringsförslag efterlyses ett politiskt beslutsförfarande med deltagande av berörda aktörer. Antagandet av en förordning om klassificering av avfallshanteringsförfaranden kommer att göra det möjligt att välja effektivitetskriterier och att fastställa motsvarande tröskelvärden för en politisk granskning. Samtidigt ger en sådan förordning möjlighet att vidta åtgärder utan att det leder till täta översyner av avfallsdirektivet. Mot bakgrund av kunskaperna på lokal nivå och det ansvar och de befogenheter som där finns på avfallsområdet bör lokala och regionala myndigheter åtminstone rådfrågas innan genomförandebestämmelser föreslås. Om ändringsförslagen 5 och 6 antas blir resultatet att Bilaga I och II till avfallsdirektivet flyttas till Bilaga I och II till Europaparlamentets och rådets förordning nr Xxxxx om klassificering av avfallshanteringsförfaranden.

Rekommendation 7

Artikel 6

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
1. Medlemsstaterna skall se till att allt avfall som inte kan återvinnas i enlighet med artikel 5.1 bortskaffas.	1. Medlemsstaterna skall se till att allt avfall som inte kan återvinnas i enlighet med artikel 5.1 bortskaffas.

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
De skall förbjuda att avfall överges, dumpas eller bortskaffas på ett okontrollerat sätt.	De skall förbjuda att avfall överges, dumpas eller bortskaffas på ett okontrollerat sätt.
2. Medlemsstaterna skall betrakta åtminstone de förfaranden som anges i bilaga I som bortskaffningsförfaranden, även om förfarandet också leder till att ämnen eller energi återvinns.	2. Medlemsstaterna skall betrakta åtminstone de förfaranden som anges i bilaga I <u>till Europaparlamentets och rådets förordning nr Xxxxx om klassificering av avfallshanteringsförfaranden</u> som bortskaffningsförfaranden, även om förfarandet också leder till att ämnen eller energi återvinns.
3. Om ett förfarande, trots att det leder till att resurser ersätts, endast har små möjligheter att uppfylla de syften som anges i artikel 1 får kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 36.2 anta genomförandebestämmelser varigenom detta förfarande läggs till i förteckningen i bilaga I.	3. Om ett förfarande, trots att det leder till att resurser ersätts, endast har små möjligheter att uppfylla de syften som anges i artikel 1 får kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 36.2 anta genomförandebestämmelser <u>kommer varigenom detta förfarande att läggas till i den förteckning i bilaga I som nämns i punkt 2.</u>

Motivering

Av samma skäl som i motiveringen till ändringsförslag 5 bör ämnet i denna artikel diskuteras ur såväl politisk som teknisk synvinkel. Klassificeringen av behandlingsförfarandena, och i detta fall bortskaffandet, påverkar kraftigt behöriga myndigheters och privata operatörers förmåga att planera kapacitetskraven på medellång och lång sikt. Den är också avgörande för konkurrensvillkoren för den enskilda behandlingsanläggningen.

Antagandet av genomförandebestämmelser bör därför bli föremål för ett politiskt beslutsförfarande i vilket berörda aktörer deltar. Mot bakgrund av de lokala och regionala myndigheternas ansvar och befogenheter på avfallsområdet bör dessa instanser åtminstone rådfrågas innan genomförandebestämmelser föreslås, och få möjlighet att diskutera den konsekvensbedömning som kommissionen bör genomföra innan ett förslag läggs fram.

Rekommendation 8

Artikel 9

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna skall se till att kostnaderna för återvinningen eller bortskaffandet av avfallet fördelas på lämpligt sätt mellan innehavaren, tidigare innehavare och producenten.	<u>I enlighet med principen om att förorenaren betalar skall medlemsstaterna se till att kostnaderna för återvinningen eller bortskaffandet av avfallet fördelas på lämpligt sätt mellan innehavaren, tidigare innehavare och producenten.</u>

Motivering

Gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram, som antogs av Europaparlamentet och rådet den 22 juli 2002, bygger främst på principen om att förorenaren betalar. I egenskap av grundläggande princip för miljöpolitiken bör denna få sin plats i direktivtexten.

Rekommendation 9

Artikel 11.1 c (ny punkt)

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
1. För att avgöra huruvida vissa typer av avfall inte längre bör betraktas som avfall sedan de varit föremål för återanvändning, materialåtervinning eller återvinning och klassificera om detta avfall som sekundära produkter, material eller ämnen skall kommissionen bedöma om följande villkor är uppfyllda: a) En omklassificering skulle inte leda till allmänna negativa miljökonsekvenser.	1. För att avgöra huruvida vissa typer av avfall inte längre bör betraktas som avfall sedan de varit föremål för återanvändning, materialåtervinning eller återvinning och klassificera om detta avfall som sekundära produkter, material eller ämnen skall kommissionen bedöma om följande villkor är uppfyllda: a) En omklassificering skulle inte leda till allmänna negativa miljökonsekvenser.

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
b) Det finns en marknad för sådana sekundära produkter, material eller ämnen.	b) Det finns en marknad för sådana sekundära produkter, material eller ämnen. c) <u>Sekundära produkter, material eller ämnen har genomgått en behandling och är på väg in i en ny produktionscykel som en produkt eller ett ämne med egenskaper som liknar dem hos obehandlade material eller ämnen.</u>

Motivering

End-of-waste-kriteriet bör användas först när avfallet har genomgått behandling. Detta betyder att det inte är möjligt att undanta avfall från avfallslagstiftningen innan det faktiskt kan ingå i en ny produktionscykel och uppvisar egenskaper som kan jämföras med obehandlade material eller ämnen.

Rekommendation 10

Artikel 11.2

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
2. På grundval av sin bedömning enligt punkt 1 skall kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 36.2, anta genomförandebestämmelser avseende vissa produkt-, material- eller ämneskategorier av avfall och skall härvid ange vilka miljö- och kvalitetskriterier om skall uppfyllas för att detta avfall skall kunna betraktas som sekundära produkter, material eller ämnen.	2. På grundval av sin bedömning enligt punkt 1 skall kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 36.2, <u>genom ett direktiv om avfall som upphört att vara avfall föreslå</u> anta genomförandebestämmelser avseende vissa produkt-, material- eller ämneskategorier av avfall och skall härvid ange vilka miljö- och kvalitetskriterier om skall uppfyllas för att detta avfall skall kunna betraktas som sekundära produkter, material eller ämnen. <u>Kommissionen skall utföra konsekvensbedömningar av de föreslagna åtgärderna.</u>

Motivering

I artikel 11 beskrivs end-of-waste-kriterierna och därmed det framtida tillämpningsområdet för avfallslagstiftningen. Valet av miljökriterier och deras nivå är inte bara en teknisk utan också en politisk fråga. En ytterligare avsaknad av stränga kriterier rörande användningen av detta begrepp kan leda till förvirring och diskussioner mellan grupper med motstridiga intressen. Genomförandebestämmelser måste därför bli föremål för en politisk debatt. Förslaget om ett direktiv om avfall som upphört att vara avfall gör att alltför täta översyner av avfallsdirektivet undviks. Eftersom dessa förslag har miljömässiga, ekonomiska och sociala konsekvenser bör de åtföljas av en konsekvensbedömning som bygger på ett brett samråd med berörda aktörer.

Rekommendation 11

Artikel 13

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 36.2 upprätta en förteckning över farligt avfall (nedan "förteckningen"). Vid utarbetande av denna förteckning skall hänsyn tas till avfallens ursprung och sammansättning och, när så är relevant, haltgränsvärden.	Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 36.2 upprätta en förteckning över farligt avfall (nedan "förteckningen"). Vid utarbetande av denna förteckning skall hänsyn tas till avfallens ursprung och sammansättning och, när så är relevant, haltgränsvärden.

Motivering

Denna artikel är överflödig eftersom kraven för upprättandet av en avfallsförteckning redan tas upp i artikel 4.

Rekommendation 12

Artikel 15

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
1. Om en medlemsstat kan styrka att en viss typ av avfall som är upptaget i förteckningen som farligt avfall inte uppvisar någon av de egenskaper som anges i bilaga III får den behandla detta avfall som icke-farligt avfall. Medlemsstaten skall anmäla sådana fall till kommissionen i den rapport som avses i artikel 34.1 och skall förse kommissionen med styrkande dokumentation. 2. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 36.2 se över förteckningen mot bakgrund av de anmälningar som mottagits och besluta huruvida den bör ändras.	1. Om en medlemsstat kan styrka att en viss typ av avfall som är upptaget i förteckningen som farligt avfall inte uppvisar någon av de egenskaper som anges i bilaga III får den behandla detta avfall som icke-farligt avfall. Medlemsstaten skall den anmäla sådana fall till kommissionen i den rapport som avses i artikel 34.1 och skall förse kommissionen med styrkande dokumentation. 2. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 36.2 se över förteckningen mot bakgrund av de anmälningar som mottagits och besluta huruvida den bör ändras. 3. <u>Medlemsstaterna får behandla detta avfall som icke-farligt avfall när den ändrade förteckningen har antagits.</u>

Motivering

En enhetlig klassificering av avfall som farligt eller icke-farligt är en viktig förutsättning för tillämpningen av gemenskapens lagstiftning mot bakgrund av rådets förordning (EEG) nr 93/259 om gränsöverskridande avfallstransporter. Denna klassificering diskuteras kontinuerligt i den tekniska anpassningskommittén. Att göra ändringar får inte överlåtas till de enskilda medlemsstaterna, utan sådana får ske först efter överläggningar mellan företrädare för medlemsstaterna och kommissionen.

Rekommendation 13

Artikel 16

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 16 Avskiljning 1. Medlemsstaterna skall se till att följande villkor uppfylls när farligt avfall blandas, antingen med annat farligt avfall som har andra egenskaper eller med annat avfall eller andra ämnen eller material: (a) Blandningen skall genomföras av en anläggning eller ett företag som erhållit ett tillstånd enligt artikel 19. (b) Villkoren i artikel 7 skall vara uppfyllda. (c) Avfallshanteringens miljöpåverkan får inte förvärras på grund av blandningen. (d) Blandningen skall ske i överensstämmelse med bästa tillgängliga teknik. 2. Avfall som i strid med punkt 1 har blandats med annat farligt avfall som har andra egenskaper eller med annat avfall eller andra ämnen eller material skall, om inte annat följer av de tekniska och ekonomiska kriterierna för genomförbarhet som fastställts av medlemsstaterna, avskiljas om detta är nödvändigt för att uppfylla kraven i artikel 7.	Artikel 16 Avskiljning 1. Medlemsstaterna skall se till att följande villkor uppfylls när farligt avfall blandas, antingen med annat farligt avfall som har andra egenskaper eller med annat avfall eller andra ämnen eller material: (a) <u>Det är förbjudet för aktörer som producerar, samlar in och transporterar avfall att blanda farligt avfall antingen med annat farligt avfall som har andra egenskaper eller med annat avfall eller andra ämnen eller material.</u> (b) <u>När farligt avfall blandas gäller följande:</u> (i) Blandningen skall genomföras av en anläggning eller ett företag som erhållit ett tillstånd enligt artikel 19. (ii) Villkoren i artikel 7 skall vara uppfyllda. (iii) (iii) Avfallshanteringens miljöpåverkan får inte förvärras på grund av blandningen. (iv) (iv) Blandningen skall ske i överensstämmelse med bästa tillgängliga teknik. (v) <u>Det slutliga blandningen skall behandlas i enlighet med bestämmelserna om farligt avfall, oberoende av den slutliga sammansättningen.</u> 2. Avfall som i strid med punkt 1 har blandats med annat farligt avfall som har andra egenskaper eller med annat avfall eller andra ämnen eller material skall, om inte annat följer av de tekniska och ekonomiska kriterierna för genomförbarhet som fastställts av medlemsstaterna, avskiljas om detta är nödvändigt för att uppfylla kraven i artikel 7.

Motivering

Det stämmer att endast anläggningar med tillstånd får blanda farligt avfall. Det bör emellertid noteras att bestämmelserna i artikel 16.2 endast innebär att olagliga blandningar skall avskiljas i enlighet med "de tekniska och ekonomiska kriterierna för genomförbarhet som fastställts av medlemsstaterna". Det bör tydligt framgå av direktivet att blandning är förbjudet för aktörer som producerar, samlar in och transporterar avfall. Blandningar skall dessutom behandlas i enlighet med bestämmelserna om farligt avfall för att undvika att blandning sker endast i syfte att späda ut föroreningarna.

Rekommendation 14

Artikel 19.1

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
1. Medlemsstaterna skall kräva att alla verksamheter eller företag som har för avsikt att bortskaffa eller återvinna avfall skall inneha ett tillstånd utfärdat av de nationella behöriga myndigheterna. Sådana tillstånd skall omfatta följande uppgifter: a) Vilka typer och mängder av avfall som får behandlas. b) De tekniska krav som ställs på den berörda anläggningen för varje typ av förfarande som omfattas av tillståndet. c) De säkerhetsåtgärder som skall vidtas. d) Den metod som skall användas för varje typ av förfarande. Även andra villkor och skyldigheter får anges i tillståndet.	1. Medlemsstaterna skall kräva att alla verksamheter eller företag som har för avsikt att bortskaffa eller återvinna avfall skall inneha ett tillstånd utfärdat av de nationella behöriga myndigheterna. Sådana tillstånd skall omfatta följande uppgifter: a) Vilka typer och mängder av avfall som får behandlas. b) De tekniska krav som ställs på den berörda anläggningen för varje typ av förfarande som omfattas av tillståndet. c) De säkerhetsåtgärder som skall vidtas. d) Den metod som skall användas för varje typ av förfarande. Även andra villkor och skyldigheter får anges i tillståndet, t.ex. krav rörande kvaliteten på behandlingen.

Motivering

Med tanke på de konsekvenser som artikel 19 i direktivet har på miljön bör man i artikeln specificera att det är möjligt att ställa krav som rör kvaliteten på behandlingen.

Rekommendation 15

Artikel 21

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 36.2 anta miniminormer för tillstånd för att säkerställa att avfallet behandlas på ett miljöriktigt sätt.	Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 36.2 ett politiskt förfarande i vilket berörda aktörer deltar, och efter att ha utfört en konsekvensbedömning av de föreslagna åtgärderna, anta miniminormer för tillstånd för att säkerställa att avfallet behandlas på ett miljöriktigt sätt. <u>Medlemsstaterna får fastställa högre normer för tillstånd med utgångspunkt i en nationell behovs- och proportionalitybedömning och i enlighet med EG-fördragen.</u>

Motivering

I enlighet med ändringsförslagen 5, 6 och 9 efterlyses i detta ändringsförslag såväl en politisk som en teknisk debatt. Fastställandet av miniminormer för tillstånd för att säkerställa att avfallet behandlas på ett miljöriktigt sätt bör bli föremål för ett politiskt beslutsförfarande där berörda aktörer deltar. Mot bakgrund av de lokala och regionala myndigheternas ansvar och befogenheter på avfallsområdet bör dessa instanser åtminstone rådfrågas innan genomförandebestämmelser föreslås och få möjlighet att diskutera den konsekvensbedömning som kommissionen bör genomföra innan ett förslag läggs fram.

Rekommendation 16*Artikel 26.1*

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
1. Medlemsstaterna skall se till att deras behöriga myndigheter, i enlighet med artikel 1 upprättar en eller flera avfallshanteringsplaner och ser över dessa åtminstone vart femte år. Dessa planer skall, var för sig eller i kombination, omfatta den berörda medlemsstatens hela geografiska territorium.	1. Medlemsstaterna skall se till att deras behöriga myndigheter, i enlighet med artikel 1 upprättar en eller flera avfallshanteringsplaner och ser över dessa åtminstone vart femte <u>fjärde</u> år. Dessa planer skall, var för sig eller i kombination, omfatta den berörda medlemsstatens hela geografiska territorium.

Motivering

De intervall med vilka avfallshanteringsplanerna skall ses över bör samordnas med de intervall för programmen för avfallsförebyggande som beskrivs i artikel 29. Översynen av programmen för förebyggande av avfall föreskrivs i artikel 31 och är kopplad till rapporteringskraven i artikel 34, där rapporteringsintervallen fastställs till tre år. Genom att samordna översynen av både avfallshanteringsplanerna och programmen för avfallsförebyggande och genomförandet av sektorsrapporter kommer de berörda myndigheterna att få en regelbundet återkommande uppgift som kommer att hjälpa dem att uppfylla rapporteringskraven i direktivet.

I samband med dessa kriterier är det viktigt att nämna att tillräckliga resurser bör tilldelas de behöriga myndigheterna.

Rekommendation 17*Artikel 29.1*

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
1. Medlemsstaterna skall i enlighet med artikel 1 upprätta program för förebyggande av avfall senast den [tre år efter det att detta direktiv har trätt i kraft]. Programmen skall antingen ingå i avfallshanteringsplanerna enligt artikel 26 eller fungera som separata program. De skall utarbetas på den geografiska nivå som är mest lämplig för att de skall kunna tillämpas effektivt.	1. Medlemsstaterna skall i enlighet med artikel 1 upprätta program för förebyggande av avfall senast den [tre år efter det att detta direktiv har trätt i kraft]. <u>Programmen skall ses över åtminstone vart fjärde år.</u> <u>Programmen och deras åtgärder bör åtminstone sikta på en stabilisering av avfallsproduktionen senast 2010 och en betydande minskning av avfallet senast 2020.</u> Programmen skall antingen ingå i avfallshanteringsplanerna enligt artikel 26 eller fungera som separata program. De skall utarbetas på den geografiska nivå som är mest lämplig för att de skall kunna tillämpas effektivt.

Motivering

Som anges i motiveringen till ändringsförslag 14 bör de intervall med vilka programmen för förebyggande av avfall skall ses över samordnas med de intervall som gäller för avfallshanteringsprogrammen. Översynen av programmen för förebyggande av avfall föreskrivs i artikel 31 och är kopplad till rapporteringskraven i artikel 34, där rapporteringsintervallen fastställs till tre år. En samordning av rapporteringskraven föreslås av samma skäl som i motiveringen till ändringsförslag 14.

Eftersom avsikten med programmen för förebyggande av avfall är att gripa sig an en av de största utmaningarna inom avfallspolitiken, nämligen en minskad avfallsproduktion, bör det reviderade ramdirektivet sätta upp milstolpar mot vilka framstegen kan bedömas. Tydliga mål för en minskad produktion ligger också i linje med målen och prioriteringsområdena för avfall i gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram.

I artikel 29 krävs att man utarbetar program för förebyggande av avfall på den geografiska nivå som är mest lämplig för deras tillämpning, och det är därför viktigt att denna nivå får tillräckliga resurser.

Rekommendation 18

Artikel 30.2

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
2. Medlemsstaterna skall fastställa specifika kvalitativa och kvantitativa mål och indikatorer för varje åtgärd eller kombination av åtgärder som antas för att övervaka och bedöma hur enskilda åtgärder fortskrider.	2. Medlemsstaterna skall fastställa specifika kvalitativa och kvantitativa mål. I enlighet med förfarandena i artikel 36.2 skall kommissionen fastställa kvantitativa och kvalitativa vägledande mål allmänna och indikatorer för varje åtgärd eller kombination av åtgärder som antas som skall användas av medlemsstaterna för att övervaka och bedöma hur enskilda åtgärder fortskrider.

Motivering

Kvalitativa och kvantitativa mål på nationell nivå kan återspegla de varierande förhållandena i medlemsstaterna. Övervakningen och bedömningen av framstegen i enlighet med en gemensam metod kommer att göra det möjligt att utarbeta ytterligare förebyggande åtgärder på gemenskapsnivå.

Rekommendation 19

Artikel 34.1

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
1. Medlemsstaterna skall vart tredje år underrätta kommissionen om genomförandet av detta direktiv i form av en rapport för varje sektor. Rapporten skall sammanställas utgående från ett frågeformulär eller en mall som kommissionen fastställer i enlighet med förfarandet i artikel 6 i direktiv 91/692/EEG. Rapporten skall lämnas till kommissionen senast nio månader efter utgången av den treårsperiod som rapporten avser. Medlemsstaterna skall i dessa rapporter ta med uppgifter om de framsteg som de gjort i genomförandet av sina program för förebyggande av avfall. Till rapporteringskraven hör att uppgifter skall samlas om matavfall, så att det kan fastställas regler för säker användning, återvinning, materialåtervinning och bortskaftande av sådant avfall.	1. Medlemsstaterna skall vart tredje fjärde år underrätta kommissionen om genomförandet av detta direktiv i form av en rapport för varje sektor. Rapporten skall sammanställas utgående från ett frågeformulär eller en mall som kommissionen fastställer i enlighet med förfarandet i artikel 6 i direktiv 91/692/EEG. Rapporten skall lämnas till kommissionen senast nio månader efter utgången av den treårsperiod som rapporten avser. Medlemsstaterna skall i dessa rapporter ta med uppgifter om de framsteg som de gjort i genomförandet av sina program för förebyggande av avfall. Till rapporteringskraven hör att uppgifter skall samlas om matavfall, så att det kan fastställas regler för säker användning, återvinning, materialåtervinning och bortskaftande av sådant avfall.

Motivering

Den frekvens med vilken sektorsrapporterna skall genomföras bör av samma skäl som anges i ändringsförslagen 14 och 15 samordnas med kraven för såväl programmen för förebyggande av avfall som för avfallshanteringsplanerna.

Rekommendation 20

Artikel 35

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
Kommissionen skall, i enlighet med förfarandet i artikel 36.2, anta de ändringar som är nödvändiga för att anpassa bilagorna till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.	Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 36.2 ett politiskt förfarande i vilket berörda aktörer ingår, och efter att ha utfört en konsekvensbedömning av de föreslagna åtgärderna, anta de ändringar som är nödvändiga för att anpassa bilagorna till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Motivering

Bilagorna till direktivet spelar en viktig roll för det framtida tillämpningsområdet för avfallslagstiftningen. Som påpekas i ändringsförslagen 5 och 6 föreslås att Bilaga I och Bilaga II, där klassificeringen av framtida behandlingsförfaranden beskrivs, skall flyttas till bilagorna till en särskild förordning. Det är emellertid över lag viktigt att inse att en anpassning av bilagorna i förhållande till vetenskapliga och tekniska framsteg förutsätter en politisk debatt och inte enbart en teknisk debatt. Berörda aktörer bör engageras i detta politiska beslutsförfarande, och mot bakgrund av deras ansvar och behörighet inom avfallsområdet bör lokala och regionala myndigheter åtminstone rådfrågas innan genomförandebestämmelser föreslås. Som nämns i ändringsförslag 5 bör behöriga aktörer också få möjlighet att diskutera den konsekvensbedömning som kommissionen bör genomföra innan förslag till dessa ändringar i lagstiftningen läggs fram.

Rekommendation 21

Bilaga 1

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
BILAGA I BORTSKAFFNINGSFÖRFARANDEN D 1 Deponering på eller under markytan (t.ex. på avfall-supplag eller liknande). D 2 Behandling i markbädd (t.ex. biologisk nedbrytning av flytande avfall och slam i jord eller liknande). D 3 Djupinjicering (t.ex. insprutning av pumpbart avfall i källor, saltgruvor eller naturligt förekommande förvaringsrum och liknande). D 4 Invallning (t.ex. placering av flytande avfall och slam i dagbrott, dammar eller laguner och liknande). D 5 Särskilt utformad markdeponering (t.ex. placering i inklädda, separata förvaringsutrymmen som är täckta och avskilda från varandra och från den omgivande miljön). D 6 Utsläpp till andra vatten än hav och oceaner. D 7 Utsläpp till hav eller oceaner inklusive deponering under havsbotten. D 8 Biologisk behandling som inte anges på annan plats i denna bilaga och som leder till en slutprodukt i form av föreningar eller blandningar som bortskaffas med något av förfarandena D 1–D 12. D 9 Fysikalisk-kemisk behandling som inte anges på annan plats i denna bilaga och som leder till en slutprodukt i form av föreningar eller blandningar som bortskaffas med något av förfarandena D 1–D 12 (t.ex. avdunstning, torkning, kalcinering och liknande). D 10 Förbränning på land. D 11 Förbränning till havs. D 12 Permanent lagring (t.ex. placering av behållare i en gruva och liknande). D 13 Sammansmältning eller blandning före behandling med något av förfarandena D 1–D 12. D 14 Omförpackning före behandling med något av förfarandena D 1–D 13. D 15 Lagring före något av förfarandena D 1–D 14 (utom tillfällig lagring före insamling som sker på den plats där avfallet har uppkommit).	BILAGA I BORTSKAFFNINGSFÖRFARANDEN D 1 Deponering på eller under markytan (t.ex. på avfall-supplag eller liknande). D 2 Behandling i markbädd (t.ex. biologisk nedbrytning av flytande avfall och slam i jord eller liknande). D 3 Djupinjicering (t.ex. insprutning av pumpbart avfall i källor, saltgruvor eller naturligt förekommande förvaringsrum och liknande). D 4 Invallning (t.ex. placering av flytande avfall och slam i dagbrott, dammar eller laguner och liknande). D 5 Särskilt utformad markdeponering (t.ex. placering i inklädda, separata förvaringsutrymmen som är täckta och avskilda från varandra och från den omgivande miljön). D 6 Utsläpp till andra vatten än hav och oceaner. D 7 Utsläpp till hav eller oceaner inklusive deponering under havsbotten. D 8 Biologisk behandling som inte anges på annan plats i denna bilaga och som leder till en slutprodukt i form av föreningar eller blandningar som bortskaffas med något av förfarandena D 1–D 12. D 9 Fysikalisk-kemisk behandling som inte anges på annan plats i denna bilaga och som leder till en slutprodukt i form av föreningar eller blandningar som bortskaffas med något av förfarandena D 1–D 12 (t.ex. avdunstning, torkning, kalcinering och liknande). D 10 Förbränning på land. D 11 Förbränning till havs. D 12 Permanent lagring (t.ex. placering av behållare i en gruva och liknande). D 13 Sammansmältning eller blandning före behandling med något av förfarandena D 1–D 12. D 14 Omförpackning före behandling med något av förfarandena D 1–D 13. D 15 Lagring före något av förfarandena D 1–D 14 (utom tillfällig lagring före insamling som sker på den plats där avfallet har uppkommit).

Motivering

Bilaga I till avfallsdirektivet bör överföras till bilaga 1 till förordning nr XXXXX och bör strykas i enlighet med motiveringen till ändringsförslag 5.

Rekommendation 22

Bilaga II

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
BILAGA II ÅTERVINNINGSFÖRFARANDEN R 1 Användning främst som bränsle eller som annan energikälla. Detta omfattar förbränningsanläggningar avsedda för fast kommunalt avfall vars energieffektivitet uppgår till minst: — 0,60 för anläggningar som tagits i drift och tilldelats tillstånd enligt gällande gemenskapslagstiftning före den 1 januari 2009, — 0,65 för anläggningar som fått tillstånd efter den 31 december 2008, enligt följande formel: Energieffektivitet = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$ där E_p är den energi som produceras årligen i form av värme eller elektricitet. Den beräknas genom att energin i form av elektricitet multipliceras med 2,6 och energin i form av värme som produceras för kommersiella ändamål multipliceras med 1,1 (GJ/år). E_f är den årliga energitillförseln till systemet från bränslen som bidrar till produktionen av ånga (GJ/år). E_w är den energi som kan utvinnas från det behandlade avfallet under ett år och beräknas utifrån avfallets effektiva värmevärde (GJ/år) E_i är den energi som importeras under ett år, bortsett från E_w och E_f (GJ/år). 0,97 är en faktor som motsvarar energiförlusterna på grund av bottenaska och strålning. R 2 Återvinning/regenerering av lösningsmedel. R 3 Materialåtervinning av organiska ämnen som inte används som lösningsmedel (inklusive kompostering och andra biologiska omvandlingsprocesser). R 4 Materialåtervinning av metaller och metallföreningar. R 5 Materialåtervinning av andra oorganiska material. R 6 Regenerering av syror eller baser. R 7 Återvinning av komponenter som används för att minska föroreningar. R 8 Återvinning av katalysatorkomponenter. R 9 Omräffinerings av olja eller annan återanvändning av olja. R10 Markspredning med positiva effekter på jordbruket eller ekologin.	BILAGA II ÅTERVINNINGSFÖRFARANDEN R 1 Användning främst som bränsle eller som annan energikälla. Detta omfattar förbränningsanläggningar avsedda för fast kommunalt avfall vars energieffektivitet uppgår till minst: — 0,60 för anläggningar som tagits i drift och tilldelats tillstånd enligt gällande gemenskapslagstiftning före den 1 januari 2009, — 0,65 för anläggningar som fått tillstånd efter den 31 december 2008, enligt följande formel: Energieffektivitet = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$ där E_p är den energi som produceras årligen i form av värme eller elektricitet. Den beräknas genom att energin i form av elektricitet multipliceras med 2,6 och energin i form av värme som produceras för kommersiella ändamål multipliceras med 1,1 (GJ/år). E_f är den årliga energitillförseln till systemet från bränslen som bidrar till produktionen av ånga (GJ/år). E_w är den energi som kan utvinnas från det behandlade avfallet under ett år och beräknas utifrån avfallets effektiva värmevärde (GJ/år) E_i är den energi som importeras under ett år, bortsett från E_w och E_f (GJ/år). 0,97 är en faktor som motsvarar energiförlusterna på grund av bottenaska och strålning. R 2 Återvinning/regenerering av lösningsmedel. R 3 Materialåtervinning av organiska ämnen som inte används som lösningsmedel (inklusive kompostering och andra biologiska omvandlingsprocesser). R 4 Materialåtervinning av metaller och metallföreningar. R 5 Materialåtervinning av andra oorganiska material. R 6 Regenerering av syror eller baser. R 7 Återvinning av komponenter som används för att minska föroreningar. R 8 Återvinning av katalysatorkomponenter. R 9 Omräffinerings av olja eller annan återanvändning av olja. R 10 Markspredning med positiva effekter på jordbruket eller ekologin.

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
R 11 Användning av avfall som har uppkommit genom något av förfarandena R 1–R 10.	R 11 Användning av avfall som har uppkommit genom något av förfarandena R 1–R 10.
R 12 Utväxling av avfall som skall bli föremål för något av förfarandena R 1–R 11.	R 12 Utväxling av avfall som skall bli föremål för något av förfarandena R 1–R 11.
R 13 Lagring av avfall före något av förfarandena R 1–R 12 (utom tillfällig lagring före insamling som sker på den plats där avfallet har uppkommit).	R 13 Lagring av avfall före något av förfarandena R 1–R 12 (utom tillfällig lagring före insamling som sker på den plats där avfallet har uppkommit).

Motivering

Bilaga II till avfallsdirektivet bör som anges i motiveringen till ändringsförslag 5 flyttas till en särskild förordning och strykas i enlighet med föregående ändringsförslag.

Bryssel den 14 juni 2006

Regionkommitténs

ordförande

Michel DELEBARRE

Yttrande från Regionkommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om främjande av rena vägtransportfordon"

(2006/C 229/02)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om främjande av rena vägtransportfordon (KOM(2005) 634 slutlig – 2005/0283 COD)),

Europeiska kommissionens beslut av den 21 december 2005 att i enlighet med artikel 175 och artikel 265 första stycket i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i ärendet,

Regionkommitténs ordförandes beslut av den 24 januari 2006 att ge utskottet för hållbar utveckling i uppdrag att utarbeta ett yttrande i ärendet,

Regionkommitténs yttrande om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – Formulering av en temainriktad strategi för stadsmiljö" (KOM(2004) 60 slutlig – CdR 93/2004 fin (1)),

Regionkommitténs yttrande om vitboken "Den gemensamma transportpolitiken fram till 2010: Vägval inför framtiden" (KOM(2001) 370 slutlig – CdR 54/2001 fin) (2),

Regionkommitténs yttrande om "Kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet – 2005 års översyn av EU:s strategi för hållbar utveckling: inledande inventering och riktlinjer för framtiden" (KOM(2005) 37 slutlig – CdR 66/2005 fin),

(1) EUT C 43, 18.2.2005, s. 35.

(2) EGT C 192, 12.8.2002, s. 8.

det utkast till yttrande (CdR 48/2005 rév. 1) som antogs av utskottet för hållbar utveckling den 3 april 2006 (föredragande: Ewa-May Karlsson, kommunalråd i Vindelns kommun (SE-ALDE)),

och av följande skäl:

1. Kommunerna och regionerna utgör den besluts- och verkställandenivå som står närmast unionens medborgare. De åtgärder som krävs för att få renare luft i Europa måste tas fram, förankras, genomföras och följas upp i dialog med den kommunala och regionala nivån samt med unionens medborgare.
2. I unionens 25 medlemsländer är det på den lokala och regionala nivån som de åtgärder som föreslås för att begränsa fordonstrafikens miljöbelastning skall omsättas i praktisk handling.
3. Att främja användningen av miljöfordon ligger i linje med lokala och regionala myndigheters målsättning att minska energikonsumtionen och därmed minska mängden luftföroreningar.
4. Kommunerna och regionerna skall dock inte ensam bära bördan för att främja rena fordon. Det krävs omedelbara åtgärder för att genast involvera privata företag och företag med uppdrag att tillhandahålla allmännyttiga tjänster.
5. Det är den samlade effekten av de åtgärder som genomförs lokalt och regionalt som kan vända de ohållbara tendenser vi ser i dag.

Yttrandet antogs vid Regionkommitténs 65:e plenarsession den 14–15 juni (sammanträdet den 15 juni).

1. Regionkommitténs bedömning

Allmänt

1.1 Regionkommittén välkomnar kommissionens ambition att förbättra luftkvaliteten genom grön offentlig upphandling.

1.2 De åtgärder som föreskrivs i direktivet med avseende på offentliga organs upphandling av rena fordon bör läggas upp som en rekommendation.

1.3 I händelse av att ett direktiv antas vill ReK emellertid understryka vikten av att de åtgärder som föreslås tas fram i nära samarbete med kommunerna och regionerna inom unionen. I samrådet inför det aktuella förslaget till direktiv har i första hand bil- och drivmedelsbranschen samt medlemsstaternas nationella nivå konsulterats.

1.4 Kommittén förutsätter att kommunerna och regionerna engageras i det fortsatta arbetet med att utforma, genomföra, följa upp och utvärdera de åtgärder som föreslås i direktivet om detta skulle antas. Däremot är det inte nödvändigt att inrätta en speciell kommitté som kommissionen skall samråda med i det fortsatta arbetet.

1.5 Regionkommittén vill framhålla att man måste informera medborgarna om de åtgärder som genomförs och tydliggöra den europeiska lagstiftningsprocessen och dess effekter med hjälp av praktiska exempel. I detta arbete har den lokala och regionala nivån en viktig roll, vilket bl.a. framhålls i kommissionens vitbok om EU:s kommunikationspolitik.

1.6 Regionkommittén är införstådd med kommissionens principiella motiv och syfte beträffande förslaget till direktiv. ReK vill dock framhålla att de offentliga myndigheterna inte ensidigt får bindas av upphandlingsreglerna. Som kommissionen mycket riktigt nämner i direktivförslaget är de offentliga organens marknadsandel endast 6 % för lätta och tunga lastbilar men ca 30 % för bussar. Kommittén vill därför förespråka en lösning som starkare involverar de privata företagen. I princip vill kommittén lyfta fram betydelsen av "mjuka" åtgärder – till skillnad från lagstiftning – på området för miljövänlig upphandling. Särskilt storstäder genomför frivilligt höga miljöskyddsmål om lämpliga ramvillkor föreligger.

1.7 Kommittén framhåller att ensidiga krav på de offentliga organen kan leda till att i första hand finansiellt svaga myndigheter kan bli tvungna att avstå från investeringar eller att lägga ut tjänster av allmänt intresse på entreprenad.

Övriga åtgärder för främjande av rena vägtransporter

1.8 Regionkommittén efterlyser en samlad syn på de åtgärder som kan vidtas för främjande av rena vägtransporter. Kommittén är kritisk till att det i förslaget till direktiv ovillkorligen krävs att 25 % av de tunga fordon som den offentliga sektorn anskaffar skall tillhöra kategorin rena fordon. Det vore bättre att tillämpa motorstandarder som gäller alla fordon och alla kundgrupper. Ytterligare åtgärder krävs för att uppnå gällande gränsvärden för luftföroreningar.

1.9 ReK välkomnar en ökad satsning på biobränsle. En ökad europeisk produktion av bioetanol och biodiesel för att ersätta traditionella fordonsbränslen (bensin och diesel), har flera fördelar. Detta kan

- reducera mängden växthusgaser från transporter,
- säkerställa energitillförseln när tillgången på olja minskar,
- ge möjligheter för jord- och skogsbruket inom unionen att odla grödor och skogsråvara för biobränsleproduktion,
- ge utvecklingsländer möjlighet att exportera biobränsle till unionen,
- minska förbrukningen av naturresurser.

Föreslagna åtgärder

1.10 Kommittén motsätter sig införandet av direktivet om främjande av rena vägtransporter. I stället bör följande åtgärder vidtas:

- Kommissionen måste utarbeta en tidsplan för en europeisk trafik- och transportpolitik som angriper problemet vid källan och som syftar till att säkerställa
 - att Euro 5-normerna gäller för persontrafik från och med 2007,
 - att Euro 6-normerna gäller för dieseldrivna personbilar och varubilar från och med 2011,
 - att Euro 6-normerna gäller för lastbilar från och med 2012.
- Informations- och utbildningsinsatser måste genomföras för att stödja och utveckla den offentliga sektorns upphandling av rena fordon. Kommissionens handbok om grön offentlig upphandling är ett värdefullt instrument, men ytterligare insatser krävs.
- Insatser måste vidtas för att utveckla verktyg för att ställa miljökrav vid offentlig upphandling.
- Stöd måste ges till utvecklingen av ett grönt nätverk för offentlig upphandling. Ett grönt nätverk där man kan genomföra jämförande studier, ta fram goda exempel och sätta gemensamma mål.
- Forsknings- och utvecklingsinsatserna inom unionen måste i stimulanssyfte prioriteras när det gäller rena fordon och därtill kopplade frågor.
- Satsningar måste göras på utveckling av inhemsk förnybar energi i enlighet med främjandet av rena fordon inom vägtransportsektorn. I detta sammanhang är det nödvändigt att skapa mekanismer för att främja utveckling och planering av skog som skall gå till produktion av biobränslen.

Genomförande av förslaget till direktiv på lokal och regional nivå

1.11 Regionkommittén vill framhålla att förutsättningarna för att genomföra förslaget till direktiv om främjande av rena vägtransporter skulle variera mellan de olika medlemsländerna.

- I flertalet av medlemsländerna finansieras de åtgärder som följer av direktivet helt eller delvis med den nationella skatten. I ett antal medlemsländer finansieras åtgärderna med kommunala och regionala skatter och avgifter.
- Marknaden för miljöfordon varierar inom unionen. Tillgången på rena fordon varierar bl.a. beroende på att man i ett antal medlemsländer har introducerat frivilliga åtaganden att köpa eller hyra en viss procent miljöfordon, vilket har stimulerat marknaden för rena fordon. Utvecklingen och introduktionen av miljöledningssystem och EU:s miljölednings- och miljöredovisningsordning (EMAS) i offentlig verksamhet medverkar också till att andelen miljöfordon ökar.
- Ytterligare en faktor som skiljer sig mellan de olika medlemsländerna när det gäller möjligheten att introducera olika typer av miljövänliga fordon är omfattningen av de infrastruktursatsningar som genomförts. Bland annat är tillgången till tankställen för olika typer av drivmedel en viktig förutsättning för utvecklingen av marknaden för miljöfordon.

Dessa olika förutsättningar medför att behovet av stöd till den lokala och regionala nivån skulle variera inom unionen.

Uppföljning

1.12 I händelse av att direktivet skulle antas vill Regionkommittén framhålla vikten av att det görs en uppföljning och utvärdering av genomförandet i nära samverkan med den kommunala och regionala nivån. Det är viktigt att resultatet av direktivet sammanställs och redovisas, såväl i antal rena fordon som har tillkommit som den effekt som detta har haft på luftkvaliteten. En återkoppling till den kommunala och regionala nivån samt till unionens medborgare är en förutsättning för att intentionerna i direktivet skall fullföljas och utvecklas. Detta är också en viktig förutsättning för att ytterligare åtgärder för främjande av rena vägtransporter skall kunna genomföras.

2. Regionkommitténs rekommendationer

2.1 Regionkommittén uppmanar lagstiftaren på EU-nivå att i det fortsatta arbetet för främjandet av rena vägtransporter ta fram enhetliga åtgärder som vänder sig till såväl den offentliga som den privata sektorn.

2.2 ReK förutsätter att ekonomiskt stöd ges till den kommunala och regionala nivån för anskaffning av rena vägtransportfordon.

2.3 Regionkommittén understryker vikten av att informations- och utbildningsinsatser genomförs för att stödja och utveckla den offentliga sektorns upphandling av rena fordon.

2.4 Kommittén efterlyser en samlad syn på de åtgärder som kan vidtas för främjande av rena vägtransporter.

2.5 ReK föreslår att det rapporteringssystem som införs för att följa upp ett eventuellt direktiv om främjande av rena vägtransporter samordnas med övriga rapporteringssystem. Samordning bör bl.a. ske med det rapporteringssystem som föreslagits i förslaget till direktiv om luftkvalitet och renare luft i Europa.

2.6 Regionkommittén förutsätter att kommunerna och regionerna engageras i det fortsatta arbetet med att utforma, genomföra, följa upp och utvärdera de åtgärder som föreslås i det direktiv som eventuellt antas.

Bryssel den 15 juni 2006

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE

Yttrande från Regionkommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets rekommendation om nyckelkompetenser för livslångt lärande"

(2006/C 229/03)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

förslaget till Europaparlamentets och rådets rekommendation om nyckelkompetenser för livslångt lärande (KOM(2005) 548 slutlig – 2005/0221 (COD)),

Europeiska kommissionens beslut av den 28 november 2005 att i enlighet med artikel 256 första stycket i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i detta ärende,

presidiets beslut av den 24 januari 2006 att ge utskottet för kultur och utbildning i uppdrag att utarbeta ett yttrande i ärendet,

Regionkommitténs yttrande om "Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om att inrätta ett integrerat handlingsprogram inom livslångt lärande" (CdR 258/2004 fin ⁽¹⁾),

Regionkommitténs yttrande om "Meddelande från kommissionen – Att förverkliga det europeiska området för livslångt lärande" (CdR 49/2002 fin ⁽²⁾),

Regionkommitténs yttrande om "Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013)" (CdR 155/2005 fin),

Regionkommitténs yttrande om "Antagande av ett flerårigt program (2004–2006) för en effektiv integrering av informations- och kommunikationsteknik (IKT) i de europeiska systemen för allmän och yrkesinriktad utbildning (eLearning-programmet)" (CdR 73/2003 fin ⁽³⁾),

Regionkommitténs yttrande om kommissionens meddelande om "Främjande av språkinläring och språklig mångfald: Handlingsplan 2004–2006" (CoR 248/2003 fin ⁽⁴⁾),

⁽¹⁾ EUT C 164, 5.7.2005, s. 59.

⁽²⁾ EUT C 278, 14.11.2002, s. 26.

⁽³⁾ EUT C 244, 10.10.2003, s. 42.

⁽⁴⁾ EUT C 73, 23.3.2004, s. 33.

Regionkommitténs yttrande om "Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av programmet Kultur 2007 (2007–2013)" (CdR 259/2004 fin ⁽⁵⁾),

Regionkommitténs yttrande om "Meddelande från kommissionen till rådet: Uppföljning av vitboken Nya insatser för Europas ungdom. Förslag till gemensamma mål för volontärarbete bland ungdomar efter rådets resolution av den 27 juni 2002 om ramar för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet" (KOM(2004) 337 slutlig),

Regionkommitténs yttrande om "Meddelande från kommissionen till rådet: Uppföljning av vitboken Nya insatser för Europas ungdom. Förslag till gemensamma mål för ökad förståelse för och ökade kunskaper om ungdomar efter rådets resolution av den 27 juni 2002 om ramar för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet" (KOM(2004) 336 slutlig) (CdR 192/2004 fin ⁽⁶⁾),

det utkast till yttrande som antogs av utskottet för kultur och utbildning den 4 april 2006 (CdR 31/2006 rév. 2) (föredragande: Christina Tallberg, landstingsledamot, Stockholms läns landsting (SE–PSE)),

Yttrandet antogs vid Regionkommitténs 65:e plenarsession den 14–15 juni 2006 (sammanträdet den 14 juni).

Innehåll i kommissionens meddelande

Vid Europeiska rådets möte i Lissabon i mars 2000 konstaterades det att Europa står inför utmaningar när det gäller anpassning till globaliseringen och övergång till en kunskapsbaserad ekonomi. Det betonades att "varje medborgare måste utrustas med de färdigheter som krävs för att leva och arbeta i det nya informationssamhället" och att man "inom en europeisk ram måste fastställa de nya grundläggande färdigheter ⁽⁷⁾ som skall ges genom livslångt lärande: IT-färdigheter, främmande språk, teknisk kultur, entreprenörskap och sociala färdigheter."

I rekommendationen presenterar man därför ett europeiskt referensredskap för nyckelkompetenser och redogör för hur dessa färdigheter kan erbjudas alla medborgare genom livslångt lärande.

I det kunskapsbaserade samhället ökar efterfrågan på nyckelkompetenser i privatlivet, det offentliga livet och arbetslivet.

Högnivågruppen för Lissabonsstrategin gjorde det dock helt klart i sin rapport från november 2004 att "insatserna i EU hittills dock inte varit tillräckliga för att ge människor de verktyg de behöver för att anpassa sig på en arbetsmarknad i förändring, vilket gäller både högkvalificerade och lågkvalificerade arbeten."

Flera länder har inlett program för grundläggande färdigheter, t.ex. läsning och skrivning, enkel matematik och IKT-färdigheter för vuxna, ofta via icke-statliga organisationer. I flera länder är situationen dock fortfarande sådan att alla medborgare inte har möjlighet att inhämta grundläggande kunskaper.

⁽⁵⁾ EUT C 164, 5.7.2005, s. 65.

⁽⁶⁾ EUT C 43, 18.2.2005, s. 42.

⁽⁷⁾ Grundläggande färdigheter avser vanligtvis läs-, skriv- och räknekunskaper. Rådet i Lissabon ville lägga till nya färdigheter som krävs i ett kunskapssamhälle såsom IKT-kunskaper och företaganda.

I "Nyckelkompetenser för livslångt lärande – en europeisk referensram" ingår kunskap, färdigheter och attityder som hjälper människor att bli mer engagerade både i hållbar utveckling och demokratiskt medborgarskap. De åtta nyckelkompetenserna är: förmåga att kommunicera på modersmålet och förmåga att kommunicera på främmande språk, matematiskt kunnande, digital kompetens, "lära att lära", interpersonell, interkulturell och social kompetens, företaganda och kulturella uttrycksformer.

Betydelsen för de lokala och regionala myndigheterna

I Europeiska unionen som helhet har de lokala och regionala nivåerna ett tungt ansvar för grund- och yrkesutbildning samt för ökad kompetens genom livslångt lärande.

De lokala och regionala myndigheterna har en unik ställning för att inleda ett konstruktivt samarbete med arbetsmarknadens parter och med utbildningsanstalter och organisationer för allmän utbildning och fortbildning, så att kurser för allmän utbildning och yrkesutbildning kan anpassas för lokala behov och krav.

Dessutom fungerar olika regionala och lokala samarbetsprojekt som en viktig drivkraft för tillväxt och utveckling.

Utbildningsprogram gör det möjligt för EU att nå medborgarna direkt. Ingen annan EU-satsning påverkar så många människor varje år. Programmen underlättar också en modernisering av utbildningssystemen och hjälper den enskilda individen att utveckla sin kompetens. Med tanke på de lokala och regionala nivåernas ansvar bör aktörer på regionalt plan utgöra en viktig målgrupp för programverksamhet på utbildningsområdet ⁽⁸⁾.

⁽⁸⁾ CdR 258/2004 fin.

De regionala nätverk för livslångt lärande (R3L-initiativet), som kommissionen har inrättat i samarbete med Regionkommittén, är ett utmärkt exempel på spridning och utveckling av livslångt lärande i Europa. Det omfattade ursprungligen ett pilotinitiativ med en separat budget. Detta finns nu med i förslaget till nytt integrerat handlingsprogram för livslångt lärande 2007–2013.

1. Regionkommitténs allmänna synpunkter på meddelandet

1.1 Regionkommittén finner i hög grad en delaktighet i Europastrategin om livslångt lärande, inbegripet från tidigaste barndom och genom livet och att den omfattar lärande fångat på olika sätt, genom formellt, icke-formellt och informellt lärande. Regionkommittén har i olika sammanhang understrukit att strategin om livslångt lärande i hög grad berör den lokala och regionala nivån. Där finns ofta det politiska och ekonomiska ansvaret för skola och utbildning i medlemsstaterna. Ofta fungerar den som koordinator för utveckling och tillväxt med ansvar för medborgarnas välfärd och infrastruktur samt som sociala myndigheter. Den fungerar också vidare som arbetsgivare med ansvar och intresse att utveckla sina anställdas färdigheter.⁽⁹⁾

1.2 Utbildningsfrågorna har en avgörande roll om Europa skall kunna mobiliseras på ett konkurrenskraftigt sätt med förutsättningar för tryggad välfärd. Europas största tillgång, dess människor, måste rustas för ett arbetsliv och ett arbetsinnehåll som i hög grad skiljer sig från vad som gällt för tidigare generationer och som kommer att vara i fortsatt snabb omdaning. Såväl företag som anställda står inför förändringar som är svåra att bedöma på förhand.

1.3 Den lokala och regionala utvecklingen sker visserligen utifrån skilda förutsättningar och utgångslägen. Men den kan under inga omständigheter ses isolerat från omvärlden. Regioner och samhällen behöver verksamhet med förnyad produktion i takt med att de gamla jobben försvinner för att inte riskera att ställas inför stagnation, social utslagning i form av arbetslöshet m.m., höga nivåer på sjukskrivning och höga nivåer i önskat förtida utträde från arbetsmarknaden.

1.4 Utvecklingen av människors kompetens och förmåga behöver därför ske på ett sådant sätt att den kan svara upp mot en kunskapsbaserad verksamhet. Goda språkliga kunskaper, kommunikativa färdigheter i övrigt och samarbetsförmåga blir allt viktigare egenskaper för individen. Med dagens utveckling

med snabbare handelsflöden, globaliserade marknader och segmentering uppstår ett ökat behov av samspel. Detta gäller mellan olika företag/organisationer lokalt och regionalt samt mellan regioner. Ett alltmer ömsesidigt beroende utvecklas mellan olika delar av Europa samt mellan Europa och världen i övrigt.

1.5 Samverkan arbetsliv – samhälle – högre utbildning är en viktig förutsättning för innovation och tillväxt på lokal och regional nivå. Det behövs en infrastruktur som är inkluderande och icke diskriminerade vilken uppmuntrar till ett aktivt medborgarskap och ett gemensamt ansvarstagande för en social sammanhållning och en hållbar utveckling.

1.6 Regionkommittén har tidigare framhållit att den bör spela en aktiv roll i främjande av livslångt lärande på lokal och regional nivå.⁽¹⁰⁾ Detta gäller därmed också frågor om utbildningsmål och nyckelkompetenser. Regionkommittén ser det som utomordentligt viktigt att de frågor som behandlas i kommissionens föreliggande förslag får ett genomslag på lokal och regional nivå.

1.7 Regionkommittén vill arbeta vidare med detta för att följa och stödja en kommande utveckling och föreslår ett framtida samarbete med kommissionen i dessa frågor avseende exempelvis pilotprojekt och undersökningar.

1.8 Regionkommittén vill understryka värdet av att utveckla regionala nätverk för livslångt lärande (motsvarande R3L-initiativet) för att stärka arbetet i nätverk mellan institutioner och sammanslutningar för grundläggande och högre utbildning, yrkesutbildning och kultur som en central faktor för att öka anställbarheten och främja ett aktivt medborgarskap.

2. Kommissionens förslag angående rekommendationer till medlemsstaterna

2.1 Ur de i föregående avsnitt nämnda perspektiven är en fokusering på nyckelkompetenser för livslångt lärande i dagens och framtidens samhälle och arbetsliv oerhört viktig. Det gäller som ett stöd för utvecklingen på lokal och regional nivå, liksom på nationell nivå och för Europeiska Unionen som helhet. Regionkommittén välkomnar kommissionens förslag till rekommendationer till medlemsstaterna om nyckelkompetenser för livslångt lärande.

⁽⁹⁾ CdR 49/2002 fin.

⁽¹⁰⁾ CdR 49/2004 fin.

2.2 Regionkommittén ser det som särskilt positivt att kommissionens förslag här pekar på den regionala och lokala nivåns roll och betydelse. Detta är ett viktigt framsteg i förhållande till tidigare förslag från kommissionen som närmast uteslutande varit begränsade till europeisk och nationell nivå.

2.3 Regionkommittén ser det integrerade utbildningsprogrammet för livslångt lärande som ett viktigt medel att främja utbildningsområdet som ett led i att stärka nyckelkompetenserna för livslångt lärande. En större rörlighet bland medborgarna innebär spridning av kunskaper och färdigheter i regioner och kommuner i EU och kan bidra till att öka konkurrenskraften och sysselsättningen.

2.4 En av hörnstenarna i kommissionens rekommendationer är att se till att vuxna kan uppdatera nyckelkompetenser genom hela livet och att särskild fokus läggs på målgrupper som fastställs som prioriterade grupper i nationella, regionala eller lokala sammanhang. Här kan motivationsfrämjande insatser och informationsspridning på lokal och regional nivå till lågutbildade utgöra ett viktigt inslag. Det handlar om att bygga på människors kunskaper, erfarenheter och intressen, inte att utgå från brister och tillkortakommanden.

2.5 Hur kommissionens rekommendationer påverkar förändringarna av de ekonomiska, sociala och kulturella processerna och andra processer kommer att bero på vilka konkreta och omedelbara åtgärder som vidtas på nationell, regional och lokal nivå. Regionkommittén understryker därför vikten av att en omvandling av utbildningssystemen för formellt, icke-formellt och informellt lärande kommer till stånd. Dessa program skall omfatta alla nivåer, och syftet är att anpassa systemen till de behov som finns på arbetsmarknaden i EU och till de krav som ställs i strategin för livslångt lärande.

2.6 Könsmässiga skillnader i utbildningsdeltagande och resultat är därvid en viktig faktor att uppmärksamma och motverka nationellt, regionalt och lokalt. Det kan handla om att stimulera flickor och kvinnor till studier i teknologi och vetenskap. I andra sammanhang behöver männen stödjas. I åtskilliga regioner och kommuner utgör män merparten av dem som avbryter utbildningar och visar mindre motivation och benägenhet i att delta i fortsatt utbildning.

2.7 Regionkommittén finner att de av kommissionen föreslagna rekommendationerna till medlemsstaterna kommer att kunna utgöra en viktig hävstång i att stödja en snabbare och mer målmedveten inriktning av utbildningssystemen i Europa med syfte att nå överenskomna mål om konkurrenskraft,

välfärd och delaktighet. Regionkommittén ställer sig bakom dessa och vill tillföra ett antal synpunkter i det följande:

2.8 Kommissionens rekommendation 1:

Att se till att grundläggande utbildning och yrkesutbildning erbjuder alla ungdomar möjligheter att utveckla nyckelkompetenser till en nivå som utrustar dem för vuxenlivet och som utgör en grund för vidareutbildning och arbetslivet.

Regionkommitténs synpunkter:

2.8.1 Regionkommittén understryker betydelsen av att redan i tidiga barnaåren verkningsfullt stödja barnens målinriktade utveckling utan att behöva känna misslyckanden på vägen samt att ungdomsskolan lägger grunden för ett fortsatt lärande genom livet via formellt, icke-formellt och informellt lärande. Det är viktigt att uppmärksamma att barn och unga lär på olika sätt, mognar i olika takt och ofta behöver olika tid att nå målen. Detta är en stor utmaning för utveckling av utbildningssystemen och för lärarutbildningarna.

2.8.2 Barn och unga med särskilda behov, exempelvis funktionshinder, behöver stödjas särskilt så att dessa blir delaktiga tillsammans med andra barn.

2.9 Kommissionens rekommendation 2:

Att se till att lämpliga åtgärder vidtas för de ungdomar som på grund av brister i utbildningen till följd av personliga, sociala, kulturella och ekonomiska omständigheter behöver särskilt stöd för att kunna utnyttja sin fulla utbildningspotential.

Regionkommitténs synpunkter:

2.9.1 Regionkommittén välkomnar att kommissionen i sitt dokument tar upp behovet av särskilda åtgärder för dem som har brister i sin tidigare utbildning. Vi instämmer i att brister i utbildningen ofta beror på en kombination av personliga, sociala, kulturella och ekonomiska faktorer, och dessa bör åtgärdas i samarbete mellan olika samhällssektorer. Att effektivt undanröja hinder för anställning, utbildning eller andra möjligheter är absolut nödvändigt.

2.9.2 Regionkommittén understryker att det är angeläget att alla elever oavsett bakgrund ges förutsättningar att nå målen med utbildningen och inte avbryter skolan i förtid. Här behövs särskilda insatser och särskilt stöd som bygger på den enskilde elevens förutsättningar och behov.

2.9.3 EU kommer inte att kunna uppnå de ambitiösa mål som unionen själv satt upp, om en del människor utesluts från jobb och högre prestationsnivåer på grund av kön, funktionshinder, kulturell eller etnisk bakgrund, ålder eller annat. De lokala och regionala myndigheterna har en viktig roll när det gäller att främja inkluderande och icke-diskriminerande strategier och att bereda alla människor lika möjligheter och rättigheter.

2.9.4 Regionkommittén anser att det vore välkommet med ett gränsöverskridande nätverksarbete mellan europeiska regioner och kommuner för erfarenhetsutbytesspridning och kunskapsutveckling, motsvarande R3L-initiativet. Det handlar om att få upp frågan på dagordningen, fortsatt metodutveckling, kunskapsöverföring och förankring.

2.10 Kommissionens rekommendation 3:

Att se till att vuxna kan utveckla och uppdatera nyckelkompetenser genom hela livet, och att särskild fokus läggs på målgrupper som fastställts som prioriterade grupper i nationella, regionala och/eller lokala sammanhang.

Regionkommitténs synpunkter:

2.10.1 ReK ser detta förslag som viktigt och kan konstatera att behoven ofta varierar betydligt mellan olika regioner och samhällen och att det behövs olika sätt om man skall nå alla. Det finns därför anledning att understryka att prioriterade grupper i många fall måste identifieras just på lokal och regional nivå. Det kan exempelvis handla om att utveckla samarbete med organisationer som har erfarenhet av vuxnas lärande samt med arbetsmarknadens parter.

2.10.2 Regionkommittén anser att man bland de målgrupper som fastställs som prioriterade måste rikta särskild uppmärksamhet mot anställda i lokala och regionala myndigheter med tanke på de offentliga funktioner som dessa utövar, för att de skall kunna utveckla och uppdatera nyckelkompetenser genom hela arbetslivet.

2.11 Kommissionens rekommendation 4:

Att se till att lämplig infrastruktur finns för vidareutbildning och yrkesutbildning för vuxna, däribland lärare och utbildare, åtgärder för att säkerställa tillgång, stöd för studerande i former som tar hänsyn till vuxnas olika behov.

Regionkommitténs synpunkter:

2.11.1 ReK har tidigare ⁽¹⁾ betonat det angelägna i att mobilisera resurser på lokal och regional nivå till stöd för livslångt lärande och framhållit det nödvändiga i att diskussioner initi-

⁽¹⁾ CdR 19/2001 fin.

eras på det lokala och regionala planet. I yttrandet framhöll ReK att den geografiska tillgängligheten också borde ses i sammanhang med andra åtgärder för att öka tillgängligheten vad avser form och förläggning. Detta kan exempelvis ske genom att erbjuda verksamhet såväl dagtid som kvällstid samt under helger. Det kan också gälla sommartid och traditionella lovtider. Andra möjligheter kan vara ofta förekommande kursstarter, distansstudier eller flexibelt lärande med handledning. Det kan också handla om att ge deltagare ekonomiska förutsättningar att delta i studier. Det gäller också att ta tillvara på det lärande som skett i olika former utanför det formella skolsystemet.

2.11.2 Infrastrukturen får inte innebära en generellt giltig och standardiserad form av lärcenter utan bör i så hög utsträckning som möjligt bygga på de former som redan finns etablerade utifrån lokala förutsättningar och behov.

2.12 Kommissionens rekommendation 5:

Att se till att vuxenutbildning och tillhandahållande av yrkesutbildning för enskilda medborgare är enhetliga genom en nära koppling till sysselsättning och socialpolitik och annan ungdomspolitik samt samarbete med arbetsmarknadens parter och andra berörda parter.

Regionkommitténs synpunkter:

2.12.1 Regionkommittén vill framhålla att denna punkt är en oerhört viktig framgångsfaktor för utvecklingen lokalt och regionalt. Det är särskilt viktigt för den lokala och regionala nivån att det finns möjlighet att olika politikområden kan förenas på det lokala och regionala planet med näringspolitik, utbildningspolitik, arbetsmarknadspolitik, integrationspolitik och socialpolitik och att på så sätt undanröja "stuprörstänkande". Det är därvid viktigt att ansvar och befogenheter i största möjliga utsträckning går hand i hand. Här ser Regionkommittén behov av ekonomiska resurser och friare resursanvändning för att möjliggöra genomförandet av insatser inom ramen för det integrerade handlingsprogrammet för livslångt lärande. Samverkan mellan samhället, arbetslivet och den högre utbildningen är en nyckelfaktor för tillväxt i regioner och kommuner.

2.13 Kommissionens rekommendation 6:

Att använda bilagan Nyckelkompetenser för livslångt lärande – en europeisk referensram som ett referensverktyg för utveckling av tillhandahållande av nyckelkompetenser för alla som en del av strategierna för livslångt lärande.

Regionkommitténs synpunkter:

2.13.1 Regionkommittén välkomnar förslag om nyckelkompetenser för livslångt lärande. Det ställer frågan i fokus vilka grundläggande kvalifikationer individen behöver vara rustad för i ett kunskapsintensivt samhälle. Dessa nyckelkompetenser kan tjäna som utgångspunkt om framtida kompetensbehov i diskussioner såväl på Europainivå och nationell nivå som på regional och lokal nivå. Frågan äger i Europa i hög grad relevans i arbetet för att målen i Lissabonstrategin skall kunna uppnås. Det är just på den lokala och regionala nivån som dessa kompetensfrågor kommer i praktisk omsättning.

2.13.2 Regionkommittén ser att dessa kompetenser behöver vara föremål för en fortlöpande och levande diskussion samt föremål för en fortlöpande dialog och utveckling. Exempelvis innehåller nyckelkompetensen "sociala och medborgerliga kompetenser" en rad olika aspekter som senare kan komma att behöva vidareutvecklas eller delas upp. Flera av nyckelkompetenserna har dessutom starka kopplingar till varandra.

2.13.3 Regionkommittén är införstådd med att det inom kommissionen skett ett fortsatt arbete med att vidareutveckla förslaget om nyckelkompetenser. Regionkommittén ställer sig bakom det förslag till nyckelkompetenser som utarbetats inom kommissionen.

2.13.4 Regionkommittén lämnar närmare synpunkter på var och en av de föreslagna nyckelkompetenserna i följande avsnitt.

3. Nyckelkompetenser

Den europeiska referensramen för nyckelkompetenser omfattar åtta områden:

- Kommunikation på modersmålet.
- Kommunikation på främmande språk.
- Matematiskt kunnande samt grundläggande vetenskaplig och teknisk kompetens.
- Digital kompetens.
- "Lära att lära".
- Social kompetens och medborgarskap.
- Initiativkraft och företagsamhet.
- Kulturella uttrycksformer.

3.1 Kommunikation på modersmålet

3.1.1 Regionkommittén instämmer i det nödvändiga i att ha förmåga att **kommunicera på modersmålet**, såväl skriftligt som muntligt.

3.1.2 Det egna språket är en grund för fortsatt inläring, uttrycksförmåga och identitet. Goda kunskaper och färdigheter

i det egna språket är därmed en grundförutsättning för inlärningsprocessen. Språket skapar en grund för informationsinhämtning och utgör basen för kommunikation med andra, för delaktighet och ansvarstagande.

3.1.3 Kommittén vill påpeka att kommissionen och de nationella programkontoren bör bedriva ett nära samarbete med lokala och regionala myndigheter i områden med mindre språk som har en svag ställning i dagens undervisning, i syfte att uppmuntra människor att lära sig dessa språk ⁽¹²⁾.

3.2 Kommunikation på främmande språk

3.2.1 I det framtida Europa kommer det att bli alltmer nödvändigt att behärska flera språk. Det skapar möjligheter till fördjupade kontakter i att tillägna sig en närmare förståelse av andra länders kultur, sedvänjor och levnadsförhållanden. Det är också en viktig förutsättning för studier på högre nivå och utgör en premis för ökad rörlighet på arbetsmarknaden. Det finns redan idag ett ömsesidigt beroende mellan Europas olika språkområden. Utbytet mellan länderna kommer att öka, ekonomierna blir alltmer sammanflätade och produktionen av varor och tjänster sker i allt högre grad över lands- och språkgränser. Regionkommittén vill understryka att den europeiska mångfalden av språk skall ses som en tillgång.

3.3 Matematiskt kunnande samt grundläggande vetenskaplig och teknisk kompetens

3.3.1 Regionkommittén ser det som viktigt att matematiskt kunnande samt vetenskaplig och teknisk kompetens utvecklas i sådana sammanhang för eleven att det upplevs meningsfullt och motiverande. Matematik kan vara ett verktyg för andra ämnen som fysik, kemi, biologi och samhällskunskap. Kunskaper i och om ämnet kan även utgöra en naturlig del av ett modernt bildningstänkande. Vetenskaplig kompetens är viktig bl.a. för att kunna se och förstå samband, orsak och verkan och att pröva utsagor. Ett aktivt medborgarskap kräver ett visst mått av matematisk och vetenskaplig kompetens. Teknisk kompetens bör utvecklas både ur kvinnors och mäns erfarenheter. Det är också viktigt att visa hur föreställningar och traditioner styr uppfattningar om manligt och kvinnligt i förhållande till teknikområdet.

3.3.2 Inom ramen för det europeiska området för forskningsverksamhet bör särskilt eftersträvas att göra ungdomar och kvinnor intresserade av en yrkeskarriär inom vetenskap och teknik. Alla måste ges möjlighet till säker och kritisk användning av informationssamhällets teknik. Utvecklingen av s.k. Science Parks är ett intressant tillvägagångssätt för att locka fler till studier i naturvetenskap och teknik.

⁽¹²⁾ CdR 248/2003 fin.

3.4 Digital kompetens

3.4.1 En inkluderande och icke-diskriminerande informationsinfrastruktur för digital kompetens som omfattar hela Europeiska Unionen måste tillskapas. Regionkommittén fäster stor vikt vid främjandet av ett informationssamhälle som är socialt och geografiskt rättvist och som säkerställer att alla medborgare utrustas med de färdigheter de behöver för att leva och arbeta i den nya digitala tidsåldern. Förmågan att hantera stora informationsflöden och komplexa frågeställningar blir därvid en viktig egenskap som allt fler behöver behärska.

3.5 Lära att lära

3.5.1 Förmågan **"lära att lära"** innebär ett perspektiv och ett förhållningssätt till sitt eget lärande och tillvägagångssätt för att tillägna sig nya kunskaper. Det innebär för varje individ en medvetenhet om sig själv, hur man fungerar i olika inlärnings-situationer, om sina bästa inlärningsstrategier, starka sidor och förbättringsområden. Det handlar också om motivation och självförtroende. Strategin för livslångt lärande bygger ju i hög grad på ett inlärandeperspektiv och att detta inlärande sker på olika sätt och i olika sammanhang. Det handlar om att kunna lära om och att lära nytt. Det handlar vidare om att kunna bygga vidare på befintliga kunskaper, färdigheter och tidigare livserfarenheter och att tillägna sig förmågan att utnyttja och tillämpa dem i en rad olika situationer.

3.5.2 Regionkommittén tillmäter denna egenskap en mycket stor betydelse i kunskapssamhället. Det är särskilt viktigt att blivande lärare i sin utbildning rustas för att arbeta på detta sätt. Detta är en frågeställning som till sin karaktär skiljer sig från de andra nyckelkompetenserna och som har att göra med förmågan att utveckla dem alla. Regionkommittén anser därför att denna nyckelkompetens borde skiljas ut och sättas före de andra.

3.6 Social kompetens och medborgarkompetens

3.6.1 Begreppen social kompetens och medborgarkompetens innefattar ett spektrum frågeställningar vilka Regionkommittén anser behöver ägnas stor uppmärksamhet. Det handlar om utvecklande av personliga egenskaper, att utveckla förmåga att skapa kontakter med andra människor. En utvecklad kommunikativ förmåga – i bred bemärkelse – blir en allt viktigare egenskap i det arbetsliv och samhällsliv som kännetecknar

ett kunskapssamhälle. Det innefattar också interkulturell förståelse.

3.6.2 I detta kompetensområde finns *sociala aspekter* i bemärkelsen att individen ser sig som en resurs för sig själv, sin familj och sin omgivning.

3.6.3 Här finns också *medicinska aspekter* såsom insikter i betydelsen av ett hälsosamt sätt att leva, frågan om fysisk och mental hälsa och en aktiv livsstil. Samtidigt som de medicinska kunskaperna utvecklas förvärras i många samhällen hälsotillståndet hos barn och unga genom dåliga kost- och motionsvanor. Detta kommer att kunna utvecklas till ett mycket allvarligt läge om ingenting sker.

3.6.4 En annan mycket viktig aspekt är *samhällsmedborgarrollen*. Den innefattar frågan att förstå demokratins innebörd, individens rättigheter och ansvar. Alla dessa faktorer kan främjas på den lokala och regionala nivån. Kommittén föreslår att man kompletterar definitionen och anger att medborgarna måste känna till EU:s historia, mål, viktiga fakta rörande EU-fördraget och förbindelserna mellan EU och medlemsstaterna, om problemen och framstegen med skapandet av en EU-konstitution samt principerna inom olika politikområden.

3.6.5 Vikten av en *hållbar utveckling* och förståelsen för ansvaret för vår gemensamma miljö är en aspekt som Regionkommittén anser det behöver ges ett tydligt uttryck för i detta sammanhang.

3.7 Initiativförmåga och företagsamhet

3.7.1 Initiativförmåga och företagsamhet handlar i grunden om ett aktivt förhållningssätt, förmågan att omvandla idéer till handling. Det blir därför viktigt att skolsystemet från tidiga år stöder och uppmuntrar ett sådant aktivt förhållningssätt och utvecklar arbetsformer som grund för detta. Regionkommittén vill peka på vikten av att ta tillvara den potential som finns hos kvinnor och etniska grupper med goda affärsidéer att starta företag. Kvinnor kan också behöva ett aktivt stöd från olika myndigheter att få tillgång till ny teknik. Sådana insatser kan tillsammans med en aktiv arbetsmarknadspolitik minska skillnaderna i sysselsättningsgraden mellan män och kvinnor i många delar av Europa. Ovanstående är av avgörande betydelse för Europeiska unionens ekonomiska framtid och välbefinnande⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ CdR 151/2005 fin.

3.8 Kulturella uttrycksformer

3.8.1 Regionkommittén instämmer i att det är mycket viktigt att förstå den kulturella och språkliga mångfalden i Europa och att bevara denna ⁽¹⁴⁾. Det handlar om att ta tillvara olika uttrycksformer som musik, konst, litteratur och språk som en del i människors lärande och utveckling. Det är generellt sett viktigt att ta tillvara människors olika perspektiv och synsätt.

3.8.2 I detta sammanhang vill Regionkommittén betona det historiska perspektivet, hur kontakter mellan olika delar av Europa under olika tidsepoker haft betydelse för utvecklingen och att det under åtminstone fem decennier funnits en grundad tanke på en europeisk gemenskap, något som Europeiska unionen idag är ett uttryck för.

3.9 Regionkommitténs förslag

3.9.1 Regionkommittén finner det angeläget att följa och stödja en kommande utveckling utifrån de rekommendationer som kommissionen lagt och föreslår ett framtida samarbete med kommissionen i dessa frågor.

3.9.2 Regionkommittén stöder de förslag till nyckelkompetenser för livslångt lärande som kommissionen lagt fram och anser att dessa bör vara föremål för fortlöpande dialog och utveckling.

3.9.3 Regionkommittén föreslår att nyckelkompetensen "lära att lära" placeras före de andra. Skälet är att den anlägger ett perspektiv på det egna lärandet samt olika tillvägagångssätt att tillägna sig nya kunskaper. Den lyfter därför fram förutsättningarna för övriga föreslagna nyckelkompetenser.

3.9.4 Nyckelkompetensen "social kompetens och medborgarkompetens" bör även innefatta vikten av en hållbar utveckling och förståelsen för ansvaret för vår gemensamma miljö.

3.9.5 Regionkommittén betonar vikten av att tillägna sig kulturella uttrycksformer, eftersom dessa utgör grunden för ett öppet förhållningssätt till de europeiska språkens och kulturernas mångfald och bidrar till att öka förståelsen för denna mångfald och det sätt på vilket den kan berika de europeiska medborgarnas liv.

Bryssel den 14 juni 2006

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE

⁽¹⁴⁾ Nyckelkompetens nr 8: Kulturella uttrycksformer.

Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen Genomförandet av gemenskapens Lissabonprogram: En politik till stöd för EU:s tillverkningsindustri – mot en mer integrerad industripolitik"

(2006/C 229/04)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

Meddelande från kommissionen om Genomförandet av gemenskapens Lissabonprogram: "En politik till stöd för EU:s tillverkningsindustri – mot en mer integrerad industripolitik", (KOM(2005) 474 slutlig),

Europeiska kommissionens beslut av den 12 oktober 2005 att i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i ärendet,

Regionkommitténs ordförandes beslut av den 10 november att ge utskottet för ekonomisk politik och socialpolitik i uppdrag att utarbeta ett yttrande i detta ärende,

det utkast till yttrande (CdR 39/2006 rév. 2) som antogs av utskottet för ekonomisk politik och socialpolitik den 6 april 2006 (föredragande: **Onno Hoes**, ledamot av provinsstyrelsen i Noord-Brabant (NL/ALDE)).

- 1) En förnyad och modern europeisk industripolitik som är inriktad på konkurrenskraften hos vår industri ges högsta prioritet inom ramen för "tillväxt- och sysselsättningsdagordningen". Det handlar om problem som alla regioner i EU brottas med, och dynamiken i de bakomliggande processerna är kraftfull och ofrånkomlig. Därför gläder sig ReK åt kommissionens ambitioner och vilja att främja de reformer som med nödvändighet måste genomdrivas.
- 2) Med tanke på de snabba förändringarna i världsekonomin krävs brådskanie insatser. Den europeiska industrins konkurrensposition står under högt tryck, vilket medför att förnyelseprocessen måste präglas av högt tempo och stor effektivitet. ReK värdesätter de åtaganden som kommissionen har begärt och fått från organisationer inom många företagssektorer, men är osäker på om det är tillräckligt som utgångspunkt. Inom den internationella ekonomiska konkurrensen kommer Europa först och främst att utveckla sin framtida styrka i konkurrenskraftiga regioner, nedan kallade "toppregioner" eller "European valleys" efter "Silicon Valley-fenomenet" och filosofin bakom World Economic Forum. Dessa europeiska toppregioner, som bygger på gamla industrier och sektorer, utgör den framtida drivkraften bakom ekonomisk och social förnyelse.
- 3) Exempel på sådana regioner är Stockholm, Cambridge, Bayern, Rhône-Alpes, sydöstra Nederländerna och framväxande regioner som Värmland, Riga och Sachsen-Anhalt. Regionkommittén uppmanar kommissionen att göra detta till kärnan i sin nya industripolitik och därmed öka fokus på utvecklingen av regionala ekonomiska kluster i Europa. Det innebär en tydlig skärpning av nuvarande förslag, som är begränsade till utveckling av ramvillkor och följaktligen inte är tillräckligt nyskapande. I synnerhet främjande av sektorsövergripande utvecklingstendenser med inriktning på nya teknologi-, produkt- och marknadskombinationer måste utgöra kärnan i den nya europeiska industripolitiken.
- 4) I föreliggande yttrande framför ReK ett antal konkreta förslag som syftar till skärpt och fördjupad integration av EU:s instrument. Redan under det tyska ordförandeskapet bör man se till att en solid grund läggs för detta arbete. Vi uppmanar kommissionen och Europaparlamentet att utforma en mer innovativ och aktiv politik.

Yttrandet antogs vid Regionkommitténs 65:e plenarsession den 14–15 juni 2006 (sammanträdet den 14 juni).

1. Regionkommitténs ståndpunkt

Branschövergripande förslag

1.1 I kommissionens arbetsplan tillkännages följande sju viktiga branschövergripande industripolitiska initiativ som syftar till att ta itu med övergripande frågor inom grupper av olika branscher och förstärka synergieffekterna mellan olika politikområden:

- Ett initiativ för reglering av det immaterialrättsliga skyddet.
- En högnivågrupp för konkurrenskraft, energi och miljö.
- Åtgärder rörande marknadstillträde (till internationella marknader).
- Nytt program för enklare lagstiftning.
- Öka den branschspecifika kompetensen (mer kvalificerad personal).
- Hantering av strukturella förändringar inom industrin.
- En integrerad metod för forskning och innovation.

1.2 Utan undantag handlar det om åtgärder som är av avgörande betydelse för den växande konkurrenskraften hos de europeiska företagen. Därför ger ReK generellt sitt starka stöd åt förslagen. Utifrån vårt perspektiv vill vi gärna att extra uppmärksamhet fästs vid hanteringen av de strukturella förändringarna inom industrin, men samtidigt bör även det nya programmet för enklare lagstiftning ägnas särskild uppmärksamhet. Det är just detta som är den centrala punkten i sammanhanget, dvs. att bana väg för en ny industripolitik som utgår från regionerna. EU:s konkurrenskraft bör ingå som en central punkt i diskussionen om hur globaliseringens utmaningar och möjligheter bör hanteras för att säkerställa våra barns välfärd. Vi motsätter oss alla former av bakåtsträvande protektionistiska strategier som är inriktade på att bevara tidigare uppnådda resultat. Initiativ, liknande den globaliseringsfond som kommissionen föreslår, bör inte lanseras utifrån ett defensivt utgångsläge, utan snarare i ett utvecklingsfrämjande perspektiv, exempelvis genom utbildning inriktad på nya lovande sektorer.

1.3 ReK rekommenderar att man i detta sammanhang i högre grad försöker ansluta sig till kommissionens regionala innovationspolitik, som dessutom har stark inriktning på incitament för klusterbildning och nya samarbetsformer. Det finns ett flertal exempel på ett positivt samspel mellan kommissionen och olika regioner. Häribland kan nämnas Handlingsprogrammet för innovation i Noord-Brabant 2005–2010: "Connecting, creating and enabling winners".

1.4 Inte minst utvecklingen av branschöverskridande förslag skapar möjligheter till en modernare och mer integrerad europeisk industripolitik. I ljuset av detta vill vi kort kommentera de föreslagna åtgärderna. Vi vill i synnerhet uppmärksamma

vikten av att utnyttja möjligheterna att skapa en mer integrerad metod.

Inrättande av en högnivågrupp för konkurrenskraft, energi och miljö

1.5 Energi och miljö är världsfrågor som kommer att ges hög prioritet under de kommande åren.

Kommissionen måste bidra till att skapa ett klimat där hot omsätts i möjligheter. På dessa områden ligger nya intressanta marknader och mötespunkter för den europeiska industri- och forskningspolitiken.

Detta kommer att bidra till att energi och hållbar utveckling (miljövänligare varor och produktionsprocesser) inte behandlas separat, utan verkligen ingår som en naturlig del i industri- och innovationspolitiken. Utveckling av alternativa energiresurser bör ägnas större uppmärksamhet. Kostnaderna för energi utgör en väsentlig del av industrins utgifter. ReK uppmanar medlemsstaterna att öka sammankopplingsmöjligheterna så att en avreglering av energimarknaden gör det möjligt för företag att köpa gas och elektricitet i hela Europa. Lokala och regionala myndigheter kan aktivt bidra till att skapa lika villkor genom att ingå som aktiva delägare i energiföretag.

Öka den branschspecifika kompetensen

1.6 ReK betonar att en ny industripolitik måste ses i ljuset av Lissabonstrategin och globaliseringen. Omstruktureringsprocesser i regioner och länder är en följd av denna utveckling. Som kommittén betonade i sitt yttrande om omstrukturering och omlokalisering (CdR 148/2005 fin) måste omstrukturering hanteras på rätt sätt. I detta sammanhang hänvisas också till vår tidigare kommentar angående globaliseringsfonden som måste användas i ett utvecklingsfrämjande perspektiv, snarare än utifrån ett defensivt utgångsläge. När det gäller insatserna på EU-nivå är det av största vikt att man verkar för att främja den ekonomiska och sociala samordningen. Detta perspektiv måste dessutom utgöra grunden för en mer välfungerande och flexibla europeisk arbetsmarknad. Vi rekommenderar att denna prioriterade fråga om "social innovation" får en mer central ställning. Nyckelfrågan är hur de europeiska arbetstagarna på alla nivåer bättre skall kunna utrustas för att kunna klara sig igenom ibland genomgripande omstruktureringar utan att fastna i strukturell arbetslöshet.

1.7 Höjd arbetsproduktivitet, ökat deltagande på arbetsmarknaden och ökad arbetsmarknadsrörlighet är avgörande faktorer för Europeiska unionens konkurrenskraft. Detta måste uppmärksammas i högre grad, både i medlemsstaternas politik och i EU:s program och strukturfonderna. Dessutom måste möjligheterna att (tillfälligt) anlita högutbildad arbetskraft från länder utanför EU stärkas. Även en sådan liberalisering skulle bidra till att stärka konkurrenskraften i Europa.

Immaterialrätt

1.8 ReK konstaterar att vissa europeiska tillverkningssektorer fortfarande åtnjuter stora fördelar jämfört med sina konkurrenter, men att globaliseringen kan få negativa följder även för dem. Adekvat skydd av immateriell och industriell äganderätt är av avgörande betydelse för EU:s konkurrensposition. Immaterialrättsligt skydd utgör ett incitament för innovativa åtgärder och utveckling av nya företagsmodeller. Lagstiftningsramen måste anpassas efter den snabba tekniska och samhällsliga utvecklingen. Lagstiftningen på området måste vara tydlig och garantera rättssäkerhet. Bestämmelser måste utarbetas och kontrolleras både på EU-nivå (gemenskapslagstiftning) och internationell nivå (WTO och TRIPS). Många arbetstagare inom små och medelstora företag, motorerna bakom innovation, vet fortfarande inte hur de skall hantera immaterialrättsliga överträdelser. Ett stort problem som många små och medelstora företag i Europa konfronteras med är de extremt höga kostnaderna för att genomdriva bestämmelserna i Europa som är betydligt högre än i exempelvis USA. När det gäller kostnaderna för patentsökning är det dessutom av största vikt att man nu efter 30 år av diskussioner antar ett gemenskapspatent. Fem år efter det att EU lade fram ett konkret förslag har ärendet fortfarande inte kommit längre än till behandling i rådet på grund av meningsskiljaktigheter rörande språkanvändningen. ReK uppmanar kommissionen att utfärda ett harmoniseringsdirektiv grundat på artikel 95 i EU-fördraget. Härigenom skulle de nationella patentsystemen kunna bevaras, samtidigt som principen om ömsesidigt erkännande tillämpas. Genom att begränsa antalet språk till det språk som talas i den berörda medlemsstaten och engelska kan man minska kostnaderna för gemenskapspatentet avsevärt, vilket särskilt skulle gynna små och medelstora företag. På så sätt kan man skapa ett internationellt konkurrenskraftigt patent. Dessutom måste man minimera den skatt på patentinnehav som fortfarande finns i många EU-länder och är en av de faktorer som absolut inte stimulerar innovation.

En integrerad metod för forskning och innovation

1.9 EU:s sjunde ramprogram för forskning, CIP (gemenskapsprogrammet för konkurrenskraft och innovation) och strukturfonderna fyller en mycket viktig understödande och vägledande funktion. De medel som ingår i det sjunde ramprogrammet är av avgörande betydelse för EU:s konkurrensposition och möjligheterna att stärka högteknologiska regioner. Vid fastställandet av budgetplanen är det mycket viktigt att inga nedskärningar görs i budgeten.

1.10 I föreliggande yttrande vill Regionkommittén särskilt uppmärksamma åtgärder för att främja utvecklingen av regionala ekonomiska kluster i Europa (europeiska toppregioner). I detta sammanhang är det av avgörande betydelse att strukturfonderna och olika ramprogram, såsom sjunde ramprogrammet för forskning och CIP, kan samordnas i de olika regionerna. ReK uppmanar kommissionen att lägga fram konkreta förslag på detta område.

Det är bland annat viktigt att de medel som ställs till förfogande inriktas på forskning på högsta nivå. Nyckelbegrepp är främjande av en "öppen innovationskultur" och "klusterbildning" i regionerna.

1.11 För att kunna utveckla en hållbar modell för högteknologiska regioner krävs mer än tunga investeringar i forskning. Det visar bland annat erfarenheterna från Brainportprojektet i regionen Eindhoven. Genom att främja ett stort antal tillämpningar av viss kunskap i ett flertal innovationskedjor skapar man nya arbetstillfällen på alla nivåer, och kunskap förankras i regionen. Små och medelstora företag får därmed rätt till samma typ av incitament som kunskapsutvecklarna. ReK uppmanar kommissionen att använda strukturfonderna mer målinriktat och som multiplikator för att främja ett begränsat antal innovationskedjor per region. På så sätt kan man skapa ett stort antal nya arbetstillfällen för arbetstagare med högskole- eller universitetsexamen, examen från yrkesinriktad högskola eller arbetstagare med yrkesinriktad gymnasiekompetens.

1.12 När det gäller denna sista punkt anser ReK att det är viktigt att man särskilt uppmärksammar de små och medelstora företagens möjligheter att få del av de europeiska ramprogrammen och fonderna. Vi ser detta som ett stort problem, och om inte situationen förändras kommer målet att främja i synnerhet små och medelstora företag att bli mycket svårt att uppnå. Det är viktigt att skapa ett klimat som i högre grad bygger på en öppen innovationskultur och där anslag och projekt inom olika program samlas och blir mer lättillgängliga för småföretagen.

1.13 Erfarenheterna av den regionala innovationspolitiken har visat att små och medelstora företag främst gynnas av samspelet med större företag. Därför anser vi att man inom den europeiska industripolitiken bör fästa särskild vikt vid samspelet mellan stora (1), medelstora och mindre företag. Av lika stor vikt är samspelet mellan de små och medelstora företagen och forskningscentrumen.

1.14 Slutligen vill vi även framföra en kommentar angående möjligheterna till en i högre grad integrerad industripolitik. Det är i synnerhet samordningen med den politik som avser hållbar utveckling och social sammanhållning som man bör uppmärksamma. Häri ligger en viktig utmaning för Europa. När det gäller utvecklingen mot ett hållbart kunskapssamhälle kan kommissionen med detta program bidra till att frågan om nya samarbetsformer och produkt-/marknadskombinationer på områden som hälsoindustri (medicinsk-teknisk innovation), miljö och energi tas upp snabbare. Här öppnar sig nya intressanta marknader för den europeiska industrin.

1.15 Vidare har vi redan tidigare uppmärksammat tendensen till koncentration och specialisering inom ekonomisk toppverksamhet i Europa. Denna tendens kan förstärkas även inom andra politikområden, exempelvis på områden som fysisk planering och modern infrastruktur. Inom den europeiska politiken bör särskild uppmärksamhet riktas på att skapa gynnsamma förutsättningar för (gränsöverskridande) internationella toppkluster som är anslutna till och bygger på modern europeisk infrastruktur. Vidare stöder vi kommissionens ordförande José Manuel Barrosos förslag om inrättande av ett EU-universitet (EIT). Genom att inrätta ett teknologiskt toppinstitut i Europeiska unionen kan man hindra kompetensflykten till andra delar av världen. Det är hög tid att EU får en institution som kan mäta sig med till exempel MIT i Boston.

(1) Begreppet stora företag bör också uppmärksammas i detta sammanhang.

Branschspecifika förslag

1.16 Kommissionen kommer att lägga fram följande nya initiativ:

- Läkemedelsforum.
- Halvtidsöversyn av strategin för biovetenskap och bioteknik.
- Nya högnivågrupper för den kemiska industrin och försvarsindustrin.
- EU:s rymdprogram.
- Arbetsgrupp för konkurrenskraften inom IT-industrin.
- Industripolitisk dialog för maskinindustrin.
- Undersökningar av konkurrenskraften (IT, Livsmedels-, mode- och designindustrin).

1.17 Av de sektorspecifika undersökningarna i kommissionens meddelande framgår att många av de europeiska industrierna har potential att konkurrera på världsnivå. Avgörande för att kunna hantera konkurrensen på världsmarknaden är en industris kapacitet att uppfylla de kunskaps- och innovationskrav som ställs på olika produkter och produktionsprocesser.

1.18 Det är viktigt att denna förändrings- och reformprocess får kontinuerligt stöd av EU och de enskilda medlemsstaterna. När det gäller EU:s stödåtgärder kan vi konstatera att dess ramprogram utgör en effektiv uppsättning instrument som ligger i linje med (de nya) strukturfonderna.

1.19 För sektorer som maskin- och systemindustrin är inriktning och mängd av avgörande betydelse i samband med fastställandet av europeiska strategiska dagordningar. De strategiska dagordningarna inom ramen för Eniac och Artemis är av största betydelse för europeiska och nationella investeringar på området.

1.20 Även om det är viktigt att uppmärksamma de enskilda branschernas konkurrensposition är det väsentligt att konstatera att den framtida välfärden i Europa i allt större utsträckning är beroende av branschövergripande verksamhet. Detta faktum bör ägnas särskild uppmärksamhet i kommissionens meddelande. Industripolitiken kan bidra till att utvecklingen på området påskyndas genom främjande av "domänkollisioner". Det leder till stötvisa, spektakulära produkt- och marknadsinnovationer. Detta börjar redan bli synligt inom ett antal sektorer. I sammanhanget kan nämnas livsmedels- och läkemedelsindustrin (biovetenskap), biomedicinsk teknologi, bilindustrin och högteknologiska system.

1.21 De fyra breda kategorier som ingår i kommissionens meddelande är otillräckliga i det avseendet. När det gäller biovetenskap saknas exempelvis det viktiga området molekylärmedicin. Dessutom måste nanoelektronik och inbyggda system uttryckligen tas med. Benämningen "mode- och designbranschen" bör, med tanke på den aktuella utvecklingen på området, vidgas till "kreativ industri".

1.22 Det förefaller således allt viktigare att skapa gynnsamma förutsättningar för utveckling av sammanhängande industrikuster och främja ny industriverksamhet. Vi anser att

detta på ett tydligare sätt bör framgå av och betonas i kommissionens meddelande.

1.23 Den så kallade klustermodellen – intensivt samarbete mellan offentliga myndigheter, företag och universitet och högskolor – har varit en viktig framgångsfaktor för alla innovativa regioner i Europa. Som exempel kan nämnas Stockholm, Bayern, Île-de-France, Rhône-Alpes och sydöstra Nederländerna. I syfte att uppnå en förnyad och mer integrerad europeisk industripolitik bör en sådan klusterfrämjande metod få starkt stöd.

2. Regionkommitténs övriga rekommendationer

Europa 2027 (en framtidsbild)

2.1 Europeiska kommissionens meddelande bygger vidare på Lissabonstrategin och Göteborgsmålen och är i det avseendet ett konsekvent utarbetat förslag. Som vi redan har påpekat innehåller meddelandet många positiva och värdefulla initiativ. Få skulle hävda motsatsen. Vad som dock saknas är en tydlig framtidsvision om Europas möjligheter att konkurrera med och utmärka sig i förhållande till konkurrenterna i resten av världen.

2.2 ReK rekommenderar att kommissionen utarbetar en inspirerande och positiv framtidsbild. Var befinner sig Europa år 2027? Hur har de europeiska företagen tagit sig an de uppgifter som formulerades 2006? Hur har ansträngningarna att utveckla kunskapsregioner banat väg för ekonomisk och social innovation i EU:s medlemsstater? Hur har vi i det långsiktigt hållbara kunskapssamhället lyckats skapa nya källor till och marknader för energi, miljö och hälsoindustri? Och så vidare.

Att satsa på Europas toppregioner och samspelet med regioner

2.3 Vi rekommenderar att man i högre grad satsar på den lovande utveckling som äger rum i olika regioner och knyter an till den ekonomiska klusterbildning och specialisering som kommer att växa sig allt starkare i Europa under de kommande åren. Utgångspunkten är att man genom att stödja utvecklingen av sådana toppregioner bidrar till ekonomisk och social förnyelse på bred front i alla EU:s medlemsstater.

2.4 Vi rekommenderar att man inom ramen för den förnyade EU-politiken fastställer kriterier för kartläggning av framtida ledande konkurrenskraftiga regioner i Europa och i alla medlemsstater, så att investeringsprogram på EU-nivå kan riktas till sådana konkurrenskraftiga regioner som komplement till de nationella och regionala investeringarna, men också som stöd till deras fysiska och intellektuella produktion.

Inom denna nya europeiska industripolitik som är inriktad på lovande utvecklingsmöjligheter och nya regionala ekonomiska kluster bör man även med hänsyn till principen om "ny solidaritet" uttryckligen beakta behovet av att stimulera regioner som släpar efter i utvecklingen. Regionkommittén uppmanar kommissionen att bygga in en hävstångseffekt, exempelvis genom att bevilja bidrag inom ramen för EU:s ramprogram och strukturfonder endast under förutsättning att den stödmottagande regionen ingår ekonomiska partnerskap över regiongränserna.

Från sektorinriktning till klusterbildning (nya områden)

2.5 Att stimulera lovande europeiska sektorer till att uppnå världsklass är och förblir en viktig målsättning inom EU:s industripolitik. I framtiden kommer välfärden emellertid att i allt större utsträckning vara beroende av branschövergripande verksamhet. Vi rekommenderar att de oberoende förändringar som redan håller på att ske görs mer synliga inom de "allmänna kategorierna" i kommissionens meddelande.

2.6 Därför vore det lämpligt att kommissionen i den förnyade industripolitiken fäster större vikt vid den strategiska betydelsen av ett branschövergripande perspektiv, vilket dessutom skulle vara ett erkännande av den genomslagskraft som "domänkollisioner" har. Det strukturella samarbetet mellan de offentliga myndigheterna, näringslivet och universitet och högskolor, även kallat "triple Helix", är en nödvändig förutsättning för det. Denna klustermodell är ett av den nya europeiska industripolitikens kännetecken.

2.7 Främjandet av "domänkollisioner" har till syfte att stimulera nyskapande och utveckling av nya produktmarknads kombinationer inom industrin. Dessa kollisioner begränsas inte till kombinationer inom olika industriområden utan sträcker sig längre än så. Genom kollisioner med andra områden, både sociala och samhällsrelaterade, skapas en ny dynamik. Det kan exempelvis röra sig om kollisioner med konst och kultur (kreativ industri), kollisioner mellan kulturer (nytt interkulturellt företagande) eller med yrkesutbildningar (ny yrkeskompetens). På dessa områden kan och måste EU spela en viktig stimulerande roll. Regionkommittén uppmanar kommissionen att ta hänsyn till detta i utformningen av programmen och de nya strukturfonderna.

Kraftfullare integrationsimpulser

2.8 I synnerhet i de branschöverskridande förslagen finns möjligheter till kraftfullare integrationsinsatser inom den europeiska industripolitiken. Vi rekommenderar att mer uppmärksamhet fästs vid följande punkter:

- Energi, miljö och hälsoindustri: omvandla samhällsfrågor till nya möjligheter på marknaden inom ramen för ett framtida hållbart europeiskt kunskapssamhälle (se 2.1).
- En europeisk arbetsgrupp för social innovation som inte står vid sidan av utan befinner sig i hjärtat av den europeiska industripolitiken med beaktande av såväl toppnivåerna som de lägre nivåerna på arbetsmarknaden.
- En integrerad metod för forskning och innovation: bättre samordning mellan ramprogrammen och strukturfonderna i planerna och riktlinjerna, i synnerhet koncentration av medel till toppforskning.
- Upphandlingspolitik: Denna fråga tas inte upp, men bör ändå vara föremål för ett av de branschöverskridande politiska initiativen när det gäller främjande av små och medel-

stora företag, som får det allt svårare att hävda sig i den offentliga upphandlingen inom EU.

- Bidrag till att skapa (gränsöverskridande) internationella toppregior i Europa, även inom ramen för andra politikområden.

Minskad byråkrati, bättre möjligheter för små och medelstora företag

2.9 Med all rätt sätter kommissionen i sin arbetsplan stort värde på den inneboende innovativa potentialen hos små och medelstora företag. I vilken utsträckning man i praktiken kan nå ut till dessa företag beror på i vilken grad den europeiska lagstiftningen förenklas. På det sätt som förslagen om små och medelstora företag är formulerade i nuläget kommer möjligheterna att stödja FoU inom små och medelstora företag att minska dramatiskt, vilket går i stick i stäv med ambitionen att stärka konkurrenskraften på global nivå. Redan i dag investerar ett medelstort företag i USA i genomsnitt sju gånger så mycket i FoU som motsvarande företag i Europa.

2.10 Det kommer snart inte att finnas ett enda företag som vare sig kan eller vill uppfylla de administrativa kraven i EU för ett anslag på 15 %. ReK förespråkar därför en tydlig avbyråkratisering som syftar till att underlätta de små och medelstora företagens tillgång till EU:s ramprogram och fonder. Vi ger alla förslag från kommissionen på denna punkt vårt fulla stöd.

Eftersom de regionala och lokala myndigheterna utgör den närmaste myndighetsnivån för små och medelstora företag kommer dessa myndigheters deltagande i detta sammanhang att underlätta företagens möjlighet att få del av EU:s stöd.

2.11 Avreglering och minskad byråkrati genom EU-lagstiftningen och en realistisk kostnads-nyttoanalys av denna är viktiga förutsättningar för att Lissabonmålen skall kunna förverkligas. Utvärderingen av EU-lagstiftningens konsekvenser för näringslivet (*business impact assessment*) fyller en viktig funktion i detta sammanhang. Ett förhandsvillkor för att säkerställa kvaliteten på en sådan konsekvensanalys är att den är objektiv och att den utförs av en oberoende tredje part. Regionkommittén uppmanar kommissionen att snarast möjligt lägga fram förslag på området. Den nederländska oberoende tillsynsmyndigheten (Adviescollege Toetsing Administratieve Lasten, ACTAL) skulle kunna fungera som utgångspunkt i sammanhanget.

Avslutande kommentarer

Inom ramen för den kommande översynen efter halva tiden skulle Regionkommittén gärna ta emot reaktioner från kommissionen på de förslag och rekommendationer som framförts i föreliggande yttrande. Vidare uppmanar vi kommissionen att företa en årlig översyn. ReK bidrar gärna med kommentarer till en sådan översyn.

Bryssel den 14 juni 2006

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE

Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: En ny ramstrategi för flerspråkighet"

(2006/C 229/05)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén "En ny ramstrategi för flerspråkighet", KOM(2005) 596 slutlig,

ordförandens beslut av den 24 januari 2006 att ge utskottet för kultur och utbildning i uppdrag att utarbeta ett yttrande i ärendet,

kommissionens beslut av den 30 september 2005 att i enlighet med artikel 265 i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i detta ärende,

yttrandet om "Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av programmet Kultur 2007 (2007–2013)" (KOM(2004) 469 slutlig), (CdR 259/2004 fin) ⁽¹⁾,

yttrandet om meddelandet "Främjande av språkinläring och språklig mångfald: Handlingsplan 2004–2006" (CdR 248/2003 fin) ⁽²⁾,

yttrandet om "Främjande och bevarande av regionala språk och minoritetsspråk" (CdR 86/2001 fin) ⁽³⁾,

det yttrande från utskottet för kultur, utbildning och forskning (CdR 33/2006 rév. 2) som antogs den 4 april 2006 (föredragande: **Seamus Murray**, ledamot av Meath County Council och Mid-East Regional Authority (IE/UEN–AE)).

Yttrandet antogs vid Regionkommitténs 65:e plenarsession den 14–15 juni 2006 (sammanträdet den 14 juni).

1. Allmänna synpunkter

1.1 Regionkommittén välkomnar den nya ramstrategin, och anser att den utgör ett positivt bidrag till främjandet av språklig mångfald och ett komplement till kommissionens befintliga initiativ för att förbättra kommunikationen mellan kommissionen och EU:s medborgare.

1.2 ReK stöder kommissionens tre främsta mål, att 1) främja språkinläring och språklig mångfald i samhället, 2) främja en sund flerspråkig ekonomi och 3) ge medborgarna tillgång till Europeiska unionens lagstiftning, förfaranden och information på deras egna språk.

1.3 Regionkommittén anser dock att de resurser som finns tillgängliga för dessa viktiga målsättningar är otillräckliga.

1.4 Kommittén håller med om att medlemsstaterna och deras lokala och regionala myndigheter även framdeles skall ha huvudansvaret för fortsatta framsteg på området för flerspråkighet, men anser att ett tydligt stöd från kommissionen behövs för att skapa större medvetenhet och så att mer konsekventa åtgärder vidtas på olika nivåer i hela EU.

1.5 ReK framhäver den viktiga roll som de lokala och regionala myndigheterna spelar i arbetet vid genomförandet av en

politik för att främja flerspråkigheten och anser att man bör hänvisa mer explicit till denna roll i meddelandet.

1.6 Regionkommittén efterlyser ett större erkännande av vänortsinitiativens betydelse för språkinläring och kulturellt utbyte och anser att en sådan explicit medverkan på den lokala och regionala nivån kan minska avståndet mellan EU och medborgarna.

1.7 Kommittén tror att ytterligare ett viktigt steg mot att minska avståndet mellan unionen och ett stort antal medborgare har tagits i och med den senaste ändringen av förordning 1/1958, i vilken det fastslås att iriska skall betraktas som officiellt språk och arbetsspråk inom EU-institutionerna fr.o.m. den 1 januari 2007, och rådets slutsatser av den 13 juni 2005, genom vilka EU:s institutioner och organ och medlemsstaterna kan ingå administrativa avtal. Dessa avtal möjliggör officiell användning av språk vars ställning i hela eller delar av territoriet är erkänd i medlemsstatens konstitution och vars användning som nationellt språk är lagstadgad.

1.8 Regionkommittén erkänner att sektorsprogram, såsom Sokrates, Ungdom och Leonardo samt det integrerade programmet för livslångt lärande på ett väsentligt sätt medverkar till att främja språkinläringen i unionen.

⁽¹⁾ EUT C 164, 5.7.2005, s. 65.

⁽²⁾ EUT C 73, 23.3.2004, s. 33.

⁽³⁾ EGT C 357, 14.12.2001, s. 33.

Programmen är goda exempel på åtgärder som bidrar till att skapa ett flerspråkigt samhälle, och ReK vill på nytt framhålla att kommissionen kan göra mer på detta område.

1.9 I detta sammanhang vill kommittén visa sin uppskattning över att kommissionen i sitt nuvarande förslag till program för livslångt lärande inte skiljer mellan de olika europeiska språken på det sätt som gjorts hittills och som innebär att endast EU-institutionernas officiella språk och arbetsspråk kan delta i programmet.

1.10 Kommittén anser att invandrarna bör erbjudas omfattande möjligheter att bibehålla sina modersmål och lära sig värdländernas språk. Kommittén anser att man mer explicit bör erkänna den rika kulturella och språkliga mångfald som invandrargrupperna tar med sig till EU och möjliggöra ett minimum av undervisning i dessa språk. Kommittén betonar också behovet av mer specialiserad utbildning av tolkar som ett sätt att ytterligare underlätta kommunikationen mellan invandrargrupperna och värdländernas samhällen.

Särskilda kommentarer till ramstrategin

Åtgärder för ett flerspråkigt samhälle – Språkinläring och språklig mångfald i samhället

1.11 Regionkommittén instämmer i att kursplaner och strukturer för undervisning i främmande språk bör avspegla nya krav som ställs på elever och studerande. Kommittén ser därför fram emot kommissionens rekommendationer om hur språkläroinläring och språkinläringsteknik skall moderniseras.

1.12 Kommittén stöder utvecklingen av flerspråkighet och interkulturella förhållanden i det europeiska samhället som akademiska utbildningsområden, och välkomnar kommissionens förslag om att forskning i språklig mångfald skulle kunna kompletteras med nätverk av sådana professorer, i linje med den framgångsrika Jean Monnet-insatsen.

1.13 ReK är medveten om fördelarna med tidig språkinläring, förutsatt att läroplanerna har särskild utbildning på området. Kommittén välkomnar därför kommissionens förestående offentliggörande av en studie om de bästa metoderna för tidig språkinläring, som kommittén anser även bör omfatta ett regionalt perspektiv, och hoppas att man i denna studie beaktar de erfarenheter som under flera år har gjorts på detta område på regional nivå.

1.14 ReK betonar att de högre utbildningsinstitutionerna kan uppmuntras att spela en mer aktiv roll i arbetet för att främja flerspråkigheten bland studerande och personal och skulle ställa sig positivt till fler projekt i stil med ENLU (*European Network for the Promotion of Languages Among All Undergraduates*).

1.15 ReK instämmer också i att högskolorna skulle kunna spela en mer aktiv roll när det gäller att främja mångkulturalismen mer allmänt i det lokala samhället genom att knyta kontakter med lokala och regionala myndigheter och lokala företag.

1.16 Regionkommittén håller med om att man dock måste vara uppmärksam på att tendensen i icke-engelsktalande länder att undervisa på engelska i stället för på det nationella språket eller ett regionalt språk kan få oförutsedda konsekvenser för de berörda språkens livskraft. Kommittén understryker vikten av att man tar itu med detta problem och välkomnar förslaget om att undersöka detta fenomen närmare.

1.17 Kommittén stöder idén att uppmuntra medlemsstaterna att utarbeta nationella planer för att strukturera, samordna och styra åtgärder som främjar flerspråkighet. Planerna bör omfatta tydliga mål för språkundervisning på de olika utbildningsnivåerna, och åtföljas av långsiktiga strävanden för att skapa större medvetenhet om den kulturella betydelsen av språklig mångfald. De lokala och regionala myndigheterna bör medverka i utvecklingen och genomförandet av dessa nationella planer.

1.18 ReK anser att den regionala identiteten förstärks genom att minoritetsspråk (mindre spridda språk) och regionala språk främjas och bevaras. Kommittén är medveten om det stöd som redan ges dessa språk men anser att man bör ägna särskild uppmärksamhet åt att studera andra sätt för att säkra framtiden för de språk som talas av minoriteter och därför är mer sårbara.

1.19 Kommittén är positiv till att kommissionen har låtit kommunikation på främmande språk ingå bland de nyckelkompetenser som alla europeiska medborgare skall ha i ett livslångt perspektiv, och uppmanar kommissionen att utveckla texter för att integrera denna kommunikation i samhället.

Åtgärder för en flerspråkig ekonomi

1.20 Regionkommittén anser att förbättrade språkkunskaper ökar de europeiska företagens handelskapacitet, och välkomnar publiceringen av en undersökning om bristande språkkunskapers effekter på den europeiska ekonomin under 2006. Kommittén anser dock att studien i synnerhet bör behandla de regionala skillnaderna i språkkunskaper och att rekommendationerna bör göras tillgängliga för en bred krets. Kommittén stöder också publiceringen av en förteckning över system för språkcertifiering på Internet under 2006.

1.21 Regionkommittén anser att genomförandet av gemenskapens sysselsättningspolitik kräver att man i högre grad kopplar samman flerspråkighet och yrkesutbildning för att öka arbetstagarnas gränsoverskridande rörlighet.

1.22 Kommittén vill framhäva att antalet studenter som studerar språk minskat i EU:s engelskspråkiga länder. En av orsakerna till denna minskning är att medborgare med engelska som modersmål tror att kunskaper i andra språk inte är lönsamma eller möjliga att utnyttja professionellt på arbetsmarknaden, och studenterna betraktar inte alltid kunskaper i ett modernt språk som nödvändiga för vare sig tillgång till högre utbildning eller karriären. Även om kommissionen nämner olika sätt för att skapa en flerspråkig ekonomi, vill kommittén återigen upprepa att man måste göra mer för att öka medvetenheten om de ekonomiska fördelar som språkinläring medför.

1.23 ReK betonar vikten av att kunna ha tillgång till och använda information på ett antal olika språk, och välkomnar därför inrättandet av ett europeiskt samarbetsområde för information, som kan erbjuda ett språkligt och kulturellt mångfasetterat innehåll och digitala tjänster.

1.24 ReK inser att användningen av undertextning i film och TV-program kan främja språkinläringen och stöder ytterligare undersökningar av möjligheterna att öka användningen av undertextning.

1.25 Kommittén anser att kursplanerna för högre utbildningar och andra kurser behöver uppdateras löpande och anser därför att det kunde vara nyttigt att anordna en konferens om översättarutbildning vid universiteten under år 2006.

1.26 Kommittén välkomnar förslaget om att inom initiativet i2010 inleda ett modellprojekt rörande digitala bibliotek, och välkomnar ansatsen att samordna europeiska forskningsgruppers arbete inom teknik som rör mänskligt språk, maskinöversättning och utarbetande av språkresurser.

Åtgärder för att främja flerspråkighet i kommissionens kontakter med medborgarna

1.27 Regionkommittén är medveten om att kommissionen under de senaste tio åren har tagit åtskilliga initiativ för flerspråkighet för att hjälpa medborgarna förstå hur EU-lagstiftningen påverkar dem, och välkomnar förslagen om att man skall bygga vidare på dessa initiativ. Kommittén anser dock att kommissionen måste intensifiera sina informations- och upplysningskampanjer för att göra EU-medborgarna medvetna om den språkliga och kulturella mångfalden i Europa, dess gemensamma värdegrund och litterära och konstnärliga arv. Initiativ för att skapa ökad medvetenhet är av avgörande betydelse om man vill öka allmänhetens kunskaper om detta arv, och det är framför allt viktigt att dessa initiativ riktas till den yngre generationen EU-medborgare på alla nivåer av formell och informell utbildning.

1.28 ReK stöder kommissionens avsikt att även i fortsättningen främja flerspråkighet på sin Internetportal (Europa) och i sina publikationer. Kommittén välkomnar lanseringen av en språkportal på Europaservern med information om flerspråkighet i EU och nya portaler för språkstudier och språklärare. ReK stöder också kommissionens avsikt att inrätta

ett internt nätverk för att säkerställa att alla avdelningar konsekvent genomför strategin för flerspråkighet.

1.29 Det är viktigt att kommissionen i sin politik för kommunikation med medborgarna och framför allt på webbplatsen för europeiska språk lyfter fram de språk i medlemsstaterna som inte tillhör EU-institutionernas officiella språk eller arbetsspråk men som har ställning som officiella och konstitutionellt erkända språk i medlemsstaten. I dessa fall anser kommittén att kommissionen bör låta dessa språk ingå i politiken för kommunikation med medborgarna.

1.30 ReK anser att föresatsen att ge översättningskontoren i medlemsstaterna en större roll när det gäller främjande av flerspråkighet är ett positivt initiativ, särskilt när detta sker genom att kommissionens meddelanden anpassas till lokala målgrupper.

1.31 Kommittén erkänner vikten av att stimulera en medvetenhet om värdet av språklig mångfald och stöder därför anordnandet av en serie seminarier på hög nivå om flerspråkighet i medlemsstaterna, avsedda för journalister och andra opinionsbildare.

1.32 Kommittén menar att anordnandet av en internationell översättartävling för skolor i medlemsstaterna är ett positivt och givande initiativ, och uppmuntrar utvecklingen av en motsvarande benchmarking och tävling beträffande flerspråkighet för lokala och regionala myndigheter i unionen.

1.33 Regionkommittén välkomnar kommissionens förslag om att upprätta en högnivågrupp för flerspråkighet och stöder anordnandet av en ministerkonferens beträffande flerspråkighet som den anser att den bör bli inbjuden till.

2. Regionkommitténs rekommendationer

2.1 Regionkommittén rekommenderar mer uttryckliga hänvisningar till de lokala och regionala myndigheternas roll i arbetet med att främja kultur och språk.

2.2 Regionkommittén efterlyser ett större erkännande av euroregionernas och vänortsverksamhetens betydelse för främjandet av språkinläringen och det kulturella utbytet på lokal nivå.

2.3 Regionkommittén rekommenderar att kommissionen ytterligare verkar för att öka medvetenheten om flerspråkigheten och för att öka samstämmigheten i de åtgärder som vidtas på olika nivåer över hela EU, och utnyttja det faktum att "kompetens i främmande språk" har införlivats bland de nyckelkompetenser som alla EU-medborgare bör ha.

2.4 Regionkommittén uppmanar kommissionen att öka bidragen till sådana sektorsprogram som Sokrates, Ungdom och Leonardo och det integrerade programmet för livslångt lärande för att främja språkinläringen i EU, och speciellt främja studenters rörlighet genom Erasmus.

2.5 Regionkommittén föreslår att andra europeiska institutioner beaktar de positiva erfarenheter som ReK har när det gäller att använda Spaniens övriga officiella språk med tanke på antagandet av de aktuella bestämmelserna.

2.6 Regionkommittén föreslår att de lokala och regionala myndigheterna själva skall få ta del av initiativ för inlärn timer av, fördjupning och fortbildning i främmande språk eftersom deras anställda behöver språkkunskaper i sitt arbete med att främja den europeiska integrationen och samarbetspolitiken, och uppmuntrar dessa myndigheter att införliva språklig kompetens i sina utbildningsprogram och dito projekt, när detta ingår i deras behörighetsområde.

2.7 Regionkommittén rekommenderar ökat stöd till invandrargrupper, så att dessa uppmuntras inte enbart att lära sig mottagarlandets språk utan också att bibehålla sina språk och kulturer, och efterlyser mer uttryckliga hänvisningar till politiska åtgärder för att främja invandrarspråken, som kan genomföras i samarbete och samverkan med lokala myndigheter, universitet och företag.

2.8 Regionkommittén understryker behovet av mer specialiserad utbildning av tolkar som ett sätt att ytterligare underlätta kommunikationen mellan invandrargrupperna och värdländernas samhällen.

Särskilda synpunkter på ramstrategin

Åtgärder för ett flerspråkigt samhälle – Språkinlärn timer och språklig mångfald i samhället

2.9 Regionkommittén rekommenderar att utbildningen av språklärare prioriteras och efterlyser mer explicit information från kommissionen om dess handlingsplan för utbildning av språklärare på alla nivåer.

2.10 Regionkommittén rekommenderar att kommissionen specificerar fördelningen av professurer i flerspråkighet och interkulturella förhållanden i alla medlemsstater.

2.11 Regionkommittén uppmanar kommissionen att främja fler projekt som uppmuntrar kontakter mellan högs kolor och samhället i stort, däribland lokala och regionala myndigheter och lokala företag.

2.12 Regionkommittén föreslår att kommissionen främjar flerspråkighet i högskoleutbildningen genom projekt i stil med

ENLU (*European Network for the Promotion of Language Among All Undergraduates*).

2.13 Regionkommittén uppmanar medlemsstaterna att hörsamma kommissionens rekommendation och anta nationella planer för flerspråkighet och kulturell mångfald.

2.14 Regionkommittén rekommenderar att kommissionen tillhandahåller tydliga riktlinjer för hur de nationella planerna för flerspråkighet kan antas i medlemsstaterna.

2.15 Regionkommittén rekommenderar ett mer explicit omnämnande av de regionala språkens och minoritetsspråkens bidrag till ett flerspråkigt Europa.

Åtgärder för en flerspråkig ekonomi

2.16 Regionkommittén rekommenderar att man i samband med undersökningen av bristerna i språkkunskaper i EU framför allt bör studera regionala skillnader i språkkunskaper och att de rekommendationer som undersökningen utmynnar i bör ges bred spridning.

2.17 Regionkommittén uppmanar kommissionen att intensifiera sina upplysningskampanjer om de ekonomiska och kulturella fördelarna med språkinlärn timer.

Åtgärder för att främja flerspråkighet i kommissionens kontakter med medborgarna

2.18 Regionkommittén uppmanar kommissionen att intensifiera sina informations- och upplysningskampanjer för att göra EU-medborgarna medvetna om den språkliga och kulturella mångfalden i Europa, dess gemensamma värdegrund, och att lägga särskild tonvikt vid upplysningsarbetet bland den yngre generationen EU-medborgare. Vidare rekommenderar ReK att de EU-medborgare som accepterar ett arbete i andra europeiska länder ges ett bättre stöd för att lära sig värdlandets språk och yrkesterminologi.

2.19 Regionkommittén upprepar vikten av att stimulera medvetenheten om värdet av den språkliga mångfalden bland opinionsbildarna och uppmanar därför kommissionen att ytterligare öka sina upplysningskampanjer om flerspråkighet bland dessa grupper.

Bryssel den 14 juni 2006

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE

Yttrande från Regionkommittén om "Tredje lagstiftningspaketet för sjöfartssäkerhet"

(2006/C 229/06)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

skrivelsen av den 25 november 2005 från Europeiska kommissionen med begäran om ett yttrande från Regionkommittén om *Tredje lagstiftningspaketet för sjöfartssäkerhet*,

meddelandet från kommissionen om *Tredje lagstiftningspaketet för sjöfartssäkerhet* och de sju inkluderade direktiven: KOM(2005) 586 slutlig, KOM(2005) 587 slutlig, KOM(2005) 588 slutlig, KOM(2005) 589 slutlig, KOM(2005) 590 slutlig, KOM(2005) 592 slutlig, KOM(2005) 593 slutlig,

presidiets beslut av den 12 april 2005 att ge utskottet för territoriell sammanhållningspolitik i uppdrag att utarbeta ett yttrande i ärendet,

förslaget till Europaparlamentets resolution om ökad sjösäkerhet med anledning av oljetankern *Prestiges* förlisning (2003/2066(INI)), och Mare-kommitténs arbete (Mare-resolutionen),

uttalandet av Europeiska gemenskapens redarförbund (ECSA) på de europeiska redarförbundens och deras medlemmars vägnar i juni 2004, uttalanden av *European Seaports Organisation* (ESPO) på de europeiska kusthamnarnas vägnar den 10 juni 2004 och den 10 mars 2005 samt uttalanden av INTERTANKO på medlemmarnas vägnar i januari 2006,

arbetet inom *Maritime Safety Umbrella Operation* (MUSO) som presenterades under ett seminarium om bästa lösningar för skyddade platser: identifiering, planering och involvering av berörda aktörer den 23–24 februari 2006 samt det då framlagda förslaget om att med hjälp av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) utarbeta en plan för olycksfallshantering, som bör införlivas i detta direktiv,

IMO:s internationella sjöfartskonventioner, inklusive IMO-församlingens alla aktuella resolutioner och ändringar i anslutning till dessa,

det utkast till yttrande (CdR 43/2006 rév. 2) som antogs av utskottet för territoriell sammanhållningspolitik den 5 april 2006 (föredragande: **Flo Clucas**, ledamot i Liverpool City Council, UK–ALDE),

och av följande skäl:

- 1) Eftersom det fortfarande finns fartyg som inte uppfyller normerna bör ytterligare åtgärder vidtas mot de flaggstater, klassificeringssällskap, fartygsägare, fartygsförvaltare, befraktare, terminaloperatörer och befälhavare som fortsätter att bedriva sin verksamhet på ett ansvarslost sätt för att nå ekonomisk vinning och utan att beakta internationella bestämmelser och säkerhetspraxis.
- 2) Det inträffar olyckor och tillbud till sjöss som resulterar i förlust av människoliv och förorening av haven och de regionala och lokala kust- och havsområdena och som därigenom orsakar omfattande ekonomiska förluster, allvarliga miljöskador och stor oro bland allmänheten.
- 3) Det är mycket viktigt med ett dynamiskt och konkurrenskraftigt europeiskt sjötransportsystem för regioner och städer – i synnerhet för sådana där sjöfarten spelar en viktig roll för industrin, exporten och ekonomin.
- 4) Man bör säkerställa en samordning med EU:s sjöfartsstrategi, kravet på ömsesidiga synergieffekter och möjligheten att erbjuda de lokala och regionala myndigheterna realistiska lösningar.
- 5) Subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna är särskilt viktiga i samband med EU-insatser på trafikområdet, eftersom ansvaret för lagstiftning och genomförande ofta delas mellan EU, medlemsstaterna och regionerna.

- 6) Ramen för de nya lagstiftningsförslagen
- måste vara förenlig med internationella normer och överenskommelser inom ramen för IMO,
 - måste vara förenlig med den aktuella utvecklingen på internationell nivå.

Yttrandet antogs vid Regionkommitténs 65:e plenarsession den 14–15 juni 2006 (sammanträdet den 15 juni).

Regionkommittén anser att det tredje lagstiftningspaketet för sjöfartssäkerhet "Erika III" i hög grad kan bidra till att förbättra säkerheten vid sjötransporter.

1. Förslag till direktiv om fullgörande av flaggstatsförpliktelser

1.1 Regionkommittén anser att den europeiska flottan kommer att ha stor nytta av en ökning av flaggstaternas ansvar och en harmonisering av tolkningen av IMO:s konventioner, inklusive IMO-församlingens alla aktuella resolutioner och ändringar.

1.2 Kommittén anser att de särskilda förslag som framförts om att sätta större press på undermåliga fartyg, belöna välfungerande fartyg och öka trycket på flaggstaterna att ta sitt ansvar i enlighet med IMO-konventionerna är det rätta sättet att gå vidare.

1.3 Kommittén ställer sig positiv till att IMO-resolution A.847(20) dras in och ersätts med IMO-resolution A.(...)(23), enligt vilken medlemsstater på ett effektivt och konsekvent sätt skall fullgöra sina förpliktelser som flaggstat i enlighet med IMO:s konventioner och med beaktande av IMO-resolution A.(...)(23).

1.4 ReK anser att man bör åtgärda de ekonomiska och sociala snedvridningarna samt användningen av okvalificerad besättning, som är en följd av att flaggstaterna tolkar IMO-konventionerna på olika sätt.

1.5 Regionkommittén anser att en harmonisering av IMO-konventionerna, inklusive IMO-församlingens alla aktuella resolutioner och ändringar, bäst sker genom att IMO:s egna tolkningar av konventionerna tillämpas enhetligt i hela EU.

1.6 Kommittén anser att de undervisningsplaner och utbildningskrav som ger yrkesbehörighet på sjöfartsområdet bör harmoniseras i hela EU, och att detta bör ingå i det ömsesidiga erkännandet av behörighetscertifikat.

1.7 Regionkommittén är oroad över möjligheten och praxisen att byta klassificeringssällskap och/eller flaggstat om det uppstår meningsskiljaktigheter mellan fartygsägaren/ fartygsförvaltaren och klassificeringssällskapet och/eller flaggstaten i frågor som rör säkerheten, besättningen, underhållet, utrustningen eller driften av ett fartyg.

1.8 ReK föreslår att klassificeringssällskap och flaggstaterna skall insistera på att ett fartyg till fullo skall uppfylla IMO-

konventionerna innan det kan ske ett byte av klassificeringssällskap och/eller flaggstat. Vidare bör full överensstämmelse med IMO:s resolutioner vara en förutsättning för att ett fartyg skall kunna godkännas av ett klassificeringssällskap eller en flaggstat och för att fartyget skall förbli i den klass och det register som den har antecknats i.

1.9 Kommittén välkomnar förslaget om att de befintliga instrumenten för sjöfolk bör införlivas i detta direktiv.

1.10 Kommittén framhåller sin oro över sjöfolkets arbetstider, den trötthet som beror på ständigt övertidsarbete och risken för fel, olyckor, skador och eventuella föroreningar till följd av övertidsarbete och otillräckliga viloperioder.

1.11 Regionkommittén anser att en situation där de enskilda administrationerna helt och hållet efter eget gottfinnande kan besluta om att undanta fartyg från tillämpningen av grundläggande flaggstatsbestämmelser, kan leda – och också leder – till att säkerhetsnivåerna i de olika medlemsstaterna varierar och att konkurrensen mellan flaggstaterna snedvrids. Därför bör rätten att undanta ett fartyg inskränkas t.ex. till enbart militärfartyg.

1.12 ReK rekommenderar att de harmoniserade tolkningarna av tekniska säkerhetsnormer, som för närvarande tillämpas på passagerarfartyg i enlighet med artikel 12 i rådets direktiv 98/18/EG från mars 1998, skall tillämpas på alla handels- och fiskefartyg.

1.13 Kommittén efterlyser ett så nära samarbete som möjligt mellan sjöfartsmyndigheterna och de lokala myndigheterna, eftersom det medger ett samlat perspektiv på problemen i anslutning till sjöfarten och på konsekvenserna för lokalområdets ekonomiska och sociala utveckling.

1.14 ReK håller med om att sjöfartsadministrationerna i medlemsstaterna bör kunna förlita sig på resurser som är tillräckliga för fullgörandet av flaggstatsförpliktelserna.

1.15 Kommittén stöder direktivets bestämmelse om att utveckla en databas med viktiga uppgifter om fartyg som seglar under medlemsstaternas flaggor och fartyg som lämnat en medlemsstats register.

1.16 Kommittén välkomnar det revisionsprogram för medlemsstater som IMO föreslår, men önskar att revisionsprogrammet skall vara obligatoriskt och ingå i ett kvalitetscertifieringssystem i enlighet med ISO eller motsvarande standarder enligt vad som angetts av kommissionen.

1.17 Regionkommittén är oroad över att befälhavare kriminaliseras och förtalas. Även om det förekommer fall där det är uppenbart att det har begåtts en brottslig handling, är ett sådant förmodande vanligtvis felaktigt, olämpligt och dessutom mycket skadligt för en yrkesgrupp som utför ett svårt, stressfyllt och ibland också farligt jobb med stor framgång.

1.18 ReK oroar sig också över en eventuell inskränkning av "rätten till oskadlig genomfart av" och "rätten att bedriva sjöfart i" de europeiska staternas territorialvatten utan att anlöpa en hamn. Dessa rättigheter bör med hänsyn till säkerheten respekteras så långt detta är möjligt. Man bör göra klart för sjöfartsnäringen att fartyg på genomfart skall framföras på ett korrekt

sätt med iakttagande av VTS-system och rapporteringsförfaranden.

1.19 Regionkommittén är bekymrad över den extra administrativa börda som befäl i högre befattningar kan komma att utsättas för om de måste rapportera att fartyget bör inspekteras och om de bör kunna uppvisa ett försäkringscertifikat. IMO:s förslag om att minska antalet inspektioner av certifikat genom att rationalisera förfarandet med hjälp av elektroniska certifieringsförfaranden via Internet bör bli obligatoriskt och utvidgas till att även omfatta försäkringar. Detta gäller även förslaget till direktiv om hamnstatskontroll.

REKOMMENDATIONER

Rekommendation 1.1

Artikel 1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(c) skapa en mekanism för en harmoniserad tolkning av de åtgärder som fastställs i IMO-konventionerna, och som tidigare har överlåtits åt parternas gottfinnande.	(c) skapa en mekanism för säkerställa en harmoniserad tolkning av de åtgärder som fastställs i IMO-konventionerna, och som tidigare har överlåtits åt parternas gottfinnande genom att tillämpa IMO:s tolkning av dessa konventioner.

Motivering

Hittills har myndigheterna i den aktuella flaggstaten, eller domstolar för deras räkning, ansvarat för tolkningen av IMO-konventionerna, vilket har medfört att det förekommer olika tolkningar och normer. För att harmonisera tolkningen av IMO-konventionerna bör IMO:s egen tolkning av konventionerna vara bindande.

Rekommendation 1.2

Artikel 2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
a) IMO-konventioner: följande konventioner, med tillhörande protokoll och ändringar och därmed förknippade koder med bindande status, antagna inom ramen för Internationella sjöfartsorganisationen (IMO), i uppdaterad version:	a) IMO-konventioner: följande konventioner, med tillhörande protokoll och ändringar och därmed förknippade koder med bindande status, antagna inom ramen för Internationella sjöfartsorganisationen (IMO), i uppdaterad version:
(i) 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (SOLAS 74)	(i) 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (SOLAS 74)
(ii) 1966 års internationella lastlinjekonvention (LL 66)	(ii) 1966 års internationella lastlinjekonvention (LL 66)
(iii) 1969 års internationella konvention om skeppsmätning (TONNAGE 69)	(iii) 1969 års internationella konvention om skeppsmätning (TONNAGE 69)
(iv) 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (MARPOL)	(iv) 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (MARPOL)
(v) 1978 års internationella konvention angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW)	(v) 1978 års internationella konvention angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW)
(vi) 1972 års konvention om internationella regler till förhindrande av kollisioner till sjöss (COLREG 72).	(vi) 1972 års konvention om internationella regler till förhindrande av kollisioner till sjöss (COLREG 72).
	vii) <u>kod för säkerheten vid transport av timmer som däckslast</u>
	viii) <u>kod för säkerheten vid transport av fast gods i bulk.</u>

Motivering

Koden för säkerheten vid transport av timmer som däckslast bör införlivas i alla direktiv i det tredje lagstiftningspaketet för sjöfartssäkerhet av följande orsaker:

- Timmer som transporteras som däckslast riskerar att förskjutas i hårt väder.
- På höga breddgrader finns det under vintern risk för isbildning på timmer som transporteras som däckslast.

Koden för bulklast bör införlivas i alla direktiv i det tredje lagstiftningspaketet för sjöfartssäkerhet, eftersom bulkfartyg har visat sig vara en av de farligaste fartygstyperna. Med tanke på fartygets säkerhet är det viktigt att torr bulklast hanteras på ett säkert och korrekt sätt, vilket även gäller stuvningen och stabiliseringen av lasten, samt att lastningen av lastutrymmena sker parallellt med avlägsnandet av barlast så att fartyget inte påfrestas i onödan. Utöver den eldningsolja som fartyget medför är också vissa torra bulkklaster vattenförorenande ämnen.

Rekommendation 1.3

Artikel 5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
2. När ett fartyg skall registreras för första gången i medlemsstatens register skall medlemsstaten eftersträva att se till att fartyget uppfyller internationella regler och föreskrifter. Medlemsstaten skall vid behov kontakta den tidigare flaggstaten.	2. När ett fartyg skall registreras för första gången i medlemsstatens register skall medlemsstaten eftersträva att <u>kräva</u> se till att fartyget uppfyller internationella regler och föreskrifter, <u>som en förutsättning för att fartyget skall få registreras i medlemsstaten.</u> Medlemsstaten skall vid behov kontakta den tidigare flaggstaten.

Motivering

Avsikten med ändringsförslaget är att stoppa den oönskade praxis som möjliggör förekomsten av "undermåliga fartyg" genom att ett fartyg kan utflaggas till ett mindre krävande register om det uppstår meningskiljaktigheter med flaggstaten beträffande fartygets säkerhet, besättning, drift eller underhåll.

2. Förslag till direktiv om hamnstatskontroll

2.1 Regionkommittén anser att en förstärkning och förbättring av hamnstatskontrollen skulle gynna unionen.

2.2 Kommittén instämmer i kommissionens åsikt att skärpta fartygskontroller kommer att medföra omedelbara miljöfördelar och gynnsamma ekonomiska och sociala konsekvenser, inklusive rättvisare konkurrensvillkor för sjöfarten.

2.3 Kommittén är oroad över förslaget att använda lotsar vid skärpningen av hamnstatskontroller genom att låta dem rapportera om brister och utföra hamn- och flaggstatsinspektioner. Lotsar är specialiserade på navigering och manövrering av fartyg. De har inte utbildats till hamn- eller flaggstatsinspektörer.

2.4 ReK betonar att fartygets ålder inte bör vara det enda kriteriet för utökade inspektioner. Även hanteringen av fartygets underhåll, lasten och de havsområden som det passerat under sina resor påverkar fartygets skick. Ett relativt nytt, men dåligt byggt fartyg som inte uppfyller normerna eller som underhålls bristfälligt och drivs oaktsamt på grund av en olämplig ledning och en mindre kunnig och inkompetent, men billig, besättning som är överansträngd vid lastning, lossning och barlastning och ett fartyg som ofta utsätts för dåligt väder under sina resor är i sämre skick och utgör en betydligt större risk för olyckor och förorening än ett äldre fartyg som är välbyggt, väl underhållet och välbemannat och som drivs i enlighet med bästa praxis.

2.5 Regionkommittén anser att 100 % av de fartyg som anlöper EU-hamnar under ett givet år skall inspekteras, men vi föreslår att varje fartyg i regel endast skall inspekteras en gång per år om inte omständigheterna motiverar tätare inspektioner. Resultaten av inspektionerna skall omedelbart göras tillgängliga för EU:s hamn- och flaggstater när inspektionerna genomförs.

2.6 Regionkommittén stöder fullt ut avsikten att skärpa arbetsrättsliga bestämmelser.

REKOMMENDATIONER

Rekommendation 2.1

Artikel 5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
3.4. Så länge de åtgärder som avses i punkt 2 inte är i kraft skall det sammanlagda antal inspektioner som den behöriga myndigheten i varje medlemsstat årligen skall genomföra av de fartyg som avses i punkt 2 och artikel 7, skall motsvara minst 25 % av årsgenomsnittet för det årliga antal individuella fartyg som anlöpt dess hamnar,	3.4. Så länge de åtgärder som avses i punkt 2 inte är i kraft skall det sammanlagda antal inspektioner som den behöriga myndigheten i varje medlemsstat årligen skall genomföra av de fartyg som avses i punkt 2 och artikel 7, skall motsvara minst 25 % 100 % av årsgenomsnittet för det årliga antal individuella fartyg som anlöpt dess hamnar,

Motivering

Att försöka inspektera 25 % av antalet fartyg ändrar inte den nuvarande situationen.

Rekommendation 2.2

Artikel 7

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
2. Om ett fartyg har tillåtits att lämna en hamn på villkor att bristerna åtgärdas i nästa hamn, skall inspektionen i nästa hamn begränsas till en kontroll av att bristerna verkligen har åtgärdats.	2. Om ett fartyg har tillåtits att lämna en hamn på villkor att bristerna åtgärdas i nästa hamn, skall inspektionen i nästa hamn begränsas till en kontroll av att bristerna verkligen har åtgärdats. Inget fartyg får tillåtas uppskjuta åtgärdande av brister i fråga om sjövärdighet och säkerhet vad avser last och tillåtas lämna hamnen mot ett löfte att bristerna skall åtgärdas i nästa hamn. Dessa brister måste rättas till innan hamnstaten eller flaggstaten låter fartyget segla till nästa hamn.

Motivering

Alla fartyg som lämnar en hamn måste rutinmässigt uppfylla villkoren för sjövärdighet och säkerhet vad avser last. Befintliga brister kan förhindra uppfyllandet av kraven.

Rekommendation 2.3

Artikel 12

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Klagandens identitet får inte lämnas ut till det berörda fartygets befälhavare eller ägare.	Klagandens identitet får inte lämnas ut till det berörda fartygets befälhavare, <u>fartygsförvaltare</u> eller ägare.

Motivering

Det är inte alla fartyg som förvaltas av sin ägare. Visa fartyg ägs av banker som väljer att låta fartyget förvaltas och drivas av en fartygsförvaltare.

Rekommendation 2.4*Artikel 20*

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Varje år skall kommissionen upprätta och offentliggöra en svart lista över fartygsoperatörers och företags prestationsnivåer i enlighet med de förfaranden och kriterier som fastställs i bilaga XV.	Varje år skall kommissionen upprätta och offentliggöra en svart lista över <u>fartygsägares, fartygsförvaltares, fartygsoperatörers, befraktares, fartygs, anläggningsoperatörers</u> och företags prestationsnivåer i enlighet med de förfaranden och kriterier som fastställs i bilaga XV.

Motivering

En fullständig uppräknings i artikeln förhindrar att det blir en tolkningsfråga om begreppet "fartygsoperatör" omfattar den part som bryter mot bestämmelserna. Förhoppningsvis säkerställer en explicit förteckning att fartygsägare, fartygsförvaltare, fartygsoperatörer, befraktare, fartyg och anläggningsoperatörer kontrollerar varandras prestationer, eftersom det skadar affärerna att förekomma på den grå eller svarta listan.

Rekommendation 2.5*BILAGA VIII.C (enligt artikel 8.4)*

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
3. BULKFARTYG — Eventuell korrosion av fundament för däcksmaskineri. — Eventuell deformering och/eller korrosion av lastluckor. — Eventuella sprickor eller lokal korrosion på tvärskeppsskott. — Tillträde till lastutrymmen.	3. BULKFARTYG — Eventuell korrosion av fundament för däcksmaskineri. — Eventuell deformering och/eller korrosion av lastluckor. — Eventuella sprickor eller lokal korrosion på tvärskeppsskott. — Tillträde till lastutrymmen. — <u>Barlasttankar: Minst en av barlasttankarna i lastområdet skall i första hand undersökas från inspektionsluckan/ingångsluckan på däck och inifrån om inspektören konstaterar att det finns otvetydiga skäl för ytterligare inspektion.</u>

Motivering

Bulkfartyg har samma problem med barlasttankar som tankfartyg med dubbelskrov har. I barlasttankar ackumuleras sediment som kan orsaka allvarlig korrosion. En försvagning av stålet i strukturen, utmattningssprickor eller knäckning av förstärkningar påverkar fartygets säkerhet. De kan upptäckas endast genom okulär besiktning och bör därför omfattas av hamnstatskontrollinspektioner.

3. Förslag till direktiv om inrättande av ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen

3.1 ReK välkomnar att man kompletterar de förebyggande åtgärderna med en operativ förvaltning av riskerna inom sjöfarten på gemenskapsnivå som en del i EU:s sjösäkerhetspolitik.

3.2 Kommittén rekommenderar att systemet för automatisk fartygsidentifiering (AIS) införs på alla fiskefartyg, för både kustfiske och havsfiske, inte bara på fartyg med en längd som överstiger 15 meter. Det är de mindre fartygen som är mest utsatta eftersom de är svåra att upptäcka både visuellt och på radar om de är gjorda av trä eller glasfiberarmerad polyester (GRP).

3.3 ReK står helt bakom kommissionens vilja att förbättra de operativa förfarandena när det gäller att reagera effektivt i situationer där fartyg befinner sig i nöd. Kommittén betonar också vikten av garantier i händelse av ekonomisk skada i samband med omhändertagandet av nödställda fartyg.

REKOMMENDATIONER

Rekommendation 3.1

Artikel 1.8

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 20 skall ersättas med följande: "Artikel 20 Mottagande av fartyg i nöd på skyddade platser 1. Medlemsstaterna skall se till att fartyg i nöd kan gå till en skyddad plats där de faror som fartygets situation ger upphov till kan begränsas; detta gäller dock inte om annat följer av resultatet av den lägesbedömning som skall göras på grundval av den plan som avses i artikel 20a. 2. Ett fartyg i nöd skall tas emot på en skyddad plats först efter det att en oberoende behörig myndighet som utsetts av medlemsstaten har gjort en lägesbedömning och fattat ett beslut. 3. De myndigheter som avses i punkt 2 skall sammanträda regelbundet för att utbyta kunskaper och förbättra de rutiner som införts med stöd av den här artikeln. De får sammanträda när som helst, på grund av särskilda omständigheter, på begäran av någon av dem eller av kommissionen."	Artikel 20 skall ersättas med följande: "Artikel 20 Mottagande av fartyg i nöd på skyddade platser 1. Medlemsstaterna skall se till att fartyg i nöd kan gå till en skyddad plats där de faror som fartygets situation ger upphov till kan begränsas; detta gäller dock inte om annat följer av resultatet av den lägesbedömning som skall göras på grundval av den plan som avses i artikel 20a. 2. Ett fartyg i nöd skall tas emot på en skyddad plats först efter det att en oberoende behörig myndighet som utsetts av medlemsstaten har gjort en lägesbedömning och fattat ett beslut. 2a. De myndigheter som avses i punkt 2 skall samråda med samtliga aktörer som är direkt berörda av räddningsaktionen. De skall särskilt inhämta synpunkter från de lokala (hamn)myndigheterna innan de beslutar att ta emot ett fartyg i nöd på en skyddad plats. 2b. De myndigheter som avses i punkt 2 skall ansvara för att kompensera de lokala (hamn)myndigheterna för alla kostnader och skador som de åsamkats på grund av det beslut som avses i punkt 2, om de inte kan ersättas omedelbart av den som äger eller disponerar ett fartyg i enlighet med artikel X i direktiv XX/XXXX/EG [om fartygsägares skadeståndsansvar och finansiella säkerheter]. 3. De myndigheter som avses i punkt 2 skall sammanträda regelbundet för att utbyta kunskaper och förbättra de rutiner som införts med stöd av den här artikeln. De får sammanträda när som helst, på grund av särskilda omständigheter, på begäran av någon av dem eller av kommissionen."

Motivering

I motiveringsdelen konstaterar kommissionen att det finns ett klart behov av att klargöra och fokusera de gällande bestämmelserna om fartyg i nöd på skyddad plats. Därför framför kommissionen förslaget att mottagande av ett fartyg i nöd på skyddad plats skall beslutas av en oberoende behörig myndighet som utsetts av medlemsstaten.

Det är lämpligt att inkludera den oberoende ansvariga myndigheten eftersom det garanterar större objektivitet i beslutet om var ett fartyg i nöd kan tas emot på bästa sätt. Genom förslaget flyttas beslutsfattandet om mottagandet av ett fartyg från den lokala hamnmyndigheten till en nationell myndighet. För att bibehålla viss kommunikation och upprätta en relation som baseras på förtroende mellan den lokala hamnmyndigheten och den nationella myndigheten rekommenderar vi bestämt att samråd med hamnmyndigheten skall vara obligatoriskt.

Eftersom det slutgiltiga beslutet om att ta emot ett fartyg i nöd fattas av den oberoende behöriga myndigheten är det också möjligt att hamnmyndighetens beslutande funktion kan rivas upp. Möjligheten att den nationella myndigheten river upp den lokala hamnmyndighetens beslut kan leda till att hamnmyndigheten får bära den finansiella belastningen av ett beslut som den inte fattat. Det är inte logiskt att hamnmyndigheter skall behöva söka kompensation för kostnader och skador som inte orsakats av den egna verksamheten eller av ett beslut som de inte själva har fattat.

Vi rekommenderar därför att den oberoende behöriga myndigheten skall bära hela ansvaret för sina beslut och för kompensation.

Rekommendation 3.2

Artikel 1.9

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Följande artikel skall införas som artikel 20a: "Artikel 20a Planer för mottagande av fartyg i nöd 1. Medlemsstaterna skall utarbeta planer för hot som orsakas av fartyg i nöd i vatten under deras jurisdiktion. 2. De planer som avses i punkt 1 skall utarbetas efter samråd med berörda parter och med hänsyn till de riktlinjer från IMO som avses i artikel 3 a och skall minst innehålla följande uppgifter: a) Vilken eller vilka myndigheter som ansvarar för att ta emot och hantera larm. b) Vilken myndighet som ansvarar för lägesbedömning, beslut om lämplig skyddad plats och beslut om mottagande av fartyg i nöd på en utsedd skyddad plats. c) En förteckning över möjliga skyddade platser med uppgifter om aspekter som underlättar bedömning och snabba beslut, inbegripet en beskrivning av miljömässiga och sociala faktorer och naturförhållandena på de möjliga platserna. d) Bedömningsmetoder för val av skyddad plats utifrån förteckningen över möjliga skyddade platser. e) Resurser och anläggningar som lämpar sig för assistans, räddning och bekämpning av föroreningar. f) Tillämpliga internationella samordnings- och beslutsmekanismer. g) Förfaranden för finansiella säkerheter och ansvar för fartyg som tas emot på en skyddad plats. 3. Medlemsstaterna skall offentliggöra namnet på den behöriga myndighet som avses i artikel 20.2 och de kontaktpunkter som tar emot och hanterar larm. De skall skicka förteckningen över möjliga skyddade platser till kommissionen. De skall också översända uppgifter av betydelse om planer och skyddade platser till grannmedlemsstaterna. Vid genomförandet av de förfaranden som fastställs i planen för mottagande av fartyg i nöd skall de se till att de som deltar i åtgärderna, inbegripet räddnings- och bogseringsföretag, får tillgång till alla uppgifter av betydelse om planer och skyddade platser."	Följande artikel skall införas som artikel 20a: "Artikel 20a Planer för mottagande av fartyg i nöd 1. Medlemsstaterna skall utarbeta planer för hot som orsakas av fartyg i nöd i vatten under deras jurisdiktion. 2. De planer som avses i punkt 1 skall utarbetas efter samråd med berörda parter och med hänsyn till de riktlinjer från IMO som avses i artikel 3 a och skall minst innehålla följande uppgifter: a) Vilken eller vilka myndigheter som ansvarar för att ta emot och hantera larm. b) Vilken myndighet som ansvarar för lägesbedömning, beslut om lämplig skyddad plats och beslut om mottagande av fartyg i nöd på en utsedd skyddad plats. c) En förteckning över möjliga skyddade platser med uppgifter om aspekter som underlättar bedömning och snabba beslut, inbegripet en beskrivning av miljömässiga och sociala faktorer och naturförhållandena på de möjliga platserna. d) Bedömningsmetoder för val av skyddad plats utifrån förteckningen över möjliga skyddade platser. e) Resurser och anläggningar som lämpar sig för assistans, räddning och bekämpning av föroreningar. f) Tillämpliga internationella samordnings- och beslutsmekanismer. g) Förfaranden för finansiella säkerheter och ansvar för fartyg som tas emot på en skyddad plats. h) <u>Förfarandet för att kompensera eventuella kostnader och skador som uppstår till följd av att fartyg tas emot på en skyddad plats.</u> 3. Medlemsstaterna skall offentliggöra namnet på den behöriga myndighet som avses i artikel 20.2 och de kontaktpunkter som tar emot och hanterar larm. De skall skicka förteckningen över möjliga skyddade platser till kommissionen. De skall också översända uppgifter av betydelse om planer och skyddade platser till grannmedlemsstaterna. Vid genomförandet av de förfaranden som fastställs i planen för mottagande av fartyg i nöd skall de se till att de som deltar i åtgärderna, inbegripet räddnings- och bogseringsföretag, får tillgång till alla uppgifter av betydelse om planer och skyddade platser."

Motivering

Redan när en plan utarbetas för att reagera på de risker som fartyg i sjönöd i medlemsstaternas farvatten innebär är det lämpligt att inkludera förfarandet för att kompensera potentiella kostnader och skador till följd av att fartyg tas emot på en skyddad plats.

Hamnmyndigheterna och samhällena på lokalt plan kan utsättas för miljöförstöring eller andra faror, exempelvis en explosion, samtidigt som det kan uppstå ekonomiska skador om hamnen, broar, slussar eller vägar blockeras. Sådana ekonomiska skador kan bli omfattande och öka mycket snabbt. De blockerade passagerarna kan också få effekter bortanför hamnområdet eftersom olika företag i omkringliggande region är beroende av de varor som passerar hamnen. De internationella fonderna kompenserar emellertid skador i samband med oljedrumsutsning, men inte hamnarnas ekonomiska förluster.

Så länge det inte finns försäkringskrav som gäller alla fartyg finns det ingen garanti för att fartyget har ansvarsförsäkringar, och det är inte givet att de som har skadeståndskrav kan få ut sina fordringar om försäkringstagaren kan utnyttja några försvarsklausuler.

Direktivets förslag om ansvarsskyldighet och redarnas finansiella säkerheter kommer att förbättra gällande lagstiftning i betydande mån. Det är emellertid lämpligt att föreskrifterna i direktivet om sjötrafikövervakning förbättras ytterligare, så att hamnmyndigheter och lokala myndigheter får klara garantier för att skador och kostnader i samband med mottagande av fartyg i sjönöd ersätts fullständigt och snabbt.

På detta sätt kommer hamn- och kommunmyndigheter att uppmuntras att spela en proaktiv roll när det gäller att erbjuda en skyddad plats, och detta kommer också att bli en garanti för effektiv samverkan med den oberoende behöriga myndighet som kommissionen vill etablera i varje medlemsstat.

I det 3:e sjösäkerhetspaketet har kommissionen lämnat frågan öppen om denna typ av kompensation till hamnmyndigheter, trots att Europaparlamentet uttryckligen bad kommissionen att komma med förslag om finansiell kompensation för skyddade platser, i sin resolution från 2004 om förbättrad säkerhet till sjöss ⁽¹⁾.

Rekommendation 3.3

Artikel 1.10

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Följande artikel skall läggas till som artikel 20b: "Artikel 20b Finansiella säkerheter 1. Innan ett fartyg i nöd tas emot på en skyddad plats får medlemsstaten begära att fartygsoperatören, ombudet eller befälhavaren visar upp ett intyg om försäkring eller finansiell säkerhet i enlighet med artikel X i direktiv XX/XXXX/EG [om fartygsägares skadeståndsansvar och finansiella säkerheter], som täcker skadeståndsansvaret för skador orsakade av fartyget. 2. Även i de fall då det inte finns något intyg om försäkring eller finansiell säkerhet skall medlemsstaten göra en lägesbedömning och fatta beslut enligt artikel 20."	Följande artikel skall läggas till som artikel 20b: "Artikel 20b Finansiella säkerheter 1. Innan ett fartyg i nöd tas emot på en skyddad plats får medlemsstaten begära att fartygsoperatören, ombudet eller befälhavaren visar upp ett intyg om försäkring eller finansiell säkerhet i enlighet med artikel X i direktiv XX/XXXX/EG [om fartygsägares skadeståndsansvar och finansiella säkerheter], som täcker skadeståndsansvaret för skador orsakade av fartyget. 2. Även i de fall då det inte finns något intyg om försäkring eller finansiell säkerhet skall medlemsstaten göra en lägesbedömning och fatta beslut enligt artikel 20. 3. <u>De myndigheter som avses i artikel 20.2 skall vara ansvariga för eventuella rättsliga åtgärder mot fartygsoperatören, ombudet eller befälhavaren för att få ersättning för kostnader och skador som orsakats av fartyget."</u>

Motivering

Hamnmyndigheterna är rangordnade bland många parter som har fordringar på fartyget. De måste dela den kompensation som kan fås från de internationella fonderna eller från fartygets försäkringar med dessa olika parter. Ofta står de sist i kön för att få kompensation trots att de bär det långtgående ansvaret att ta emot ett fartyg i nöd. De internationella fonderna ersätter för övrigt miljöförstöring av olja, inte de ekonomiska förluster som hamnarna drabbas av.

⁽¹⁾ Se Europaparlamentets resolution om förbättrad säkerhet till sjöss – föredragande Dirk Sterckx.
<http://www.europarl.eu.int/compart/tempscom/mare/pdf/res-en.pdf>

Mindre hamnar och kommuner som drabbas av skador till följd av att de är ålagda att ta emot ett fartyg i nöd kanske inte har vare sig personal, finansiering eller juridisk expertis för att klara utdragna rättsliga förfaranden mot fartygets operatör, ombud eller befälhavare, samtidigt som de inte ens har den slutliga behörigheten att fatta detta beslut.

4. Direktiv om grundläggande principer för utredning av olyckor i sjötransportsektorn

4.1 Kommittén stöder det allmänna syftet med kommissionens förslag att förbättra sjösäkerheten med hjälp av klara gemenskapsriktlinjer för säkerhetsutredningar och erfarenhetsutbyte efter alla allvarliga incidenter till sjöss, och understryker vikten av sådana utredningar.

4.2 ReK stöder kravet på att utredningen av olyckor skall syfta till att förebygga risker och baseras på IMO:s principer och rekommendationer, och till att förbättra lagstiftningen, driften av fartyg, beredskapen för olyckor och förfarandena i nödsituationer.

4.3 Vi vill också framhålla behovet av en omfattande användning av de modeller och metoder för utredning av sjöfartsolyckor som utvecklats inom ramen för IMO.

REKOMMENDATIONER

Rekommendation 4.1

Artikel 2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(d) fiskefartyg, vars längd underskrider 24 meter,	(d) fiskefartyg, vars längd underskrider 24 meter,

Motivering

I direktiven om hamnstatskontroll och flaggstatsförpliktelser beskriver kommissionen med rätta fiskeri som en av de farligaste verksamheterna. Ju mindre fartyg desto större olycksrisk, ofta med förlust av liv! Av detta skäl föreslår vi att punkt d stryks ur artikel 2, och att olyckor och incidenter som rör fiskefartyg utreds på samma grundliga sätt som föreslås i direktivet när det gäller handelsfartyg.

5. Direktiv om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed

5.1 Regionkommittén instämmer i kommissionens ståndpunkt att det behövs noggrann kontroll och granskning av klassificeringssällskapen, deras filialer och andra besläktade företag samt påföljder för dem som inte följer bestämmelserna. Det behövs också mekanismer för en mer ingående teknisk inspektion, både på internationell nivå och på gemenskapsnivå, som kan tillhandahålla tillförlitliga uppgifter om fartygens verkliga skick.

5.2 Kommittén stöder förslaget att skärpa kontrollen genom att de erkända organisationerna inrättar ett gemensamt organ för bedömning och certifiering av kvaliteten. Organet skall vara oberoende och ha de resurser som behövs för att fortlöpande kunna lösa sina arbetsuppgifter ordentligt. Organet skall kunna föreslå avhjälpande individuella eller kollektiva åtgärder avsedda att förbättra de erkända organisationernas arbete.

5.3 ReK delar kommissionens åsikt att organisationerna för att systemet skall kunna fungera ordentligt också skall samarbeta om överensstämmelse mellan deras respektive tekniska föreskrifter, och för att uppnå en enhetlig tolkning och tillämpning av både de tekniska föreskrifterna och de internationella konventionerna. Därigenom får man en gemensam grund för bedömning och ett verktyg för de avhjälpande åtgärder som skall borge för en likvärdig säkerhetsnivå i hela gemenskapen, tekniskt samarbete mellan klassificeringssällskapen, överensstämmelse mellan föreskrifter samt harmoniserad tillämpning av IMO:s tolkning av internationella konventioner i hela EU, vilket kan utmynna i ett ömsesidigt erkännande av klasscertifikat och marin utrustning.

5.4 Regionkommittén anser att sista delen av punkt (31), "och, om det är nödvändigt, kontakta flaggstaten", skall bytas ut mot "och omedelbart meddela flaggstaten".

REKOMMENDATIONER

Rekommendation 5.1

Artikel 12

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
2. Om en organisation inte vidtar de förebyggande eller avhjälpande åtgärder som kommissionen kräver, eller utan godtagbar anledning dröjer med åtgärderna, får kommissionen ådöma organisationen löpande vite tills åtgärderna är fullbordade; detta påverkar inte tillämpningen av punkt 1.	2. Om en organisation inte vidtar de förebyggande eller avhjälpande åtgärder som kommissionen kräver, eller utan godtagbar anledning dröjer med åtgärderna, får kommissionen <u>begära att EG-domstolen ådömer</u> organisationen löpande vite tills åtgärderna <u>är fullbordade</u> ; detta påverkar inte tillämpningen av punkt 1.

Motivering

Det är troligtvis mer godtagbart för den part som brutit mot bestämmelserna om det är EG-domstolen som ådömer vite efter begäran från kommissionen än om kommissionen gör det direkt.

Rekommendation 5.2

Artikel 20

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Den erkända organisationen skall fastställa och genomföra lämpliga gemensamma krav för överföring av klass där särskild försiktighet är nödvändig. Dessa fall skall bl.a. omfatta överföring av klasser av fartyg som är 15 år eller äldre, och överföring från en icke erkänd organisation till en erkänd organisation.	Den erkända organisationen skall fastställa och genomföra lämpliga gemensamma krav för överföring av klass där särskild försiktighet är nödvändig. Dessa fall skall bl.a. omfatta överföring av klasser av fartyg som är 15 10 år eller äldre, och överföring från en icke erkänd organisation till en erkänd organisation <u>eller överföring från en erkänd organisation till en icke erkänd organisation.</u>

Motivering

Omklassificeringsperioden är vanligtvis fyra år med möjlighet till ett års anstånd. I praktiken innebär detta fem år. Ett fartyg som är tio år gammalt är driftsmässigt inte lika effektivt som ett nyare fartyg. Ståldetaljer kan behöva ersättas i skott och förstyvningar, liksom rör för vattenbarlast och last, särskilt i krökar. Detta är en idealisk tidpunkt att sälja fartyget relativt billigt och låta de nya ägarna utföra och betala för reparationerna. De nya ägarna är vanligtvis mindre krävande och den nya flaggen oftast bekvämlighetsflagg. På samma sätt är det nya klassificeringssällskapet inte nödvändigtvis en "erkänd organisation" enligt kommissionens definition.

6. Förordning om bortfraktarens skadeståndsansvar i samband med olyckor vid passagerarbefordran till sjöss och på inre vattenvägar

6.1 Regionkommittén välkomnar kommissionens förslag att inkorporera Atenkonventionen med EU-lagstiftningen när det gäller obligatorisk försäkring i stället för att överlämna ansvaret till fartygsägarna genom sina försäkringsgivare (P&I-klubbarna).

6.2 Kommittén välkomnar initiativet att utvidga Atenkonventionens bestämmelser så att de omfattar även trafik inrikes, men anser att det kanske inte är lämpligt att ta med trafiken på alla inre vattenvägar. Kommittén uppmanar kommissionen att förtydliga definitionen av inre vattenvägar och anser att det skulle räcka med mindre omfattande åtgärder här.

6.3 ReK ställer sig positiv till att det i protokollet till Atenkonventionen från 2002 införs strikt skadeståndsansvar när det gäller sjöfartsolyckor. Det strikta skadeståndsansvaret syftar till att förbättra karendens ställning, genom att skadeståndsansvaret inte längre kopplas till fel eller försummelse från bortfraktarens sida. Därmed ställs inte krav på att karenden skall bevisa bortfraktarens ansvar.

6.4 Kommittén noterar redarnas och P&I-klubbarnas farhågor avseende artikel 3.1 i Atenkonventionen om ansvar vid terroristhandlingar.

6.5 Vi framhåller också behovet av att nå fram till internationellt accepterade förslag som enda lösning, med tanke på det dödläge som uppstått genom försäkringsmarknadens vägran att acceptera de planerade nya ansvarsgränserna och de därmed sammanhängande försäkringskraven i enlighet med kommissionens förslag till förordning.

7. Direktiv om fartygsägares skadeståndsansvar och finansiella säkerheter

7.1 Regionkommittén står bakom Europaparlamentet i efterlysningen av "en övergripande och konsekvent europeisk sjöfartspolitik som syftar till att skapa ett europeiskt område för sjösäkerhet. Denna politik bör framförallt grunda sig på (...) inrättande av en ansvarsordning som omfattar hela sjötransportkedjan (...)"

7.2 Vi anser emellertid att varje reglering av frågan om ansvar och ersättning för föroreningar till havs i alla händelser måste ske på internationell nivå.

7.3 ReK stöder en eventuell ändring av de tillämpliga reglerna för att göra andra parter än fartygsägarna ansvariga och för införande av ett obegränsat ansvar för de fartygsägare som allvarligt eller avsiktligt brister i uppfyllandet av sina förpliktelser vad avser säkerhet och bekämpning av föroreningar.

7.4 Vi framhåller betydelsen av att man vid varje ändring av konventionen om ansvarighet bibehåller jämvikten med avseende på de båda parternas deltagande (fartygsägare och befraktare), på basis av frivilliga förslag och åtaganden från de ansvarigas sida.

7.5 Kommittén anser att "andra parter än fartygsägarna" bör omfatta fartygsförvaltare och befraktare.

7.6 Vi är angelägna om att man erkänner vikten av överensstämmelse med internationell rätt vid tillämpningen av direktivet.

7.7 ReK föreslår att befälhavare inte inkluderas i definitionen av "andra parter än fartygsägarna", utom om de har visat prov på grov vårdslöshet i tjänsten.

7.8 Kommittén ser med oro på skillnaderna mellan denna förordning och Haagreglerna/Haag- och Visbyreglerna och Hamburgreglerna om fartygsägarnas skadeståndsansvar enligt konossement, fraktsedel eller certeparti som används i internationell sjöfart, vilket kan ge upphov till förvirring om vilket system som skall tillämpas. I direktivet framgår inte helt klart om det gäller enbart förorening eller om den omfattar tredje parts skador.

7.9 Kommittén instämmer i kommissionens åsikt att bestämmelser om obligatorisk försäkring skulle motverka fartyg som inte uppfyller normerna.

7.10 Kommittén anser att det i den försäkring som fartygets skall ha tydligt skall framgå att skador på skyddade platser omfattas.

REKOMMENDATIONER

Rekommendation 7.1*Artikel 1*

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
I detta direktiv fastställs bestämmelser om vissa aspekter av de skyldigheter i fråga om skadeståndsansvar som gäller för operatörer i sjötransportkedjan, samt införs ett finansiellt skydd anpassat till sjöfolk som överges.	I detta direktiv fastställs bestämmelser om vissa aspekter av de skyldigheter i fråga om skadeståndsansvar som gäller för operatörer och fartygsbrukare i sjötransportkedjan, samt införs ett finansiellt skydd anpassat till sjöfolk som överges.

Motivering

Begreppen "operatörer och fartygsbrukare" omfattar befraktare (utom bareboat-befraktare, dvs. sådana som hyr fartyget utan besättning) som använder fartyg, även sådana som inte uppfyller normerna, enligt tids- eller resebefraktningssavtalet (som kan omfatta enkel väg, tur och retur eller flera resor). De måste omfattas av direktivet och av samma krav som "fartygsägarna" enligt direktivets definition, dvs. ställa finansiell säkerhet. Det är trots allt deras olja som orsakar föroreningarna. Detta skulle få följande konsekvenser:

- Man skulle säkerställa att befraktarna är förpliktigade att endast använda fartyg som uppfyller normerna.
- Den ekonomiska fördel som en befraktare som använder undermåliga fartyg har trots lägre fraktpriiser försvinner genom de ökade kostnaderna för den finansiella garantin, som tar hänsyn till den högre risken med att använda ett undermåligt fartyg.
- Det blir ekonomiskt olönsamt för befraktare att använda undermåliga fartyg, och mindre last kommer att finnas tillgänglig för dessa fartyg.
- Man minskar därigenom incitamentet att driva, befrakta och använda undermåliga fartyg, och ägarna till sådana fartyg kommer att tvingas att antingen se till att fartyget, dess besättning och drift till fullo uppfyller internationella bestämmelser, eller att skrota fartyget.

Rekommendation 7.2*Artikel 2*

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	(7) En definition av begreppet "operatör" så som det används i artikel 1 i detta direktiv bör inkluderas.

Motivering

Man bör förebygga en eventuell diskussion om vem som är "operatör".

De lokala och regionala myndigheterna är viktiga aktörer för genomförandet av strategin, vare sig det gäller att sanera förorenade områden, tillhandahålla en säker hamn för fartyg, bistå fartyg i nöd eller om det bland lokalbefolkningen finns sjöfolk eller räddningsmanskap. Det är därför beklagligt att det tredje lagstiftningspaketet för sjöfartssäkerhet inte i tillräcklig utsträckning erkänner den roll som dessa myndigheter kan spela för att nå avsedda resultat.

Bryssel den 15 juni 2006

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE

Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om i2010: Digitala bibliotek"

(2006/C 229/07)

BAKGRUND

Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – i2010: Digitala bibliotek

Presidiets beslut av den 24 januari 2006 att ge utskottet för kultur och utbildning i uppdrag att utarbeta ett yttrande i ärendet.

Regionkommitténs yttrande om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – i2010 – Det europeiska informationssamhället för tillväxt och sysselsättning".

Det utkast till yttrande (CdR 32/2006 rév. 1) som antogs av utskottet för kultur, utbildning och forskning den 4 april 2006 (föredragande: **Jyrki Myllyvirta**, stadsdirektör i S:t Michel, FI-PPE).

Yttrandet antogs vid Regionkommitténs 65:e plenarsession den 14–15 juni 2006 (sammanträdet den 15 juni).

1. Regionkommitténs synpunkter

1.1 Regionkommittén välkomnar förslaget till initiativ om digitalisering av det europeiska kulturarvet och digitala bibliotek. Detta utgör en väsentlig del av kommissionens initiativ "i2010 – Det europeiska informationssamhället för tillväxt och sysselsättning", som bör genomföras till alla delar för att Europas konkurrenskraft skall kunna stärkas.

1.2 ReK understryker att digitaliseringen, tillgängligheten on line och bevarandet av kulturarvet bör främjas i samtliga EU-länder, i alla regioner och städer och på alla språk, så att den kulturella och språkliga mångfalden kan bibehållas. Utgångspunkten skall vara erkänsla för kulturen, inklusive minoritetskulturer, och dess bevarande för kommande generationer.

1.3 Digitaliseringen av kulturarvet framskrider i snabb takt i andra delar av världen. Att göra europeiskt kulturarv och europeisk litteratur lättillgängligt i digital form är en förutsättning för att ett europeiskt kunskapssamhälle skall kunna nå framgång, samtidigt som det är utvecklande för olika regioner och städer i Europa.

1.4 Regionkommittén uppskattar att kommissionen i sitt meddelande lyfter fram de viktigaste utmaningarna och en rad öppna frågor gällande teknik, lagstiftning och ekonomi som sammanhänger med digitaliseringen av kulturarvet. De regionala och lokala myndigheterna kommer att stödja åtgärder på området.

1.5 Strategierna för IT-samhället genomförs i första hand av regionala och lokala myndigheter som även oftast ansvarar för biblioteken. Därför bör tillräcklig uppmärksamhet även riktas

på den regionala och lokala dimensionen inom initiativet för digitala bibliotek.

1.6 Det är synnerligen viktigt att digitaliseringen av kulturarvet främjas i samtliga EU-länder. Regionkommittén understryker att man kan dra nytta av digitaliseringen endast om man i stor skala – även på lokal och regional nivå – stöder tillgänglighet on line för kulturarvet och utarbetar sofistikerade funktioner för informationssökning.

1.7 Digitaliseringen skall ske på lång sikt och kräver stora resurser, bland annat i fråga om kontinuerlig administration, uppdatering och konvertering. Kommittén är överens med kommissionen om att digitaliseringen innebär vinster i fråga om tillgången till och bevarandet av kulturarvet.

1.8 Regionkommittén erinrar om att material i elektronisk form inte bara består av digitaliserbart analogt material utan även av nytt material som från början har skapats i digital form.

1.9 Tjänsterna för det digitala biblioteket är i medlemsstaterna uppbyggda av såväl nationella som regionala och lokala beståndsdelar som kan sammankopplas med hjälp av IT-teknik. För att detta skall lyckas behövs det samarbete och samordning på europeisk nivå.

1.10 Regionkommittén anser att bibliotekens roll är mycket viktig när det gäller att göra kulturarvet och litteraturen i elektronisk form tillgänglig, eftersom detta är det bästa sättet att ge medborgarna tillgång till materialet. Samtidigt konstaterar kommittén att bibliotekens samarbete med arkiv, museer och övriga kulturinrättningar och motsvarande aktörer är absolut nödvändigt på detta område.

2. Regionkommitténs rekommendationer

2.1 Regionkommittén understryker att syftet med digitaliseringen inte i första hand är att tränga undan traditionella tryckta eller andra fysiska kulturmaterial, utan att det digitala materialet skall finnas vid sidan av det analoga materialet och göra informationen mer tillgänglig.

2.2 Det finns skäl att understryka att bara en liten del av det europeiska kulturarvet hittills har digitaliserats, varför den kommande arbetsmängden är överväldigande. Därför måste nya intäktsfinansierade verksamhetsmodeller utformas i samarbete även med aktörerna i den privata sektorn.

2.3 I små länder och språkområden har marknaden för digitalt material hittills konstaterats vara relativt blygsam trots att de fasta kostnaderna för att ta fram materialet har varit nästan desamma som inom större språkområden. Användarnas behov på olika språkområden kan redan nu tillgodoses tack vare de förbättrade tekniska förutsättningarna. Detta kan och bör beaktas vid utbyggnaden av de digitala biblioteken.

2.4 Samtidigt som en stor del av det äldre europeiska kulturarvet inte längre är bundet av upphovsrätten och därmed får användas fritt i informationsnätverk, är kommissionens förslag till översyn av upphovsrätten gällande nyare kulturarv synnerligen angeläget.

2.5 Regionkommittén konstaterar att det i vissa länder redan finns tecken på att en del av medborgarna sackar efter när det gäller kunskaper om digitalteknik, och att de svagaste samhällsgrupperna därför bör få tillräckliga möjligheter till och vägledning i Internetanvändning.

2.6 De regionala och lokala myndigheterna spelar en avgörande roll både som producenter och som innehavare av kulturarv, och dess skall även ta ansvar för att samtliga medborgare

har så lika förutsättningar som möjligt att använda IT-samhällets tjänster.

2.7 I många europeiska länder är de offentliga bibliotekens utbud av traditionella tryckta material fortfarande synnerligen viktigt, men samtidigt bör biblioteken även erbjuda medborgarna möjligheter att använda Internet och on line-tjänster. För att kunna tillgodose behoven hos nättjänsternas slutanvändare och deras lokala behov måste tjänsteutbudet utformas av lokala och regionala aktörer. Det är nödvändigt att detta beaktas även i finansiering av den nationella biblioteksverksamheten.

2.8 I fall då den regionala eller lokala administrationen deltar i olika konsortier för bibliotek och dylikt, och dessa upprätthåller nättjänstmiljön och erbjuder tjänstepaket, bör man försäkra sig om att de regionala och lokala myndigheterna i tillräcklig mån kan påverka konsortiets metoder och beslut.

2.9 Regionkommittén uppskattar att kommissionen i sitt meddelande även har lyft fram problem i anslutning till urvalet av material som skall digitaliseras. Det är viktigt att regionala och lokala urvalskriterier får tillräcklig tyngd och att det skapas en balans mellan efterfrågan bland allmänheten och de urvalskriterier som syftar till att säkerställa bevarandet av material.

2.10 Regionkommittén ställer sig bakom förslaget att utarbeta strategier för långsiktigt bevarande av digitaliserat kulturmaterial för att säkerställa att resurserna för digitalisering av kulturarvet inte går till spillo när förändringar inträffar i tekniska system eller program.

2.11 Förslaget om inrättande av kunskapscentrum för digitalisering i olika medlemsländer är intressant. Regionkommittén anser att en viktig uppgift för centrumen skall vara att även värna om en adekvat kunskapsnivå på regional och lokal nivå samt att sprida exempel på goda erfarenheter.

Bryssel den 15 juni 2006

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE

Yttrande från Regionkommittén om "Kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: Genomförande av gemenskapens Lissabonprogram – tillväxt och sysselsättning genom en modern politik för små och medelstora företag"

(2006/C 229/08)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

"Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: Genomförande av gemenskapens Lissabonprogram – tillväxt och sysselsättning genom en modern politik för små och medelstora företag" (KOM(2005) 551 slutlig),

Europeiska kommissionens beslut av den 15 november 2005 att rådfråga Regionkommittén i detta ärende, i enlighet med artikel 265 i EG-fördraget,

ordförandens beslut av den 24 januari 2006 att ge utskottet för ekonomisk politik och socialpolitik i uppdrag att utarbeta yttrandet i ärendet,

kommitténs yttrande om ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation (KOM(2005) 121 slutlig – CdR 150/2005 fin) ⁽¹⁾,

kommitténs yttrande om integrerade riktlinjer för tillväxt och sysselsättning 2005–2008 (KOM(2005) 141 slutlig – CdR 147/2005 fin) ⁽²⁾,

kommitténs initiativytrande om konkurrenskraft och decentralisering (CdR 23/2005 fin) ⁽³⁾,

det utkast till yttrande, CdR 40/2006 rév. 2, som antogs den 6 april 2006 av utskottet för ekonomisk politik och socialpolitik (föredragande: **Constance Hanniffy**, ledamot av Offaly County Council, *Cathaoir-leach* för Midland Regional Authority och ledamot av Border Midland and Western Regional Assembly, IE/PPE).

Yttrandet antogs vid Regionkommitténs 65:e plenarsession den 14–15 juni 2006 (sammanträdet den 15 juni).

1. Regionkommitténs synpunkter

Nytändning för politiken för små och medelstora företag

1.1 Regionkommittén välkomnar kommissionens meddelande om tillväxt och sysselsättning genom en modern politik för små och medelstora företag som ett medel att ge ny stimulans åt småföretagspolitiken, ge politiken en ny inriktning mot de viktigaste inslagen och att rationalisera gemenskapens insatser i syfte att uppnå större effektivitet.

1.2 Vi stöder främjandet av en allomfattande småföretagspolitik som erkänner den stora mångfalden bland de små och medelstora företagen i fråga om storlek, ägarförhållanden och sektorstillhörighet och som erbjuder ett brett spektrum av skraddarsydda stödsatser och en flexibel lagstiftning som uppfyller de europeiska småföretagens olika behov.

1.3 Vi noterar att de lokala och regionala myndigheternas roll nämns i meddelandet men anser att man skulle ha kunnat vara mer tydlig när det gäller den avgörande roll som de lokala och regionala myndigheterna har för stödet till småföretagen, eftersom de skapar förutsättningar för dessa företags utveckling

och möjligheter till överlåtelse och genom ställningen som stor-kund vad gäller de små och medelstora företagens varor och tjänster.

1.4 Det är medlemsstaterna som skall ha huvudansvaret för att småföretagspolitiken verkligen är effektiv och vi uppmanar dem att se till att deras nationella reformprogram innebär konkreta åtgärder till stöd för skapande och utveckling av små och medelstora företag.

1.5 Vi vill lyfta fram den analys som kommittén genomfört när det gäller utarbetandet av nationella reformprogram och framför allt bristen på samråd med de lokala och regionala myndigheterna. Samtidigt välkomnar vi att Europeiska rådet i mars 2006 uppmanade kommittén att fortsätta att arbeta med de nationella reformprogrammen.

1.6 Det är givetvis mycket viktigt att alla aktörer deltar och engagerar sig i genomförandet, om småföretagspolitiken skall bli framgångsrik. Kommittén anser att kommissionen därför i meddelandet borde ha angett specifika mål och tidsgränser i syfte att mäta resultatet av genomförandet.

⁽¹⁾ Har ännu inte offentliggjorts i EU:s officiella tidning.

⁽²⁾ Har ännu inte offentliggjorts i EU:s officiella tidning.

⁽³⁾ Har ännu inte offentliggjorts i EU:s officiella tidning.

1.7 Vi noterar att det österrikiska ordförandeskapet har prioriterat de små och medelstora företagen, och välkomnar att Europeiska rådet i mars 2006 beslutade att ta med "frigörande av EU:s företagspotential, framför allt för små och medelstora företag" som ett särskilt område för prioriterade åtgärder. Kommittén vill dessutom lyfta fram betydelsen av att Europeiska rådet i framtiden gör en uttömmande och öppen utvärdering av genomförandet av de nationella reformprogrammen och särskilt en tydlig bedömning av hur dessa program gynnar de små och medelstora företagen.

1.8 Vi stöder att en adekvat budget anslås till programmet för konkurrenskraft och innovation (CIP), eftersom det programmet kommer att utgöra ett viktigt styrmedel för gemenskapens småföretagspolitik.

Främjande av företagsamhet och färdigheter

1.9 Regionkommittén anser att man bör uppmuntra och stödja all slags företagsamhet. Kommittén välkomnar att man i meddelandet erkänner att kvinnliga företagares, ungdomars, minoriteters, invandrares och äldre arbetstagares behov inte alltid uppfylls tillräckligt. ReK påminner om att dessa grupper inte kan behandlas som en enda grupp, och framhåller att det behövs särskilda åtgärder för varje specialgrupp. Behoven kan variera i olika länder och till och med inom grupperna. Kommittén anser dessutom att förslagen är begränsade till stöd till nätverksbygge och att mer konkreta förslag krävs om företagandet i dessa olika målgrupper skall kunna öka med hjälp av den europeiska pakten för jämställdhet mellan kvinnor och män som antogs av Europeiska rådet den 23–24 mars 2006 och genom att den utvidgas till att omfatta också andra grupper.

1.10 Vi vill framhålla värdet av lokala och regionala initiativ när det gäller att främja företagargrunden och organisera och erbjuda företagervänlig utbildning på alla nivåer i skolsystemet. Vi anser dock att många utbildningsinitiativ inte är tillräckligt lyhörda eller flexibla för att uppfylla de små och medelstora företagens behov.

1.11 ReK välkomnar att en europeisk företagspristävling införs för att främja företagargrunden och lyfta fram god praxis på regional och lokal nivå samt uppmuntra potentiella företagare.

1.12 Vi vill rikta uppmärksamheten mot att det behövs en mer positiv inställning till företags kalkylerade och välöversvägda risker och fördragsamhet med deras misslyckande i samhället generellt, men särskilt i banksektorn och i den offentliga sektorn. Vi uppmanar medlemsstaterna att se till att en mer företagervänlig kultur skapas i EU som helhet, och att alla de erfarenheter av företagande som entreprenörer kan bidra med värdesätts högre.

Förbättrat marknadstillträde för små och medelstora företag

1.13 Regionkommittén välkomnar den översyn av Euro-Info-Center som kommissionen föreslår, eftersom vi anser att verksamhetsresultaten i dessa inte ligger på samma nivå i de olika medlemsstaterna, vilket också gäller deras förmåga att ge småföretagen övergripande stöd och rådgivning när det gäller internationell lansering. Kommittén vill även framhålla att det är lämpligt att begränsa funktionerna och befogenheterna för organen i detta nätverk och inrätta mekanismer för samordning med andra aktörer, t.ex. Europe Direct, för att undvika överlappning i informations- och rådgivningsarbetet och bidra till ett effektivt utnyttjande av resurserna.

1.14 Kommittén skulle välkomna förslag om en förstärkning av program som underlättar småföretagens tillgång till informationsteknik så att de kan bli mer konkurrenskraftiga och få tillträde till nya marknader.

1.15 Vi noterar kommissionens förslag om underlättad medverkan i offentliga upphandlingsförfaranden.

1.16 ReK anser att standardiseringssträvandena inte får medföra ytterligare byråkrati som kan få negativa konsekvenser för de små och medelstora företagen.

Regelförenkling

1.17 Regionkommittén välkomnar kommissionens satsningar på att förenkla bestämmelser och lagstiftning i syfte att göra det lättare för småföretagen att ta del av gemenskapsprogrammen. Det skulle dock vara bra om man tydligare förklarade hur detta skall uppnås och vilka konsekvenserna kan bli för de organisationer som sköter utbetalningen av gemenskapsstödet.

1.18 Vi stöder satsningarna på att granska kommande lagstiftning och uppmuntrar kommissionen att inleda samarbete med företrädare för småföretagen i syfte att säkerställa att ny lagstiftning inte inverkar negativt på småföretagens tillväxt- och innovationspotential.

1.19 ReK noterar att småföretagsrepresentanten ges en viktig roll när det gäller att se till att EU-politiken är småföretagervänlig, men vi vill trycka på att de medel som anslås måste vara tillräckliga och, vad viktigare är, att representanten måste ges hög status och tillräckligt politiskt inflytande, så att uppgiftens mål kan uppnås.

1.20 Vi ställer oss positiva till förslaget att principen om att "först tänka smått" integreras i EU:s samtliga politikområden och skulle vilja att småföretagen ges högre prioritet i samband med konsekvensanalyserna av kommissionsförslagen.

1.21 Vi skulle också stödja andra initiativ som syftar till att göra småföretagspolitikens utveckling mer konsekvent och förutsägbart, så att de små och medelstora företagen kan förutse konsekvenserna och förbereda sig bättre.

1.22 Vi noterar framgångarna med "one-stop shop"-modellen, som har visat sig vara starkt verksam när det gäller att stödja och stimulera småföretagens tillväxt över hela EU. De har stor potential som informationspunkter när det gäller information om offentlig upphandling och hjälp med att förklara förfarandet för tilldelning av offentliga tjänstekontrakt och vi vill därför se att denna modell lyfts fram rent generellt. Detta kan till exempel ske genom forum och seminarier om bästa praxis som möjliggör ett utbyte med avseende på de bästa regionala initiativen på detta område.

Bättre tillväxtpotential för små och medelstora företag

1.23 Det är positivt att man tänker göra insatser för att öka småföretagens medverkan i EU:s program och initiativ, men de specifika programsatsningarna behöver följas upp ingående för att säkerställa att dessa åtaganden faktiskt uppfylls.

1.24 ReK skulle välkomna en tydligare redogörelse för den roll och den stödnivå som EU:s strukturfonder har när det gäller att hjälpa de mindre företagen och det bidrag som andra gemenskapsinstrument kan ge. Vi skulle också gärna se att dessa programs stöd till småföretagen blir mer konsekvent.

1.25 Vi anser att det är mycket viktigt att koppla småföretagen till forsknings- och teknikinitiativ, och att ta upp svårigheter som dessa företag ställs inför när det gäller att få tillgång till och utnyttja forskning, innovationer och upphovsrätt. Vi menar dock att ett mer differentierat arbetssätt bör användas för småföretag och icketekniska små och medelstora företag när det gäller att stödja nya idéer så att de kan tillämpas framgångsrikt.

1.26 ReK stöder initiativ till samarbete mellan lokala och regionala myndigheter, företag och deras sammanslutningar, högskolor, universitet och forskningscenter som ett instrument inom den regionala industripolitiken genom upprättande av stödnätverk som kan hjälpa små och medelstora företag att övervinna det som ligger till hinder för ökad konkurrenskraft, bättre utbildning och utnyttjande av innovation.

1.27 Vi ställer oss bakom att statsstödsreglerna reformeras för att ta på sig en del av de små och medelstora företagens risker, förenkla förfaranden och utveckla en mer flexibel uppläggning av stöd som riktas till småföretagen.

1.28 Vi noterar den roll som 7:e ramprogrammet för forskning och utveckling kan spela när det gäller stöd till de små och medelstora företagens forskningsverksamhet, men skulle önska att man lade större tonvikt på innovation, utveckling och tekniköverföring till små och medelstora företag, med tanke på att flertalet av dessa har begränsad forskningskapacitet.

1.29 Kommittén föreslår en förstärkning av de program som erbjuder stöd till småföretagens samverkan i olika organisationer och de åtgärder som underlättar nätverk mellan företagen. Impulser från nätverk med affärsänglar anses vara mycket värdefulla när det gäller att lösa småföretagens problem med att få extern finansiering.

Förstärkt dialog och samråd med de små och medelstora företagens organisationer

1.30 Regionkommittén anser att man måste ta hänsyn till småföretagens hjärtefrågor i ett tidigt skede av EU-lagstiftningsprocessen och av standardiseringsarbetet. Vi efterlyser dock tydligare metoder och förfaranden, så att samrådet med företrädare för de små och medelstora företagen kan förbättras.

1.31 ReK stöder inrättandet av "SMF-panelen" som en mekanism för flexibelt samråd kring kommissionsförslag och utveckling av kommunikation mellan små och medelstora företag och EU-institutionerna, men ställer sig frågande till panelens representativitet.

1.32 Vi vill framhålla vikten av ett samråd med regionala och lokala intressen och efterlyser större klarhet när det gäller hur kommissionen avser att genomföra ett sådant samråd. Vi skulle också vilja veta om man tänker uppmuntra en mer decentraliserad uppläggning av stödet till de små och medelstora företagen.

1.33 Vi vill framhålla den unika position som de lokala och regionala myndigheterna befinner sig i som centrala aktörer på detta område, men också deras roll som samtalspart med berörda intressegrupper i strävandena att öka företagandet.

2. Regionkommitténs rekommendationer

2.1 Regionkommittén uppmanar medlemsstaterna att rådfråga de lokala och regionala myndigheterna i samband med de nationella reformprogrammen och se till att dessa program innebär konkreta åtgärder till stöd för skapande och utveckling av små och medelstora företag. Det bör också göras en tydlig bedömning av hur medlemsstaternas genomförande av de nationella reformprogrammen gynnar de små och medelstora företagen.

2.2 ReK föreslår att man i syfte att upprätta riktlinjer för goda metoder i samband med den pågående analysen av genomförandet av Lissabonstrategin och de nationella reformprogrammen skall lära av tidigare politikinsatser på lokal och regional nivå för stöd till utveckling av små och medelstora företag.

2.3 Kommittén uppmanar kommissionen att uttryckligen erkänna de lokala och regionala myndigheternas roll när det gäller att stödja de små och medelstora företagen. Dessa instanser skapar förutsättningar för företagens utveckling och beständighet genom möjligheter till överlåtelse och har stor betydelse genom ställningen som stor konsument av de små och medelstora företagens varor och tjänster. Mot denna bakgrund anser kommittén att ett effektivare samråd med regionala och lokala organ bör genomföras i fråga om politiska initiativ som berör småföretagen.

2.4 ReK rekommenderar att specifika mål och tidsgränser för genomförandet av de nya åtgärderna i meddelandet fastställs för att underlätta bedömningen av genomförandet, bidra till spridandet av goda metoder och säkerställa engagemanget för genomförandet.

2.5 Kommittén rekommenderar att man i större utsträckning erkänner mångfalden bland de små och medelstora företagen, och anser att stödet bör kunna skräddarsys så att det bland annat är mer flexibelt vad avser utbildning och en lagstiftning som är mer lyhörd för de olika behoven. Kommittén menar att ett mer differentierat arbetssätt bör användas i gemenskapens program för mikroföretag, småföretag och icketekniska små och medelstora företag när det gäller att stödja nya idéer så att de kan tillämpas framgångsrikt.

Främjande av företagsamhet och färdigheter

2.6 Regionkommittén uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att arbeta tillsammans med lokala och regionala myndigheter som har utvecklat och som tillämpar innovativa åtgärder för att stödja den företagarpotential som finns hos kvinnor, ungdomar, minoriteter, invandrare och äldre företagare så att gemenskapens politik i detta avseende kan utvecklas mot bakgrund av den kunskapen. Kommittén rekommenderar att man beaktar möjligheterna att öronmärka specifika åtgärder och anslag för dessa grupper.

Förbättrat marknadstillträde för små och medelstora företag

2.7 Regionkommittén rekommenderar att den översyn av Euro-Info-Center som kommissionen föreslår också omfattar en bedömning av huruvida de ekonomiska resurserna är tillräckliga, liksom centrumens förmåga att ge småföretagen övergripande stöd och rådgivning när det gäller internationalisering inom deras intresseområde.

2.8 Kommittén uppmanar de lokala och regionala myndigheterna att i större utsträckning beakta hur de kan stödja småföretagen inom deras område på ett bättre sätt och ger dem tillgång till marknadsmöjligheter, särskilt när det gäller tillhandahållande av varor och tjänster inom ramen för offentlig upphandling.

Regelförenkling

2.9 Regionkommittén efterlyser större insatser för att minska byråkratin för EU:s småföretag och se till att satsningar som syftar till standardisering inte innebär ytterligare byråkrati som skulle påverka företagen negativt. Kommittén uppmanar till kontakter med representativa sammanslutningar av småföretag för att säkerställa att ny lagstiftning inte hämmar småföretagens tillväxt och innovationspotential.

2.10 Kommittén rekommenderar att adekvata resurser, hög status och tillräckligt politiskt inflytande ges småföretagsrepresentanten så att syftet med uppgiften och småföretagens förväntningar kan uppfyllas.

2.11 Regionkommittén efterlyser bättre samordning mellan politiken för småföretagen och stödprogrammen genom ytterligare utveckling av "one-stop shop"-modellen, exempelvis portaler för e-förvaltning och gemensamma kontaktpunkter för upphandling.

2.12 Regionkommittén uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att överväga initiativ som syftar till att göra småföretagspolitikens utveckling mer konsekvent och förutsägbar, exempelvis förslaget att införa två fasta datum per år då all ny lagstiftning skulle träda i kraft så att småföretagen skulle kunna föregripa konsekvenserna och vara bättre förberedda.

Bryssel den 15 juni 2006

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE

Yttrande från Regionkommittén om "Europaparlamentets resolution om minoritetsskydd och antidiskrimineringspolitik i ett utvidgat EU"

(2006/C 229/09)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

Europaparlamentets beslut av den 8 juni 2005 att rådfråga Regionkommittén i detta ärende, i enlighet med artikel 265 fjärde stycket i EG-fördraget,

presidiets beslut av den 11 oktober 2005 att ge utskottet för konstitutionella frågor och EU:s styresformer i uppdrag att utarbeta ett yttrande i ärendet,

Europaparlamentets resolution om minoritetsskydd och antidiskrimineringspolitik i ett utvidgat EU, T6-0228/2005,

artikel 6 i EU-fördraget och artikel 13 i EG-fördraget,

fördraget om upprättande av en konstitution för Europa, undertecknat den 29 oktober 2004, och i synnerhet del II i detta om grundläggande rättigheter,

direktiven 2000/43/EG och 2000/78/EG om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung och om inrättande av en allmän ram för likabehandling,

Regionkommitténs yttrande om meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: "Icke-diskriminering och lika möjligheter för alla – en ramstrategi" (KOM(2005) 224 slutlig) och förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om "Europeiska året för lika möjligheter för alla (2007) – På väg mot ett rättvist samhälle" (KOM(2005) 225 slutlig – 2005/0107 COD) (CdR 226/2005 fin),

Europaparlamentets resolution om homofobi i Europa (RSP/2005/2666),

Regionkommitténs yttrande om grönboken om jämlikhet och icke-diskriminering i ett utvidgat EU (KOM(2004) 379 slutlig) (CdR 241/2004 fin) (¹),

"Thematic Comments N° 3: The protection of Minorities in the European Union" av *EU network of independent experts on fundamental rights* (EU:s nätverk av oberoende experter i frågor rörande grundläggande rättigheter, 2005),

rapporterna från EUMC (Europeiska centrumet för övervakning av rasism och främlingsfientlighet) om situationen för migranter, minoriteter och i synnerhet romer,

det utkast till yttrande (CdR 53-2006 rév. 1) som antogs enhälligt av CONST-utskottet den 7 april 2006 (föredragande Boris Sovič, borgmästare i Maribor, och Eberhard Sinner, minister i Bayerns delstatsregering och chef för delstatens regeringskansli),

och av följande skäl:

- 1) Respekten för grundläggande rättigheter samt kulturell och språklig mångfald är en grundläggande europeisk tillgång som måste bevaras i samtliga regioner i EU. Frågan prioriteras av Regionkommittén.
- 2) Alla former av diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning måste bekämpas i lika hög grad med motiveringen att samtliga innevånare bidrar till Europas rikedom.

(¹) EUT C 71, 23.3.2004, s. 62.

- 3) Det föreligger en skillnad mellan skydd av minoriteter och policyn för icke-diskriminering; likabehandling av samtliga medborgare är en grundläggande rättighet, inte ett privilegium.
- 4) Varje individ skall ha rätt att vara sig själv, och tolerans och respekt bör vara en allmän attityd i livet och baseras på ömsesidighet i stället för att vara en förmån som bara vissa åtnjuter.
- 5) De lokala myndigheterna spelar en viktig roll i bevarandet av den grundläggande rättigheten mötesfrihet.
- 6) De lokala myndigheterna har ett särskilt ansvar när det gäller att föregå med gott exempel och främja goda metoder.
- 7) Lokala och regionala myndigheter har betydande befogenheter i fråga om folkbokföring, utbildning, polismyndigheter, hälsovård, boende och socialbidrag, vilket garanterar att de grundläggande rättigheterna kan bestå.
- 8) Regionkommittén tog på Europaparlamentets begäran initiativ till en insamling av goda metoder på lokal och regional nivå, och vill därför på ett avgörande sätt bidra till bättre skydd för minoriteter och till genomförandet av policyn för icke-diskriminering.

Vid sin 65:e plenarsession den 14–15 juni 2006 (sammanträdet den 15 juni) antog Regionkommittén följande yttrande enhälligt:

1. Allmänna kommentarer

1.1 Regionkommittén välkomnar Europaparlamentets resolution och håller med om att genomförandet av icke-diskrimineringspolitiken i medlemsstaterna är bristfällig. Kommittén konstaterar dock att genomförandenivåerna visserligen varierar i olika medlemsstater och att vissa länder har varit mer förutseende än andra, men att EU, medlemsstaterna samt regionala och lokala myndigheter redan har tagit fram en vittomspännande förteckning över goda metoder.

1.2 ReK instämmer i Europaparlamentets ståndpunkt att de lokala, regionala och nationella myndigheterna i medlemsstaterna bättre bör samordna sina insatser för att bekämpa alla former av diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder och sexuell läggning, inklusive antisemitism och angrepp mot minoritetsgrupper, framför allt romer.

1.3 Lokala och regionala myndigheter står inför en dubbel utmaning: Å ena sidan skall de ansvara för att diskriminering motverkas och att respekten för lika möjligheter till individuella, ekonomiska och sociala rättigheter efterlevs, å den andra skall de åta sig ett aktivt ansvar för att främja grundläggande rättigheter, inklusive respekten för minoriteters rättigheter.

1.4 Det är därför viktigt att de strategier och regler som tillämpas av de lokala myndigheterna varken rättsligt eller i praktiken är diskriminerande, och att de främjar den sociala, ekonomiska och politiska integrationen.

1.5 Fattigdom, social marginalisering och gettobildning kan leda till extremism. Därför anser Regionkommittén att en effektiv integrationspolitik som inbegriper utbildning och insatser för boende på regional och lokal nivå direkt kan förebygga våldsam extremism. Särskild uppmärksamhet bör riktas till unga i stadsgetton.

1.6 Det finns positiva insatser med målet att säkerställa en högre skyddsnivå för minoritetsmedlemmar i ett antal städer, kommuner och regioner. Insatserna bygger på principen om ett mångkulturellt samhälle och medvetandegörande av EU:s rikedom och mångfald. Därför föreslår Regionkommittén att man tar fasta på de exempel som samlats in av kommitténs ledamöter i en första katalog med bästa praxis på lokal och regional nivå. Förteckningen är inte fullständig. Den återfinns som bilaga till föreliggande yttrande.

2. Synpunkter och rekommendationer

2.1 Att främja mångfald och dialogen mellan kulturer – decentraliserade åtgärder

2.1.1 Regionkommittén anser att regionala och lokala myndigheter kan ge ett mervärde i kampen mot rasism, antisemitism, islamofobi, främlingsfientlighet, homofobi och attacker på minoritetsgrupper, särskilt romer och tredjelandsmedborgare, genom att främja mångfald på gräsrotsnivå och genomföra principen om att mångfald ger välstånd i samhället.

2.1.2 Kommittén föreslår att lokala och regionala myndigheter vidtar lämpliga decentraliserade åtgärder för att öka skyddsnivån för minoriteters rättigheter samt för att bekämpa rasism och främlingsfientlighet i europeiska städer och regioner. Sådana åtgärder är bland andra följande:

- Att inrätta regionala och lokala icke-diskrimineringsbyråer med uppgift att handlägga och insamla klagomål från personer i grupper som har drabbats av diskriminering.
- Att sprida grundläggande information om minoriteternas situation och om icke-diskrimineringspolitiken till en bredare allmänhet.

- Att officiella företrädare för städer, kommuner och regioner offentliggör god praxis.
- Att kontaktpunkterna inom EuropeDirect aktiveras för att främja minoriteters rättigheter och icke-diskrimineringsåtgärder.
- Att evenemang och folkfester anordnas för att sammanföra olika kulturer, traditioner och språkgrupper som återfinns i samma område.
- Att införa fortbildningsprogram för lokala och regionala myndigheter, lärare och journalister för att främja icke-diskriminering och lika behandling av samtliga medborgare.
- Att införa en lättillgänglig och direkt kontakt med förvaltningstjänsterna för medlemmar av minoriteterna när det gäller områden där diskriminering är vanligt.

2.1.3 Kommittén välkomnar att Europaparlamentet i synnerhet lyfter fram situationen för den romska befolkningen som en särskilt svår fråga. Därför anser Regionkommittén att romsamfundet behöver särskilt skydd, också med hänsyn till dess storlek och särdrag.

2.1.4 Integrationen av romer är en stor utmaning för de regionala och lokala myndigheterna. Därför anmodar Regionkommittén EU-institutioner, nationella myndigheter samt lokala och regionala myndigheter att ta fram en gemensam integrerad och decentraliserad metod för att underlätta politisk, social och ekonomisk integration och samtidigt främja respekten för mångfald samt tolerans. I detta sammanhang föreslår kommittén följande åtgärder på lokal och regional nivå:

- Att flexibla utbildningsstrategier tas fram med målet att så långt som möjligt förbättra möjligheterna till integration.
- Att ett utbyte av goda metoder bör ske mellan städer och regioner med romsk befolkning.
- Att kulturella evenemang som belyser romernas kulturella arv och traditioner finansieras.

2.1.5 Regionkommittén vill understryka vikten av dialog bland religiösa och etniska grupper på regional och lokal nivå med syftet att undvika extremism och segregering. Dialogen kunde även leda till övergripande förståelse för jämlikheten och mångfalden i europeiska samhällen.

2.1.6 Kommittén välkomnar att parlamentet framhåller homofobi i Europa som ett särskilt problem, i synnerhet med beaktande av ett antal oroande händelser som nyligen ägt rum i några medlemsstater.

2.2 Att använda och främja standarder och planer för likabehandling

2.2.1 Lokala och regionala myndigheter bör överväga att utforma politiska mål och indikatorer som kunde vara till nytta vid mätningen av framstegen i genomförandet av den politik som eftersträvar jämlikhetsstandarder vid tillhandahållandet av tjänster. Kommittén önskar delta i utarbetandet av sådana indikatorer.

2.2.2 Regionkommittén anser att standarder och planer för likabehandling som bygger på strategier för jämlikhet mellan olika grupper samt likabehandling när det gäller ras, kön, funktionshinder eller sexuell läggning i högre grad kommer att framhäva vikten av rättvis behandling och rättvis tillgång till tjänster hos lokala myndigheter samt till arbete, och har utarbetats som ett verktyg för lokala och regionala myndigheter att likabehandla människor av olika kön och ras eller funktionshinder i kommunal politik och verksamhet på alla nivåer.

2.2.3 Lokala och regionala myndigheter bör tillhandahålla tjänster av hög kvalitet som är tillgängliga för alla och som motsvarar behoven i de mångfacetterade närsamhällena och folkgrupperna i städer. Myndigheterna skall även fastställa ramar inom vilka sammanhållningen och hållbarheten i samhället kan blomstra genom att använda beprövade goda metoder, exempelvis följande:

- Att tillhandahålla rättslig hjälp i form av råd om individers rättigheter.
- Att finansiera centrum för de olika folkgrupperna.
- Att skapa integrationsforum med offentliga diskussioner som ökar kontakterna mellan den befintliga lokalbefolkningen och nyinflyttade.
- Att inrätta samrådsorgan mot diskriminering och tillsätta särskilda rådgivare med ansvar för ras- och könsdiskrimineringsfrågor.

2.3 Att ge tillträde till språkstudier, utbildning och arbetsmarknaden

2.3.1 Regionkommittén påpekar att utbildning är en grundläggande del av integreringen av minoriteter i samhällslivet och det politiska livet i de länder där de är bosatta. Det är även viktigt att lära ut tolerans och respekt för mångfalden. De lokala och regionala myndigheterna spelar en avgörande roll på detta område.

2.3.2 Kommittén uppmanar i enlighet med Europaparlamentet medlemsstaterna att göra sitt yttersta för att se till att barn till flyktingar, asylsökande och invandrare verkligen integreras i utbildningssystemen. De offentliga myndigheterna bör också hjälpa till att säkerställa att minoriteternas medlemmar får alla möjligheter att tillägna sig de språkliga färdigheter som krävs för en framgångsrik integration.

2.3.3 Regionkommittén understryker att tillräckliga kunskaper i det officiella språket i det samhälle där minoriteterna bor kan öka möjligheterna till reell integration. Därför bör lokala och regionala myndigheter inom sina ansvarsområden och där det är lämpligt försäkra sig om att integrationsprogrammen bland annat innefattar möjligheter att studera det officiella språket utan extra kostnad, även på daghem.

2.3.4 Det är oroväckande att se de nedslående återverkningarna av den höga ungdomsarbetslösheten. Därför rekommenderar kommittén att positiva åtgärder vidtas, särskilt när det gäller tillträde till arbetsmarknaden för alla missgynnade grupper.

2.3.5 Kommittén föreslår att dess ledamöters kontaktnät engageras i syfte att förespråka följande:

- Praktikplatser i kommunerna för personer som tillhör en minoritet.
- Ett system med stipendier för de bästa studerandena ur etniska minoriteter eller missgynnade grupper.
- Särskilda språkprogram för invandrabarn.

2.3.6 Regionkommittén noterar de befintliga goda metoderna på regional och lokal nivå i fråga om utbildning och tillträde till arbetsmarknaden, exempelvis följande:

- Tillträde för barn av alla nationaliteter till det allmänna skolväsendet.
- Språkutbildningen står öppen för alla och stöds av kommunerna.
- Tillgång till utbildning och yrkesutbildning som organiseras också för funktionshindrade, tredjelandsmedborgare och äldre befolkningsgrupper i enlighet med principen om livslångt lärande.
- Pedagogiska projekt inom kampen mot diskriminering.
- Kurser som erbjuds på minoritetsgruppernas språk.
- Virtuella byråer för integrationspolitik.
- Bekämpning av diskriminering inom den lokala arbetsförmedlingen, till exempel genom att skicka arbetsgivarna anonym information om arbetssökandena där sökandens efternamn har lämnats bort.

2.4 Tillgång till subventionerade bostäder och offentliga tjänster

2.4.1 Regionkommittén uppmanar medlemsstaterna att upprätta nationella databaser eller sammanställa nationella handledningar med goda arbetsmetoder för de myndigheter som ansvarar för boendefrågor, för att man systematiskt och noggrant skall kunna samla in data som rör invandrades och etniska minoriteters boende.

2.4.2 De lokala och regionala myndigheterna anmodas att öka sina insatser för att säkerställa att icke-diskriminerande åtgärder tillämpas, och i synnerhet

- att kommunala bostäder görs tillgängliga för familjer av alla nationaliteter,
- att man undviker bostadssegregering och, vid behov, tillämpar positiv diskriminering,
- att man upprättar handlingsplaner på lokal och regional nivå för att garantera alla lika tillgång till bostäder.

2.4.3 ReK vill lyfta fram lokala och regionala myndigheters bästa praxis som syftar till att garantera alla medborgare lika tillgång till bostäder och offentliga tjänster, genom att till exempel

- tillhandahålla tekniska och rättsliga garantier och försäkringar för alla befolkningsgrupper,

— göra kommunala lägenheter tillgängliga för invandrare och tredjelandsmedborgare,

— upprätta rådgivningsorgan för att förbättra flyktingars och invandrades tillgång till bostäder,

— starta icke-vinstdrivande program för hyresbostäder,

— garantera invandrades deltagande i de offentliga organ där bostadspolitiken diskuteras,

— säkerställa att alla i lokalsamhället har tillgång till offentliga tjänster på samma villkor och med samma kvalitet.

2.5 Aktiv tillgång till det politiska och medborgerliga livet

2.5.1 Regionkommittén uppmuntrar minoritetsgruppsmedlemmars deltagande i politiken på alla nivåer (lokalt, regionalt, nationellt, EU), och framför allt att de i högre grad involveras i lokalpolitiken. För att uppnå detta bör man öka insynen i de lokala och regionala myndigheternas strukturer och beslutsfattande och öka tillgängligheten så att minoriteters deltagande och den obegränsade mötes- och yttrandefriheten stimuleras.

2.5.2 De lokala och regionala myndigheterna bör uppmuntra representanterna för olika etniska invandrargrupper att spela en mer ansvarstagande roll i medlemsstaternas samhällen och inom de regionala och lokala myndigheterna.

2.5.3 Kommittén välkomnar de initiativ som har inletts i ett antal städer och regioner där särskilda åtgärder för att främja utövandet av politiska rättigheter har införts, till exempel

- upprättandet av rådgivande organ,
- en eller flera minoritetsrepresentanters mandat i kommunfullmäktige,
- minoritetsmedlemmars oinskränkta deltagande i lokala och kommunala val,
- upprättandet av forum för kommunala aktiviteter mellan den befintliga lokal-befolkningen, invandrare och alla former av missgynnade grupper.

2.5.4 Regionkommittén manar till konkreta åtgärder som ger de organ som representerar medlemmarna av nationella minoriteter nödvändiga förutsättningar för att de verkligen skall kunna ta del i utvecklingen och genomförandet av strategier och program som rör minoriteternas utbildning och yrkesmässiga integrering.

2.5.5 Kommittén betonar lokala och regionala medias ansvar för att främja tolerans och respekt för mångfalden samt deras roll för att säkerställa en effektiv kommunikation och stimulera minoriteterna att ta aktivare del i det lokala politiska livet och i samhällslivet.

2.6 Främjande av datainsamling på regional och lokal nivå

2.6.1 För att kunna utvärdera genomförandet av icke-diskriminerande åtgärder krävs data som är indelade efter etnisk tillhörighet.

2.6.2 ReK vill på nytt framhålla att kommissionen bör publicera en handbok med goda exempel på åtgärder mot diskriminering som de lokala myndigheterna kan tillämpa i sin roll som arbetsgivare, som tillhandahållare och producent av varor och tjänster och som pådrivande aktör i sammanhållningspolitiken och i kampen mot diskriminering. En sådan handbok bör inbegripa de lokala myndigheternas plikter när det gäller att säkerställa de grundläggande rättigheterna, inklusive mötesfriheten, och de lokala myndigheternas särskilda ansvar för att föregå med gott exempel och bekämpa uttalanden som skäligen kan uppfattas som hatfyllda eller som kan legitimera, sprida eller främja raserhat, främlingsfientlighet, antisemitism, homofobi eller andra former av diskriminering och hat som grundar sig på intolerans. I detta sammanhang vill ReK erbjuda sitt stöd till kommissionen när det gäller att samla in data på regional och lokal nivå.

2.6.3 För att man skall kunna utveckla effektiva åtgärder som främjar jämlikhet och bekämpar alla former av diskriminering är bättre datainsamling, kartläggning och utvärdering av stor vikt. Kommittén upprepar att lokala och regionala myndigheter måste involveras vid sidan av kommissionen för att upprätta jämförbara kvantitativa data som fastställer och belyser omfattningen av existerande ojämlikheter.

Bryssel den 15 juni 2006

3. Avslutande kommentarer

3.1 Regionkommittén betonar vikten av ett förbättrat interinstitutionellt samarbete mellan EU-institutionerna, Europarådet, FN och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) och understryker den roll som icke-statliga organisationer samt nationella, gränsöverskridande och europeiska sammanslutningar av regionala och lokala myndigheter spelar i denna process.

3.2 Kommittén skulle gärna se att man i högre grad beaktar den regionala dimensionen i rapporterna från Europeiska centrumet för övervakning av rasism och främlingsfientlighet och från *EU Network of Independent Experts on Fundamental Rights* (EU:s nätverk av oberoende experter i frågor rörande grundläggande rättigheter).

3.3 ReK anser att EU bör komplettera medlemsstaternas åtgärder på lokal, regional och nationell nivå genom att bevilja lämpliga anslag, och att medlemsstaterna skulle kunna delegera en del av sina beslutsbefogenheter över strukturfonderna till de regionala och lokala myndigheterna, i linje med unionens decentraliseringspolitik.

3.4 Regionkommittén efterlyser en adekvat finansiering av lokala och regionala insatser som syftar till att bekämpa diskriminering och garantera skydd för alla medborgares rättigheter.

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE

BILAGA

SKYDD AV MINORITETER PÅ REGIONAL OCH LOKAL NIVÅ: GODA LÖSNINGAR ⁽¹⁾

Många av de goda lösningar på lokal och regional nivå som presenteras här och som syftar till att förbättra minoriteternas situation och främja strategier för antidiskriminering är resultatet av en enkät som gjorts bland ReK:s ledamöter samt bland lokala och regionala myndigheter, organisationer och sammanslutningar. ReK hoppas kunna komplettera denna begränsade förteckning så att den kan användas i samband med EU-åtgärder som främjar normer för likabehandling av alla.

1. Att främja mångfald och dialogen mellan kulturer

- I Tyskland har *Bayerskt forum* utvecklat ett antal åtgärder på temat "integration genom dialog" (dvs. offentliga diskussioner). Syftet med dessa åtgärder är att öka kontakten mellan ursprungsbefolkningen och inflyttade utlänningar samt att undvika att det uppstår kulturella och språkliga getton, så kallade "parallelsamhällen".
- I staden Corps-Nuds i Frankrike ses nyinflyttade som en del av samhället och uppmanas att ta del i all lokal social verksamhet. Dessutom har barn av alla nationaliteter tillträde till det allmänna skolväsendet. Även funktionshindrade och vuxna arbetssökande garanteras tillträde till offentlig utbildning, i enlighet med principen om livslångt lärande.
- I Bremen (Tyskland) har en rad integrationspolitiska åtgärder vidtagits. Alla har det gemensamt att de främjar interkulturell och interreligiös dialog för att dels komma främlingsfientligheten in på livet, dels förebygga tendenser till radikaliserings och segregering.
- Ungdomsnatt: Denna kväll högtidlighålls årligen i Bremens rådhus minnet av nazismens offer. Det övergripande målet är att en tillbakablick i historien kopplas till ett engagemang för en människovänlig nutid. Cirka 3 000 människor brukar delta i ungdomsnatten, varav tre fjärdedelar ungdomar. Varje år har evenemanget ett nytt tema. Under tidigare ungdomsnätter har temat varit exempelvis "Möte med sinter och romer". Utöver föredrag från tidsvittnen, utställningar och diskussionsforum anordnas också teaterföreställningar, idrottsevenemang och konserter av alla typer, från klassisk musik till hip-hop, det vill säga något för varje smak och ålder.
- Religionernas stadskarta: Ett framgångsrikt projekt som har sitt ursprung i ungdomsnatten är religionernas stadskarta, av unga för unga. Detta projekt har startats av ungdomar av skilda trosuppfattningar i Bremen för att åstadkomma ett utbyte mellan religionerna och bättre förståelse för de olika trosriktningarna. Ett ungdomsforum anordnas för alla religiösa grupper i Bremen i samband med utarbetandet av kartan, då ungdomar kan lära känna varandra, utbyta åsikter och umgås. Ungdomarna har skapat en interaktiv Internetportal med en stadskarta där alla kyrkor, moskéer och församlingshus i de olika stadsdelarna redovisas. Dessutom finns ett diskussionsforum på Internet där ungdomar kan diskutera Gud och världen. Religionernas stadskarta har visat att det finns en önskan om interreligiös dialog bland unga. Denna möjlighet erbjuds inte i tillräcklig utsträckning i religionsundervisningen, som är uppdelad efter trosinriktning. Ungdomar vill veta hur andra religiösa ungdomar tror och lever, genom en dialog på samma nivå, utan hierarki och auktoriteter.
- Bremens islamiska vecka: I Bremen läggs särskild vikt vid integrationen av islamiska medborgare. Under den islamiska veckan ges muslimer möjlighet att offentligt presentera sin tro och sin kultur. Alla kan ta del av muslimers tro och liv i Bremen: Det anordnas en rad föredrag, diskussioner och utställningar som erbjuder information, samtal och informella möten. Det handlar inte om att tala om muslimerna, utan med dem. Kritiska åsiktsutbyten är inte bara tillåtna, utan uppmuntras.
- Mottagning i Bremens rådhus med anledning av slutet på fasteperioden: I samband med att fastemånaden ramadan avslutas inbjuds de muslimska medborgarna av Bremens senat tillsammans med medlemmar av andra trossamfund att fira avslutningen av fastan. Muslimerna accepterar alltid gärna inbjudan. Det visar att muslimerna, deras kulturella arv och deras tro respekteras i staden.
- Programmet "Porto utan gränser" (Portugal) är en strategi för analys, eftertanke och hantering av invandringsfrågan i staden. 33 invandrарorganisationer deltar i arbetet och företrädar de olika invandrargrupperna i Porto. Verksamheten

⁽¹⁾ Källor: Information insamlad av ReK:s ledamöter; "Thematic Comments № 3: The protection of Minorities in the European Union" av EU network of independent experts on fundamental rights (EU:s nätverk av oberoende experter i frågor rörande grundläggande rättigheter) (2005); EUMC:s årliga rapport, del II "Racism and Xenophobia in the EU Member States trends, developments and good practice" (2005).

i programmet har en rad olika mål och syftar till att alla aktörer skall utvecklas socialt genom integration och deltagande så att social sammanhållning upprätthålls och främjas. Här tas två aktiviteter upp eftersom de återkommer regelbundet och eftersom invandrarorganisationer deltar i planeringen, utvecklingen och utvärderingen:

- **"En historia att berätta"**: Syftet med denna verksamhet är att ta fram och samla in betydelsefulla historier ur de olika folkgruppernas kulturarv och att föra ut dessa till en bredare publik genom att arrangera fritidsaktiviteter och uppträdanden på olika välkända ställen i staden.
- **Möte med invandrargrupperna**: Huvudsyftet med denna aktivitet är att befästa relationerna mellan olika grupper för att fira och främja den kulturella mångfalden i staden Porto. Olika typer av sociokulturella evenemang och informationsverksamhet anordnas med deltagande av både lokalbefolkning och folk utifrån i utställningar och försäljning av kulturella och gastronomiska produkter. Detta är ett årligt evenemang som hålls i en av stadens välkända byggnader och besöks av hundratals människor.
- Programmet Inter-Nation i Vallonien (Belgien) grundar sig på kulturmöten och förvärvandet av specifika yrkeskunskaper. Det syftar till att skaffa arbete till sådana arbetssökande som fortfarande är alltför underutnyttjade på arbetsmarknaden. Programmet syftar särskilt till att främja den mellankulturella tillgång som människor med utländsk härkomst har i arbete med internationell koppling. Samtidigt erbjuder Inter-Nation företagen utbildad personal som kan stödja dem i deras arbete.
- I München har man utvecklat projektet "aktiva tillsammans i Neuperlach", som går ut på att det i invånarnas trädgårdar anordnas kommunala aktiviteter för tyskar och invandrare som bor i samma område. Projektet ökar kommunikationen och integrationen mellan personer av olika kulturellt, etniskt och rasmässigt ursprung.
- I Amsterdam i Nederländerna har man inlett projektet "Andra världskriget i rätt perspektiv", som syftar till att bekämpa diskriminering och antisemitism och till att öka toleransen och respekten.

2. Att använda och främja standarder och planer för likabehandling

- I Spanien genomförs i Madridregionen den regionala integrationsplanen 2006–2008. Den utarbetas med stöd från regionens alla sociala sektorer och med deltagande av mer än 1 000 företrädare och sakkunniga för att säkerställa invandrarintegrationen. Det är första gången en spansk region har öronmärkt mer än 4,4 miljarder euro för integreringen av invandrare. Alla invandrare får, oavsett sin administrativa status, fri tillgång till Madrids utbildnings- och sjukvårdssystem, precis som övriga invånare i Madrid. Madridregionen har dessutom inrättat centrum för socialt stöd till invandrare (CASI) för att stärka det grundläggande stödnätet, i synnerhet för sårbara invandrare, och man har också inrättat centrum för invandrades deltagande och integration (CEPIS) för att främja, stimulera och visa upp invandrargruppernas kulturella rikedom.
- I Wien har det inrättats virtuella kontor för integrationspolitik. Dessutom har en särskild avdelning för integration och mångfald inrättats för att utveckla hanteringen av mångfaldsfrågor och för att organisera och utvidga rådgivningsservicen för nya invandrare som flyttar dit. Denna avdelning samarbetar med invandrarorganisationerna och stöder integrationsrelaterade åtgärder och projekt, exempelvis på språkinlärningsområdet.
- I regionen Emilia Romagna i Italien har det inrättats rådgivande antidiskrimineringsorgan, och de lokala myndigheterna har infört särskilda rådgivare med befogenhet att ingripa om det förekommer diskriminering på grund av ras eller kön.

3. Att ge tillträde till språkstudier, utbildning och arbetsmarknaden

- I storstadsregionen Rennes i Frankrike erbjuds personer som flyttar till regionen olika slag av aktiviteter och utbildningar för att säkerställa att de integreras i lokalsamhället. Dessutom finns det en särskild budget för inrättandet av lokala mottagningscentrum.
- I Wien erbjuds nyanlända invandrare alfabetiseringskurser och grundkurser i tyska språket med speciell inriktning på kvinnor och med barnomsorgsmöjligheter.
- I Škocjan i Slovenien har det införts en integrationspolitik med hjälp av ett program som syftar till att informera om främlingsfientlighet på lokal nivå.
- För att bekämpa diskriminering på arbetsmarknaden har det franska departementet Rhône-Alpes uppmanat den lokala arbetsförmedlingen att skicka arbetsgivarna anonym information om arbetssökandena där sökandens efternamn har utelämnats.

4. Tillgång till bostäder och offentliga tjänster

- I Wien har alla medlemmar i lokalsamhället (oberoende av nationalitet, kön, ras eller religion) lika tillgång till stadens offentliga tjänster, och tjänsterna är av samma kvalitet för alla. Vidare har kommunerna stöttat och finansierat projekt som främjar och utvecklar pluralistiska strategier. Staden främjar en kulturell, språklig och samhällelig mångfald, och alla medlemmar i samhället har tillgång till rättshjälp i form av råd beträffande den enskilda individens ställning.

- I Barcelona har alla registrerade personer tillgång till offentliga tjänster, även de som inte har formellt uppehållstillstånd. De katalanska lokala myndigheterna försöker anpassa befintlig lokal service till invandrades behov och målsättningar, främst i form av praktisk hjälp vid ankomst och med bostad, finansiellt stöd till åtgärder när det gäller mångfald och medborgarskap, samt kunskapsförmedling för beslutsfattande. Dessutom har Barcelonadistriktet upprättat en plan för mångfald och medborgarskap samt ett lokalt nätverk för mångfald och medborgarskap.
- I staden Corps-Nuds i Frankrike är de kommunala bostäderna tillgängliga för familjer av alla nationaliteter, inklusive romer.
- Den katalanska regeringen har inrättat "La Red de Bolsa de Vivienda Social", som syftar till att göra det enklare för alla sociala grupper att få tillgång till anständiga bostäder genom att man tillhandahåller tekniska och rättsliga garantier, försäkringar och en garanti på maximalt sex månader.
- I Salzburg, Krems och Guntramsdorf i Österrike har invandrare och tredjelandsmedborgare fått tillgång till kommunala bostäder. Rådgivningsorganisationen "Wohndrehscheibe", som arbetar för att förbättra flyktingars och invandrades tillgång till bostäder, utsågs år 2004 till en av 107 "bästa lösningar" som kandiderade till priset Dubai International Award.
- I Tjeckien kräver programmet för byggande av servicebostäder att kommunerna stöder byggandet av nya bostäder som förses med sociala tjänster, så att man på detta sätt kan hjälpa grupper som riskerar att drabbas av social utestängning.
- Sedan 1994 har Madridregionen utvecklat ett särskilt program för bostadsförmedling som hjälper invandrare i regionen att finna bostad. Man tillhandahåller anständiga bostäder för invandrarna, upprättar flera system för förmedling och garantier för invandrarsamfundet i samband med hyra eller köp på bostadsmarknaden. Programmet inbegriper också tillgång till bostadsdelning och underlättar skapandet av kooperativ som kan hyra eller köpa bostad.
- I Slovenien har det införts ett program som skall sporra kommunerna att tillhandahålla hyresbostäder utan ekonomisk vinning år 2005. Genom programmet uppmanar man kommunerna att bygga och renovera bostäder som skall hyras ut utan ekonomisk vinning.
- I staden Gent har offentliga och privata aktörer undertecknat en förklaring om icke-diskriminering på bostadsmarknaden för att säkerställa att alla former av diskriminering på bostadsmarknaden avlägsnas och förhindras.
- I staden Verona erbjuder kooperativet "La casa per gli Extracomunitari" bostäder åt invandrare och ser till att de har möjlighet att delta i offentliga forum där bostadspolitikens diskuteras.

5. Aktiv tillgång till det politiska och medborgerliga livet

- I Italien har staden Turin beslutat att ge alla utlänningar som varit lagligt bosatta i staden under de senaste sex åren tillträde till kommunala val.
- I Danmark anges i integrationslagstiftningen att kommunerna har möjlighet att inrätta integrationsråd med befogenheter att utarbeta rådgivande rapporter om initiativ och resultat vad avser integration i kommunen i allmänhet eller om introduktionsprogram som kommunen erbjuder. Integrationsrådet består av minst sju medlemmar bosatta inom kommunen och utsedda av kommunstyrelsen. Medlemmarna utses bland medlemmarna i lokala sammanslutningar av invandrare eller flyktingar. Dessutom utses medlemmar med anknytning till skolstyrelser och andra lokala sammanslutningar. Att upprätta ett integrationsråd ses som det första steget i invandrarnas och flyktingarnas integration i den politiska processen. Erfarenheterna visar att många invandrare och flyktingar som varit medlemmar av integrationsråd senare engagerar sig mer formellt i den politiska processen, exempelvis i kommunfullmäktige. Cirka 60 danska kommuner har inrättat integrationsråd.
- Portos (Portugal) kommunala kommitté för invandrargrupper är ett rådgivande organ som avger rapporter till stadsfullmäktige. Dess roll är att utgöra en interaktiv plattform för information och debatt mellan de utländska folkgrupper som bor i Porto samt mellan dessa grupper och de lokala myndigheterna. Genom dessa möten får de lokala myndigheterna veta sammanslutningarnas åsikter om förslag till projekt som planeras i syfte att underlätta integrationen av de berörda folkgrupperna. Deltagarna diskuterar också de huvudsakliga hinder som sammanslutningarna står inför när de genomför sina egna projekt. De sammanslutningar som företräder invandrargrupperna i Porto har visat ett starkt intresse för den kommunala kommittén redan från början. Sammanlagt 13 sammanslutningar för närvarande är representerade i kommittén, och de lokala myndigheterna arbetar således aktivt med en tämligen representativ del av de utländska folkgrupperna i Porto. Kommittén har också gett upphov till avsevärt intresse bland institutionerna: den höge kommissarien för immigration och etniska minoriteter deltar i den som observatör. Här finns således en stabil utgångspunkt för arbetet, som man hoppas kommer att byggas ut i framtiden. Detta rådgivande organ är en viktig del i Portos stadsfullmäktiges politik för att komma närmare sina medborgare, och visar hur högt prioriterat det aktiva medborgarskapet och deltagardemokratien är. Dess syfte är att göra kommittén så representativ som möjligt med avseende på de olika folkgrupper som bor i staden, och fler sammanslutningar uppmanas delta: De som önskar delta kan sända in en ansökan till stadsfullmäktiges ordförande.

- I Spanien garanterar Asturiens regionregering att alla personer som bor i regionen har tillgång till sociala förmåner. Vidare ger myndigheterna tekniskt och ekonomiskt stöd till utvecklingen av de mänskliga resurserna, och de har även infört förebyggande åtgärder för att göra det lättare för olika grupper som diskrimineras eller riskerar att diskrimineras att delta i samhället. En plan för social integration har utformats med särskilda åtgärder som främjar social integration av minoriteter när det gäller bostäder, utbildning, hälsovård och sociala tjänster.
- I Italien deltar företrädare för minoriteterna i Florens stadsfullmäktige, bland annat ledaren för den senegalesiska befolkningen i Toskana.
- I Berlin har ett system för regelbunden övervakning av minoriteternas situation införts för att underlätta integrationen. Staden Berlin har skapat en "grannskapsfond" som utgör ett framgångsrikt exempel på en modell som ökar det offentliga deltagandet och integrationen.

6. Skydd av den romska minoriteten

Belgien

- Med stöd av det flamländska rådets förordning om jämlikhet och lika möjligheter beviljas vissa skolor i Belgien extra medel utgående från antalet elever som tillhör missgynnade grupper, inklusive romer.
- I Belgien inrättade den flamländska regeringen år 1997 ett flamländskt utskott för mobilt boende, vars uppgift är att utarbeta konkreta förslag till hur man skall lösa problem i anslutning till resandefolkets boende och upprättandet av boplatser för dessa.
- I Flandern har fem "enheter för resandefolk" inrättats i regionala integrationscenter, i enlighet med förordningen om den flamländska politiken beträffande etniska och kulturella minoriteter. Dessa enheter skall utvärdera och genomföra minoritetspolitiken. I regionen Vallonien inrättades år 2001 ett förmedlingscentrum för resandefolk som skall övervaka alla projekt som rör resandefolk och medla mellan dessa och de offentliga myndigheterna.

Tjeckien

- I Tjeckien finns det samordnare för romerna både på regional nivå och i huvudstaden Prag, medan romerna på lokal nivå ses som en nationell minoritet.
- Den icke-statliga organisationen för ömsesidig samexistens och polisen i regionen Ostrava anordnade ett sommarläger för romska barn år 2004. Avsikten var att förbättra kommunikationen och samarbetet mellan polisen och romerna.

Frankrike

- I Frankrike finns det i några skolor en speciallärare som underlättar integrationen av de romska barnen. Vissa skolbussar har reserverats för romska elever, och man övervakar att de verkligen deltar i undervisningen.

Tyskland

- I Tyskland finns det ett centralråd för tyska sinter och romer, som är en paraplyorganisation för nio sammanslutningar på delstatsnivå och ett flertal regionala och lokala sammanslutningar. Rådet företräder de romska kommittéerna och bevakar deras intressen.

Grekland

- I staden Patros har omfattande åtgärder vidtagits för att skydda den romska minoriteten. Man har bland annat infört regelbundna läkarbesök och vaccinering, program som underlättar de lokalt bosatta romernas tillträde till arbetsmarknaden och en aktiv bostadspolitik som inkluderar statligt bostadsstöd.

Ungern

- I Ozd i Ungern har de lokala myndigheterna och det lokala minoritetsrådet startat ett program för att rusta upp ett område där det råder stort förfall och social utestängning.

Slovenien

- I Slovenien garanterar konstitutionen att minoriteterna får använda sitt eget språk som officiellt språk i det område där de bor. Detta gäller de ungerska och italienska minoriteterna. Dessa två minoriteter har också i företrädare i det nationella parlamentet.

- Genom kontoret för nationella minoriteter förbereder regeringen rättsliga åtgärder när det gäller romernas särskilda status, särskilda rättigheter och skydd i landet. Möjligen är det den första regeringen inom EU som arbetar på detta sätt. Genom lagen om lokalt självstyre och lagen om lokalval har romerna i Slovenien sedan inledningen av denna mandatperiod haft möjlighet att välja fullmäktigeledamöter som företräder romerna i de områden där romer bor. Inom ramen för regeringens program för stödåtgärder till romerna kommer kommunen Rogašovci att genomföra ett program med offentliga initiativ "om romerna för romerna", inklusive offentlig finansiering av projekt som syftar till att lösa problem när det gäller allmännyttig infrastruktur, utbildning och sociala och kulturella frågor, samt att tillhandahålla rättsligt stöd till romerna.
- Institutet för undervisningsforskning i Ljubljana har startat ett projekt för att integrera romska barn i det vanliga skolsystemet i Slovenien. Målet med projektet är att förbättra de romska barnens möjligheter att få undervisning på förskole- och grundskolenivå i regionen Dolenjska.

Spanien

- I Spanien har den katalanska regeringen startat programmet "Prolloguer" i syfte att stödja romer och andra grupper som diskrimineras. Programmet är mycket enkelt: Tomma lägenheter köps upp, restaureras och hyrs ut åt invandrare och missgynnade sociala grupper.
- Madridregionen driver sedan 1999 APOI-projektet, ett projekt för social integrering av östeuropeiska etniska minoriteter. Integrationsprocessen bygger på tre skeden: välkomnande, bosättning, inklusive sökande efter arbete och bostad, samt uppföljning. APOI verkar på fyra nivåer: individen, familjen, gruppen och folkgruppen. Arbetssättet är aktivt och inriktat på deltagande, och invandrarna görs delaktiga i sin integration. Eventuella problem behandlas på individnivå ur ett helhetsperspektiv.
- Stadsstyrelsen i Barcelona har inrättat ett råd för stadens romska befolkning. Rådet fungerar som ett rådgivande organ vars syfte är att öka välfärden och livskvaliteten för de romer som bor i staden.

Storbritannien

- I Storbritannien har man inlett ett projekt för att öka romernas och resandefolkens kunskaper. Programmet går ut på att man engagerar föräldrar, intervjuar barn och ändrar eller anpassar teoretiska program så att antalet romska elever ökar. Merparten av de lokala myndigheterna har en utbildningstjänst för resandefolk, vars syfte är att främja romernas utbildning. I en skola har man till exempel infört ett flexibelt program med undervisning i läsning, skrivning, matematik och friluftaktiviteter utanför skolan, och en kommun har utformat paket som skall underlätta övergången från grundskolan till gymnasiet.
-

Utkast till yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Kommissionens bidrag under och efter perioden av eftertanke: Plan D som i demokrati, dialog och debatt" och "Vitbok om EU:s kommunikationspolitik"

(2006/C 229/10)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

"Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Kommissionens bidrag under och efter perioden av eftertanke: Plan D som i demokrati, dialog och debatt" (KOM (2005) 494 slutlig) och "Vitbok om EU:s kommunikationspolitik" (KOM(2006) 35 slutlig),

kommissionens beslut av den 13 oktober 2005 att i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i detta ärende,

presidiets beslut av den 15 november 2005 att ge utskottet för konstitutionella frågor, EU:s styresformer och ett område med frihet, säkerhet och rättvisa i uppdrag att utarbeta ett yttrande i frågan,

Nicefördraget (EGT C 80, 10.3.2001, s. 1),

Fördraget om upprättande av en konstitution för Europa, vilket undertecknades av stats- och regeringscheferna den 29 oktober 2004 (CIG 87/04 rév. 1, CIG 87/04 Add 1 rév. 1, CIG 87/04 Add 2 rév. 1),

den deklaration om ratificering av det fördrag om upprättande av en konstitution för Europa som utfärdats av medlemsstaternas statschefer och regeringschefer (Europeiska rådets möte den 16–17 juni 2005),

samarbetsavtalet mellan Regionkommittén och Europeiska kommissionen (CdR 197/2005 punkt 11) som undertecknades den 17 november 2005,

Europaparlamentets resolution om en period för eftertanke: strukturen, ämnena och ramen för en utvärdering av debatten om Europeiska unionen, A6-0414/2005,

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén Kommissionens bidrag under och efter perioden av eftertanke: Plan D som i demokrati, dialog och debatt" (CESE 1390/2005 fin) ⁽¹⁾,

Regionkommitténs yttrande av den 13 oktober 2005 om "En period för eftertanke: strukturen, ämnena och ramen för en utvärdering av debatten om Europeiska unionen" (CdR 250/2005 fin) ⁽²⁾,

Regionkommitténs yttrande av den 17 december 2002 om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om "En informations- och kommunikationsstrategi för Europeiska unionen" (CdR 124/2002 fin) ⁽³⁾,

det utkast till yttrande (CdR 52/2006 rév. 1) som antogs den 7 april 2006 av utskottet för konstitutionella frågor, EU:s styresformer och ett område med frihet, säkerhet och rättvisa (föredragande: **Mercedes Bresso**, provinsordförande i Turin (IT-PSE),

och av följande skäl:

- 1) Bristen på kommunikation mellan EU och unionsmedborgarna tyder på att det råder ett demokratiskt underskott i EU. De stora beslut som påverkar européernas liv fattas genom komplicerade förhandlingar mellan regeringar och institutioner, och medborgarna är till stor del passiva, tillfälliga åskådare.

⁽¹⁾ EUT C 65, 17.3.2006, s. 92–93.

⁽²⁾ EUT C 81, 4.4.2006, s. 32–36.

⁽³⁾ EUT C 73, 26.3.2003, s. 46–52.

- 2) Fram till dess att det demokratiska underskottet åtgärdats genom institutionella reformer, som utkastet till konstitutionellt fördrag för övrigt skulle initiera, och till dess att man slutligen accepterar den roll EU:s befintliga demokratiska organ spelar och det arbete de utför, är EU-institutionernas främsta uppgift att bidra till att åtgärda det demokratiska underskottet med andra medel och på så vis ge medborgarna möjlighet att yttra sig över Europaprojektets politiska framtid.
- 3) Det är viktigt att inte bara åstadkomma effektiva kommunikationsmedel utan även att fastställa kommunikationsverksamhetens syften och att offentliggöra dessa. Likaså är det nödvändigt att stärka olika forum för medborgarinflytande och föra in EU-projektets grunder som en del av utbildningen i skolorna. Syftet med denna process är att åtgärda det demokratiska underskottet och ge medborgarna möjlighet att yttra sig över Europaprojektets politiska framtid, särskilt när det gäller Europas institutionella och politiska karaktär och frågan om huruvida man tänker utvidga eller inskränka gemenskapspolitiken och öka, bibehålla eller minska den ekonomiska och politiska integrationen.
- 4) Unionens kommunikationspolitik bör syfta till att skapa ökad medvetenhet om unionen. En sådan kan endast skapas om det bland allmänheten finns ett stöd för det europeiska samarbetet. Utgångspunkten måste därför vara ämnen och frågor som påverkar medborgarnas dagliga liv och där det europeiska samarbetet har ett tydligt mervärde. Alla måste inse att detta kräver en långsiktig insats.
- 5) De regionala och lokala myndigheterna spelar en central roll i debatten om unionens framtid. De mobiliserar medborgarna i deras hjärtefrågor och organiserar strukturerade debatter med allmänheten och deras folkvalda inom lokala och regionala institutioner och med ledamöter av Europaparlamentet. Vi hoppas att å ena sidan Regionkommittén som företrädare för de lokala och regionala myndigheterna och å den andra Europaparlamentet, där det överstatliga medborgarskapet kommer till uttryck får delta som fullvärdig part i denna process så att en verklig kommunikation på flera nivåer kommer till stånd.

Yttrandet antogs enhälligt vid Regionkommitténs 65:e plenarsession den 15 juni 2006.

Regionkommitténs synpunkter och rekommendationer

1. ReK:s synpunkter och rekommendationer rörande perioden av eftertanke och plan D

1.1 Regionkommittén inser att perioden av eftertanke ger tillfälle att återlansera gemenskapsprocessen och att de europeiska styresformernas nuvarande kris inte får innebära att det europeiska integrationsprojektet ifrågasätts. All gemenskapspolitik kommer att bli fruktlös om den inte grundar sig på ett återupprättande av den demokratiska grundvalen för Europaprojektet.

1.2 EU kan inte bli en verklig ödesgemenskap om man inte bland medborgarna kan förankra och sprida känslan av att ha en gemensam identitet i mångfalden, inte kan förmedla de grundläggande värdena till nya generationer, inte lyckas ge uttryck för och främja dessa värden gentemot den övriga världen, inte lyckas få medborgarna att förstå de viktigaste mekanismerna för dialog och samverkan mellan institutionerna och inte lyckas förmedla grundläggande kunskaper om den europeiska integrationens viktigaste aspekter på ekonomisk, politisk, historisk och social nivå – men de måste framför allt delta mer aktivt i uppbyggnaden av Europa och i beslutsprocessen.

1.3 Kommittén framhåller att ett av dess mål är att fullfölja konstitutionsprocessen. Därför motsätter sig ReK tanken på att överge det konstitutionella fördraget till förmån för Nicefördraget, liksom olika former av fritt val i genomförandet (att plocka russen ur kakan). ReK hoppas att man antar ett konstitutionellt fördrag som befäster ett politiskt, blomstrande, starkt och medborgarinriktat EU. Vi uppmanar till ratificering av ett konstitutionellt fördrag senast 2009, med beaktande både av problemen i vissa medlemsstater och ståndpunkterna hos dem som redan ratificerat fördraget. EU måste därför förlänga perioden för eftertanke och inte utesluta någon möjlighet till framsteg i den europeiska integrationen som kan ge medborgarna en bättre bild av Europa, oavsett om det sker genom fullständig eller delvis enighet.

1.4 Kommittén pekar i sammanhanget på de tendenser till nationalism och protektionism som gör sig påminda inom EU. Dessa tendenser är en fara för unionens vidare utveckling.

1.5 Perioden av eftertanke ger möjlighet att koncentrera den europeiska debatten till fördelarna med flernivåstyre (*multilevel governance*), för att motsvara Europaprojektets ideal som sammanfattas i mottot för det konstitutionella fördraget, "Förenat i mångfalden".

1.6 Regionkommittén anser att subsidiaritets- och närhetsprinciperna bör vara integrerade fullt ut i gemenskapsmetoden för att åstadkomma effektivitet och legitimitet eftersom det i detta skede handlar om ett instrument som är nödvändigt för att föra unionen närmare medborgarna.

1.7 Kommittén konstaterar att ett offentligt europeiskt rum endast kan skapas om EU på nytt lanserar en politisk integration som ger medborgarna möjlighet att engagera sig i valet av tydliga politiska riktlinjer för kontinentens framtid.

1.8 Kommittén konstaterar att stora ansträngningar måste göras för att utveckla en europeisk medborgaranda som främjar ett fullständigt och medvetet deltagande från medborgarnas sida i konstruktionen av det europeiska projektet.

1.9 ReK anser att alla folkvalda har ansvar för att dessa angelägna krav uppfylls. Kommittén uppmanar alla folkvalda på lokal, regional, nationell och europeisk nivå att samverka för att skapa en demokratisk förbindelselänk till medborgarna. Mot denna bakgrund ser kommittén gärna att man intensifierar det mellaninstitutionella samarbetet med Europaparlamentet och de övriga institutionerna, i syfte att i avsevärd utsträckning stärka samrådet med de lokala och regionala myndigheterna inom EU.

1.10 Kommittén är övertygad om att dialogen med medborgarna, de politiska organisationerna, fackföreningarna och sammanslutningarna borde föras permanent och på grundval av en förtroendepakt. Av detta skäl bör perioden för eftertanke användas för att ta reda på vad medborgarna tycker. Detta förutsätter att EU:s institutioner tillämpar en öppenhet och tillgänglighet som underlättar för medborgarna att delta i debatter och diskussioner. För detta ändamål bör det finnas ett permanent och strukturerat samarbete mellan de institutioner som ansvarar för planeringen.

1.11 ReK anser att man inom EU och alla dess institutioner och organ systematiskt bör lyfta fram den stora betydelse som den lokala och regionala dimensionen i medlemsstaterna har haft för den europeiska integrationsprocessen. Integrationsprocessens lokala och regionala dimension är unik och kan bidra till att ge EU:s samtliga beslut en större demokratisk legitimitet. Därför bör man i mycket större utsträckning beakta ReK:s yttranden om man vill stärka EU:s demokratiska legitimitet.

1.12 Enligt kommissionens egen vitbok om styresformer och utkastet till konstitutionellt fördrag bör Regionkommittén tilldelas instrument som gör det möjligt – åtminstone på de områden där ReK skall rådfrågas – att följa upp kommissionens genomförande av de åtgärder som antogs med dess rapport.

1.13 Regionkommittén anser att decentraliserade kommunikationsstrategier bör använda den demokratiska potential som utgörs av ReK:s ledamöter och deras europeiska mandat. Detta

innebär att de bör engageras i de nationella planer som föreskrivs i Plan D, av vilka några redan håller på att genomföras, och att de bör erkännas av kommissionens representationskontor i medlemsstaterna och engageras i gemenskapsinitiativ som föreslås i Plan D samt i de åtgärder som Europaparlamentet vidtar. Europeiska unionen måste för detta ändamål tillhandahålla tillräckliga finansiella resurser, annars riskerar planen att stanna vid goda avsikter.

1.14 Kommittén anser att vi måste se bortom perioden för eftertanke och att EU-institutionerna och de folkvalda bör föra en strukturerad debatt med medborgarna och deras sammanslutningar, med användning av den metod som fördes fram av konventet i arbetet med det konstitutionella fördraget. Utgångspunkten för debatten bör vara konkreta problem i de europeiska medborgarnas liv som bl.a. levnadsstandard, sysselsättning, miljöskydd och energi, och på Europaparlamentets förslag bör ett begränsat antal prioriteringsfrågor om Europas framtid behandlas, nämligen följande:

i) Vilket är den europeiska integrationens mål?

ii) Vilken roll bör EU spela internationellt?

iii) Vilken framtid har den europeiska ekonomiska och sociala modellen mot bakgrund av globaliseringen?

iv) Hur skall Europeiska unionens gränser definieras?

v) Hur skall frihet, säkerhet och rättvisa främjas?

vi) Hur skall unionen finansieras?

1.15 Kommittén anser att det krävs mer för att vinna medborgarnas förtroende än att föra en dialog och att kartlägga deras önskemål. EU-medborgarna måste veta att det i slutändan är de själva som via sina folkvalda företrädare beslutar om EU:s framtid. Frågorna i föregående punkt måste därför besvaras i form av om möjligt gemensamma politiska ståndpunkter från alla lokala, regionala och nationella myndigheter.

1.16 Förutom att genomföra informationskampanjer bör folkvalda på lokal, regional, nationell och europeisk nivå se till att deras myndigheter, organ och organisationer i det löpande arbetet informerar om det egna verksamhetsområdets europeiska dimension. Regionkommittén erinrar i sammanhanget om att en broschyr om god praxis som innehåller exempel på konkreta åtgärder som har genomförts på lokal och regional nivå i samband med lanseringen av Plan D (demokrati, dialog och debatt) håller på att utarbetas som en följd av detta yttrande.

1.17 ReK anser att det är nödvändigt att komplettera Plan D med en fjärde dimension, *decentralisering*, vid sidan av *demokrati*, *dialog* och *debatt*. Detta bör ske genom att man använder de

lokala och regionala myndigheterna i kommunikationen utåt. Dessa har en grundläggande roll i sammanhanget med tanke på deras befogenheter, och de kan bidra i samband med olika forum, initiativ och debatter. Utgångspunkten för debatten bör vara dessa lokala och regionala forum där de folkvalda bör delta (från lokal och regional nivå, men också från nationell och europeisk nivå), liksom företrädare för det civila samhället och medborgarsammanslutningar. Resultaten av debatten i dessa forum skall sedan presenteras för de nationella parlamenten och för Europaparlamentet i Strasbourg.

2. Regionkommittén och EU:s kommunikationspolitik

2.1 Regionkommittén ser positivt på samordningen med de lokala och regionala myndigheterna. Det flernivåstyre som EU och regionerna står för ger också möjlighet till kommunikation på flera nivåer, med åtgärder som är särskilt inriktade på ömsesidig erkänsla, i linje med subsidiaritetsprincipen. Regionkommittén utgår från att de lokala och regionala myndigheterna aktivt involveras i EU:s kommunikationspolitik. Med tanke på mångfalden inom unionen och med hänvisning till subsidiaritetsprincipen är det de myndigheter som befinner sig närmast medborgarna som är bäst lämpade att föra en dialog med medborgarna om Europaprojektet.

2.2 Mot denna bakgrund välkomnar kommittén vitboken om EU:s kommunikationspolitik baserad på en förstärkt dialog, närhet till medborgarna samt decentralisering, men vi beklagar avsaknaden av politisk vision vilket gör dokumentet giltigt endast som instrument. ReK vill i synnerhet framhäva frånvaron av en strategisk vision om EU:s karaktär och roll när det gäller att skydda och främja de europeiska medborgarnas intressen och behov under de kommande åren.

2.3 Kommittén gläder sig åt att de lokala och regionala myndigheternas roll – särskilt de lokala och regionala medierna – erkänns i vitboken när det gäller att upprätta en dialog med medborgarna och skapa aktivt engagemang i regioner och kommuner för de europeiska frågorna. ReK anser att man genom lämpliga åtgärder (workshops, genom att bjuda in journalister till Bryssel) bör skapa bättre band mellan mediernas omfattande nätverk av korrespondenter i Bryssel och redaktionerna ute på fältet. ReK vill i detta sammanhang påminna om att de lokala och regionala myndigheterna för att kunna arbeta effektivt behöver lämpliga operativa resurser.

2.4 Kommittén understryker att EU tack vare sina egna insatser och med bidrag från de lokala och regionala folkvalda förfogar över ett demokratiskt ramverk som är lämpligt för att återupprätta dialogen med medborgarna, utveckla den europeiska medborgaranda och anpassa gemenskapsåtgärderna i enlighet med närhetsprincipen. ReK vill påminna om att den lokala och regionala pressen utgör en primär kanal för att kommunicera med medborgarna.

2.5 Regionkommittén beklagar den marginella roll som den tilldelas i vitbokens förslag men är redo att själv ta ansvar för att stimulera och samordna i mötet mellan å ena sidan lokala

och regionala myndigheter och å andra sidan den lokala och regionala pressen och att därigenom inom ramen för samarbetet med de övriga EU-institutionerna bidra på ett mycket aktivt sätt i detta skede av reflexionsperioden. Kommittén vill i detta sammanhang understryka behovet av att säkerställa ökade budgetresurser för de lokala och regionala myndigheterna, som bör tilldelas anslag som är tillräckliga för att de skall kunna bidra till en ny informations- och kommunikationspolitik.

2.6 Regionkommittén välkomnar i detta sammanhang att överläggningar har inletts med berörda tjänster inom Europeiska kommissionen om utformning av ett tillägg till samarbetsavtalet mellan ReK och Europeiska kommissionen, förnyat i november 2005, om informations- och kommunikationspolitiken.

2.7 Kommittén vill bidra till en europeisk stadga eller uppförandekod för kommunikation och uppmanar kommissionen att precisera de centrala idéerna, målen och mervärdet för detta dokument.

2.8 Kommittén bedömer det som nödvändigt att koppla kommunikationspolitiken till politiken för ett aktivt medborgarskap genom åtgärder som stöder högprofilevenemang, informationsstudier och -instrument, plattformar för dialog och diskussion som vänder sig till en så stor, gränsöverskridande publik som möjligt och berör frågor som är angelägna för allmänheten, t.ex. sysselsättning, stads- och landsbygdsutveckling, säkerhet, invandring, miljöskydd och energi och där EU:s insatser medför ett absolut mervärde. Dessa ämnen har också ett stort inflytande på de lokala och regionala myndigheternas politik. På så sätt kommer EU att bli mer konkret för medborgarna.

2.9 ReK konstaterar att ett av vitbokens mål är en bättre förståelse för den allmänna opinionen med hjälp av Eurobarometerundersökningar, och föreslår att opinionsundersökningarna anpassas mer till den lokala och regionala nivån och att Eurobarometern får en bättre koppling till ReK och dess ledamöter. Lokala och regionala aktörer inom offentliga myndigheter är själva de mest omedelbara antennerna för medborgarnas åsikter.

2.10 Kommittén anser att utbildningsprogram bör införas med kurser i EU-medborgarskap för att sprida kunskap om det europeiska projektet, dess grundläggande värderingar, uppkomst, ursprungliga målsättning och utmaningar för framtiden. I såväl skolornas läroplaner som på universiteten bör tillgång till timplaner och lärarkår säkerställas.

2.11 Kommittén föreslår en europeisk informationspolitik som ger EU möjlighet att få tillgång till oberoende medieverktyg och önskar i synnerhet att instrument för att förmedla Europa till medborgarna utvecklas inom regionala nyhetsbyråer, liksom utbildningsprogram om kommunikation för offentliga tjänstemän. Dessutom bör *Europe by Satellite* övergå från att vara ett audiovisuellt instrument till att bli en verklig europeisk nyhetsbyrå.

2.12 ReK föreslår att man förstärkta enkla decentraliserade finansieringsmöjligheter för att främja mindre icke-statliga organisationer i syfte att stödja deras direkta EU-informationsarbete gentemot medborgarna, t.ex. dialoger, utbildningar och broschyrer som avpassats till de regionala behoven eller Brysselbesök.

2.13 ReK rekommenderar att denna information tas fram och sprids av de regionala och lokala organisationerna. Kommittén hoppas att övriga EU-institutionerna inrättar ett

permanent samarbete med kommittén i syfte att tillsammans utforma de fastställda kommunikations- och informationsplanerna.

2.14 Avslutningsvis är det ReK:s åsikt att EU:s information skall betraktas som en självklar källa som lokala, regionala och nationella myndigheter, organ och organisationer samt olika medier kan använda för att ge korrekt och fullständig information.

Bryssel den 15 juni 2006

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE
